

Toplum

26. YIL JAHR

www.toplum24.de

e-posta: rmtoplum@aol.com / toplum@toplum24.de

Tel: 0172 608 35 25
Fax: 06103 - 92 92 25

9 yılda
kaderine
terkedildi
Şimdi fareler
cirit atıyor

Bir zamanlar
T.C. Frankfurt Başkonsolosluğu...

Göz Göre Göre Çürüyor

Kum
Saati

Ciddi Devlet
Dediğin....

Ne zaman yolum
düşse veya oralar-
dan geçecek

olsam, içimde bir garip burkulma yaşarım nedense. Son seferimde de olduğu gibi... Türkiye Cumhuriyeti devletini temsil eden Frankfurt Başkonsolosluğu'nun „Bockenheim“ adlı bölgenin saygın bir noktasında yer alan ve üstteki fotoğrafta görülen tarihi hizmet binasından söz ediyorum.

Bu bina bundan tam 9 yıl öncesinden, daha doğrusu 12 Eylül 2011 tarihinden beri boş ve o günden beri kendi yalnızlığı ve yazgısına terk edilmiş benziyor. Yazık! Çok yazık! Ne olmuş yani! demeyin. Sonuçta devletin malı. Türkiye Cumhuriyeti'ne ait, tarihi değeri olan bir gayrimenkul. Ancak yıllar içinde adeta unutuldu gitti. Devletin ve hepimizin serveti, gözümüz önünde çürüyor. Ve bu önemli tarihi binayı kurtarmak için bir çaba da yok.

Vaziyet onu gösteriyor. Terkedildiği günleri bugün gibi iyi hatırlıyorum. „...Hizmet amacına artık yetmiyor, çökme tehlikesi var...“ gibi gerekçelerle... (Devamı S. 14'te)

Mehmet CANBOLAT

125 yıllık bir bina ve 70'li yıllardan 2011'e kadar, T.C. Frankfurt Başkonsolosluğu olarak hizmet verdi. Onarılıp, yeniden hizmete açılacaktı. Ama nedense olmadı.

Devlet, Frankfurt'un kalbinde öz malı olan bu tarihi ve kültürel mirası, kendi yazgısına terketti. Binanın içi, uz-

manlara göre çökme riskiyle yüzyüze. Odalarda fareler cirit atıyor. Bakımsızlıktan, iç donanım harap olmuş.

Alman yasaları: „Böylesi tarihi dokuların değer yitirmesi, harap olmaması ve eskimemesi gerekir. Aksi takdirde, mekan sahibine ağır para cezası da kesilir“ diyor.

Hessen Yabancılar Meclisi Seçiminde Aday Ol!

Biliyor musunuz?

Gazetemizin ekran yüzü olan Toplum24TV, „YOUTUBE“ ortamında Almanya'dan haber ve kültür ağırlıklı yayın yapıyor. Ücretsiz abone olup, güncel gelişmeleri siz de oradan izleyebilir ve dostlarınıza da tavsiye edebilirsiniz.

Hessen Yerel Yönetimler Yasası'ndaki bir değişiklikle, bundan böyle eyalet genelindeki tüm belediyelerde yabancılar meclisi için de 14 Mart 2021'de eşzamanlı yapılacak. Bu seçimlere katılım, yabancıların yerel düzeydeki talepleri ve sorunlara çözüm bağlamında büyük önem taşıyor.

Yabancılar Meclisi'ne isteyenler örneğin Türk listesi veya uluslararası liste şeklinde katılabilir. Alınacak oya göre, listeler yabancılar meclisinde belli sayıda üyeyle temsil edilecek. Seçime girecek adaylar listesi için son başvuru tarihi 4 Ocak 2021.

Aday olmak isteyenler, ulusal bir liste yapabilecekleri gibi, farklı uluslardan adayların desteğiyle, ortak bir karma listede yer alabilecek. Karma listeler, farklı uluslardan da destek görebileceği için, meclise daha fazla aday gönderme şansı bulunuyor.

İki Almanya Birleşti Ama;

Geçen 30 Yılda

Bütünleşebildiler mi?

Volker BOUFFIER Yazıyor

Hessen Eyalet Başbakanı

Değerli Okurlarım;
Korona salgınında güncel görüntüye baktığımızda, durumun çok ciddi olduğunu hemen görebiliriz. Gerçekten bu konuda hızlı

bir gelişme yaşanıyor. Vaka sayısındaki artışlar karşısında, Hessen'deki hükümetimiz sorumluluk duygusu içinde hareket ediyor. Bölgemizde ayrıca, olağanüstü hallerde, oldukça iyi işleyen bir sistem mevcuttur. Yani hangi enfeksiyon durumunda, yaşam alanlarında neler yapılması gerektiği konusunda açık temel ilkeler vardır.

sağlığıdır. Mesele, okullar, yuvalardır. Mesele ekonomimizdir. Olağanüstü hallere özgü izlenecek yol ve yöntemleri içeren programımız, günce koşullar ışığında yeniden ele alınmıştır. Maske takma zorunluluğu, etkinliklere katılabilecek izleyici sayısında sınırlama, gastronomi dalındaki lokallerin belli saatten sonra kapanması gibi tedbirleri de, bunlar arasında sayabiliriz. Enfeksiyondan toplumu koruyabilmemiz için, başka çare de yoktur.

Bu önlemler konusunda aşağıdaki internet adresimizden ayrıntılı ve sürekli güncellenen bilgileri edinmeniz mümkündür. „www.hes-

Yeni Korona Tedbirlerimiz

sen.de. Sözkonusu önlemler arasında ayrıca, okullara yönelik özel tedbirleri de anmak isterim. Bu bağlamda 10 milyon Euro özel bir bütçeyi sınıflarda havalandırma tesisatının yapılması için ayırdık. Çünkü, biz eğitim meselesini, ana görevlerimiz arasında görüyoruz. Buna rağmen, pandemi sürecinde gidişatı belirleyecek olan ana güç, bireylerin tek tek sorumlu davranışı ve tedbirlere uyup uymadıkları olacaktır. Deneyimlerimiz, bu önlemlere toplumun önemli bölümünün uydugu yönündedir. Hessen'de yaşayan tüm vatandaşlarımızı, sözkonusu tedbirleri ciddiye almaya, harfiyen uymaya devam etmelerini istirham ediyorum. Bu bağlamda Toplum okurlarına da esenlik ve sağlık diliyorum.

Korona Frankfurt Havaalanını Vurdu

Korona süreci, dünyada oldukça güçlü yönü ile bilinen Alman ekonomisini de olumsuz yönde etkilemeye başladı. Ülkenin en büyük işvereni konumunda bulunan Fraport-Frankfurt Havaalanı, uçak seferlerindeki yoğun dalgalama ve gelecek belirsizliğine paralel yolcu oranının Ekim ayında yüzde 82 düzeyinde düştüğü gerekçesiyle, personel azaltılmasına yöneliyor. Şirket, ilk olarak, sıırlı iş sözleşmesi olan tüm işgö-

renlerin mukavelesini uzatmama kararı aldı. Bu arada süreç yüzünden atıl konuma düşen kimi servislerde, çalışanların „tazminat“ yoluyla işten kendi isteğiyle ayrılmasına da imkan tanınacak. Kimi bölümlerin bu süreçte, önemli kayıplar yaşaması bekleniyor. Tahminlere göre, 2020 yılı sonuna kadar, ortalama yolcu azalmasının yüzde 70 düzeyinde seyretmesi bekleniyor.

(Haber: Tahir Hacıkadiroğlu)

Bank x3!

• Telefon
• Internet
• Filiale

Jeder Mensch hat etwas, das ihn antreibt.

Wir machen den Weg frei.

www.R-Volksbank.de/bankx3

Rüsselsheimer
Volksbank eG

IKS
INTERKULTURELLE
SCHULE RHEIN-MAIN
Staatlich anerkannte Privatschule

Kaiserkrone Weg 1,
60433 Frankfurt/M.
Tel: 069 27997180
www.iks-schule.de / info@iks-schule.de

Jetzt anmelden!

Çocukların kültürel farklılıklarını da dikkate alan ve 1954'den bu yana Frankfurt'ta hizmet veren deneyimli bir eğitim kurumunda yetişmesine ne dersiniz?

Almanya'da 66 yıllık köklü bir geçmişi bulunan ve „İlkokul“dan, „Abitur“ ve „Fachabitur“ dönemine dek eğitim imkanı sunan „IKS-Interkulturelle Schule Rhein Main“ adlı, okulumuz, devlet destekli olup, eğitim programımız küçük sınıf ve yoğun İngilizce dersleri ile tanınıyor.

Dersler, sabah 08:30'dan saat 16'ya kadar olup, çalışan anne babalar için çocuklar, 07:30-08:30 ve 16-18:00 saatleri arasında okulda kalabilmekte ve öğretmenlerin gözetiminde ev ödevlerini de yapabilmektedir.

Evde ödev mecburiyeti yoktur ve tam gün okul statümüz vardır. Dışardan ek ders alınmasına gerek yoktur.

Modern sınıflarımız ve eğitim araçlarımızın yanısıra, sosyal ve sportif etkinliklerimiz ile, öğrencilerimiz arasında ekip bilinci, dayanışma, birlikte düşünme, empati, karşılıklı sevgi ve saygı duygusunu geliştirmeyi ve sosyalleşmeyi hedefliyoruz.

Temel hedefimiz, çocuklarımıza küçük yaşlardan itibaren barı içinde birlikte yaşama kültürünü kazandırabilmektir. Çocuğunuzun, mevcut okulundan herhangi bir sebepten ötürü memnun değilseniz ve „Çocuğumun istikbali benim için çok önemlidir“ diyorsanız, onlar için de istikbalin yönü olabileceğimizi düşünüyoruz.

Arayın görüşelim. Ziyaretinizden de mutlu oluruz.

KÜNYE / IMPRESSUM: Toplum, toplumsal siyaseti ilke edinen, Almanya'ya özgü, aylık, Türkçe ve bağımsız bir gazetedir. **Yazma Adresi - Anschrift:** Postfach 1133 - 63201 LANGEN/H. . **Tel:** 06103/52560 . **0172 - 6083525** . **Fax:** 06103 / 929225 **e-mail:** mttoplum@aol.com veya toplum@toplum24.de **Internet:** www.toplum24.de . **Herausgeber/ Sahibi:** Mehmet Canbolat **Beratung/Danışman:** Kemal Şener, Fahri Erfiliz, Mustafa Bilimer. Garbis Keşişoğlu . **Redaktion / Yazı İşleri:** Hamide Küçükler, Kubilay Sankaya, Silvia Borroni, Tahir Hacıkadiroğlu, İhsan Gümüş, Mustafa Külhanbey, Ercan Yıldırım. **Dağıtım:** İhsan Küçükler, Aydın Külhanbey, Emin Durukan **Design / Tasarım:** plusdevelopment - Antalya **Druck/Basım:** VRM Druckzentrum 65428 Rüsselsheim . **Toplum**, übernimmt keine Haftung für den Inhalt der erscheinenden Anzeigen. **Facebook:** „Toplum Gazetesi Almanya“ (Toplum 1993 yılından bu yana yayın hayatındadır.)

İyileşeceğiz, Umuda İlaç Katarak!..

Korona mikrobu ile küresel olarak tanışmamız Mart'ın başında olsa da Çin'de doğuşu Eylül'dü.

Yani bir yaşında şimdi. Hala ne ilacını, ne de aşısını bulabildik. Bu bir yılda dünyamızdan 1 milyona yakın insanı aramızdan aldı. Ülkemizde de Sağlık Bakanlığının rakamlarına göre 7 bini de geçti kaybettiklerimiz. İddiaya göre bu rakamlar üstelik gerçek de değil. 23 bin olduğunu iddia eden hekimlerimiz var. En son habere inanmak gerekirse aşı için ta 2024 yılını beklememiz gerekecekti. Yani Nasreddin Hoca'nın dediği gibi "ölme eşeğim ölme".

Sokağa çıkmaya korkar olduk. Mecbur kaldıkça çıksak da, eve döner dönmez giysilerimizi çamaşır makinesine, bedenimizi sıcak suyun altına atıyoruz. Ama hepimiz böyle miyiz, doğrusu iddia edemiyorum.

Edemiyorum çünkü devletimizi yöneten liderimiz mitingler yapıp kalabalıkları meydana topluyor, çay paketleri atıp birbirinin üstüne saldırtıyor, şu salgın günlerinde partisine üye kaydı toplantılarıyla kalabalıkları ne mesafe ne maske dinlemeksizin toplamaktan geri durmuyor ve sonra da bu kural-

lara uymadıkları için insanlardan şikâyetçi oluyor. Ironinin neresini ele alacaksınız, neresinden eleştireceksiniz, şaşırıp kalmamak mümkün mü? Ama biz insanız, tüm bunlara rağmen umudumuzu kaybetmiyoruz. Her gün 40-50 insanımızı kaybetsek de mücadeleden vazgeçmiyoruz.

İnadımız inat, sonuna kadar direneceğiz. Çünkü Nazım Hikmet'in dediği gibi ilaçlarımıza umutlarımıza katarak sonunda iyileşeceğiz. Aynen o büyük şairin bastıra bastıra "iyileşeceksiniz" dediği gibi.

Ben de işte buradan hastaneleri dolduran hastalarımıza haykırarak sesleniyorum: İyileşeceksiniz, iyileşeceksiniz, iyileşeceksiniz.

Ve işte kararan ruhumuzu umutlarla dolduran, yaşama sımsıkı sarılmamızı sağlayan o muhteşem şiir:

"Hastalar,
Kardeşlerim
İyileşeceksiniz.
Ağrılar, sızılar denecek
Yumuşak, ılık.
Bir yaz akşamı gibi incek
Ağır, yeşil dalların ardından rahatlık.
Hastalar, kardeşlerim,

Biraz daha sabır,
Biraz daha inat.
Kapının arkasında bekleyen ölüm değil, hayat.
Kapının arkasında dünya, dünya cıvı cıvı
Kalkacaksınız yatağınızdan, gi-deceksiniz.

Tuzun, ekmeğin, güneşin tadını yeni baştan keşfedeceksiniz. Sararmak limon gibi, mum gibi erimek, devrilmek kof bir çınar gibi an-sızdan,
kardeşler, hastalar,
biz ne limonuz, ne mum, ne çınar.

Biz insanız çok şükür
çok şükür biliriz,
ilacımıza
umudu katmasını
yaşamak gerek diyerek
ayak direyip
dayatmasını
Hastalar,
kardeşlerim
iyileşeceksiniz
Ağrılar, sızılar denecek,
Yumuşak, ılık bir yaz akşamı incek,
ağır yeşil dalların ardından rahatlık."

**Kemal
ŞENER**
Yazıyor

Almanya'yı etkisi altına alan Korona sürecinde mağdur olan ve mali çıkmaza sürüklenen işverenlere, Hessen eyaleti devlet destekli uygun kredi imkanı başlatmış. Edinilen bilgiye göre, pandemi nedeniyle üretim ve satışı düşen ve maddi sorun yaşayan işletmeler, belli koşullar altında bankadan kredi konusunda zorluk çekmeyecek. Hessen eyalet hükümeti, üretim sektörünü canlandırabilmek için kısa adı WIBank olan Ekonomi ve Yapısal Banka (Wirtschaft - und Infrastrukturbank) üzerinden kolay ve uygun kredi imkanı sunuyor. Buna göre, Hessen eyaletinde kredi ihtiyacı duyan işveren ve girişimciler, belli koşullar altında, örneğin bir önceki yılın bilançosu başta olmak üzere bazı belgeleri ibraz etmesi halinde bankasından kredi

alabilecek.

Hessen eyalet hükümeti bu kredi ihtiyaçları için, 200 milyon Euro özel bir kaynak ayırırken, bu desteği doğrudan değil WIBank kurumu üzerinden sağlayacak. Eyalet Hükümeti'nin desteği, talep edilen kredinin boyutuna göre, 2,5 - ve 10 Milyon Euro arasında olabilecek. Yetkililer, devlet destekli uygun kredi alabilmek için, başvuran girişimcinin, mağduriyetinin Korona yüzünden ve bu süreçte ortaya çıktığını kanıtlaması gerektiğini söylüyor.

Korona'dan Sağlık Kasaları da Mağdur

Almanya'da Korona, yaşamın her alanını büyük ölçüde olumsuz etkilerken, sistemin temel taşlarından sayılan sağlık kasaları da "imdat" demeye başladı. Salgın sürecinde sigorta aidatlarının düşmesi, ancak harcamaların sabit olması yüzünden mali darboğaza sürüklenen sağlık kasaları söz konusuydu parasal açığı 2021 yılında 17 milyar Euro'ya çıkacağını öne sürüyor. Salgının başladığı 2020 yılı ilk yarısından itibaren sorun olmadığını belirten sözcüler: "Çünkü salgın diye, kimse doktora gitmedi. Hastanelerde acil müdahaleler dışında tüm ameliyatlar ertelendi. Ve dolayısıyla masraflar azaldı. Ne var ki,

Korona Mağduru Şirketlere Devlet Garantili Kredi Var!

ikinci yarıda tam tersi bir gelişme ortaya çıkınca, sağlık kasalarının hareket esnekliği de iyice daraldı. Bu arada aşı için yapılan harcamalar dışında, Korona testi ve Covid19 tedavi giderleri, kasaların bütçesini zorlamaya başladı" diyor. Bu arada Alman sağlık kasalarının mali açığını kapatmak için Federal bütçeden özel bir ödenek çıkartılacağı öğrenildi.

Öte yandan AOK Hessen Sağlık Kasası Başkanı Martin Litsch, Almanya'daki 2000 civarındaki hastanesin yüzde 25'inin gereksiz

olduğunu belirterek, "Özellikle bu pandemi sürecinde, Korona'dan etkilenen hastalar, mevcut altyapının sadece yüzde 25'in tedavi edilebilmiştir. Yüzde 25 oranındaki hastanelerin kapasitesi, deneyimi ve altyapısı bu salgın sürecine karşı hazırlıksız ve yetersizdi. Hep söylüyorum ve burada yineleyeceğim. Almanya'daki hastanelerin uzmanlaşmasını sağlayacak bir reforma ihtiyaç vardır. Pandemi süreci bu görüşümüzü desteklemektedir." dedi.

(Haber: Tahir Hacıkadıroğlu)

"Pülümür'ü Destekleme Derneği"

Darmstadt'ta faaliyetlerini sürdüren ve Tunceli'nin Pülümür ilçesinden gelen vatandaşları, bir çatı altında toplayan Pülümür'ü Destekleme Derneği, genel kurulunu geçtiğimiz günlerde AKM salonunda yaptı başkanlığı, derneğin kurucularından Hakkı Koç getirildi. Cemiyetin geçmişten bu yana yaptığı faaliyetler ve Pülümür adına yeni destekleme

kampanyalarının ele alındığı genel kurulda, yeni yönetimde ayrıca şu isimler yer alıyor: Başkan Yardımcısı: İsmet Can-kurt, ve Kenan Pınar, Sayman: Hayri Bektaş, Genel Sekreter: Nimet Bektaş ve Üyeler: Nuriye Doğan, Cömert Bektaş. Derneğin Denetleme Kurulu'na ise, Turgut Yüksel ve Zeki Gül seçildi.

(Haber: Hamide KÜÇÜKLER)

-Toplum24TV -

Gazetemizin Youtube ortamındaki ciddi haber ve kültür dolu ekran yüzü olup, siz de **ÜCRETSİZ ABONE** imkanından yararlanabilirsiniz.

EMEKLİNİN DANIŞMANI

Doğan PÜRSÜN

Toplum Zeitung
"Emeklinin Danışmanı"Faks: 06103-929225
rmtoplum@aol.com veya
toplum@toplum24.de

Bir Okurumuz Şöyle Soruyor:

„...Türkiye’de borçlanarak emekli hakkı almak için Mavi Kart sahibiyim. Alman vatandaşı olmak için izinle Türk vatandaşlığından çıkmıştım.

1. Türkiye’de borçlanarak emekli olmak için Türk Başkonsolosluğu’ndan aldığım Mavi Kart yüzünden Alman makamlarında sorun yaşıyor muyum?

2. Türkiye’de izinle vatandaşlıktan çıkmış olduğum halde Mavi Kart aldığım için çifte vatandaş mı sayılıyor muyum?

YANIT: Türk vatandaşlığından izinle ayrılanların Türkiye’de Mavi Kart almaya hak kazanmak-

Türkiye’de Borçlanarak Emekli Olmak İçin Mavi Kart Sahibiyim

tadırlar. Mavi Kart’la Türkiye’de şartları yerine getirince borçlanarak emekli olabilirsiniz. Sorularınıza gelince; Türk vatandaşlığında ayrılan Mavi Kart sahipleri, çifte vatandaş değildir.

Mavi Kart, doğumla Türk vatandaşı olup, izinle Türk vatandaşlığından çıkanlara verilir. Ancak izinle Türk vatandaşlığından çıkanlara verilen mavi kartta T.C. Kimlik numarası değişmez. Türk vatandaşlığından çıkmadan önceki TC kimlik numarası verilir. Mavi Kart, Alman vatandaşlığından önce doğumla Türk vatandaşı olduğunuzu gösteren bir kimliktir.

Türk Vatandaşı Olarak Süre Borçlanılır

Mavi Kartlılar borçlanarak emekli aylığı almak için sadece Türk vat-

andaşı olarak süreyi borçlanabilirler. Eğer emekli aylığı almak için gerekli sürenizde eksik olursa, Türkiye’de Mavi Kart sahibi olarak emekli sigorta primi ödeyerek çalışabilirsiniz. Emeklilik hakkı almak için eksik süreyi tamamlayabilirsiniz.

Mavi Kart Nasıl Alınır?

Türk vatandaşlığından Alman vatandaşlığı almak için izinle çıkanlar ve Mavi Kart almak isterlerse yurt dışında yaşamakta olanlar, yurt dışında başkonsolosluklara başvurabilir. Yurt içinde yaşamakta olanlar ise İl Nüfus ve Vatandaşlık Müdürlüğü’ne başvurmak zorundadır.

Mavi Kart almak isteyen vatandaşlar, yanlarında dilekçe, yabancı kimlik belgesi, 2 adet fotoğrafı birlikte ibraz etmelidir. Yabancı kimlik belgesi sahibi ol-

mayan vatandaşlar, bunun yerine pasaportları ile başvuruda bulunabilir. Başvuruda bulunduğunuz gün Mavi Kart verilmektedir.

Mavi Kart, Kimlik Belgesi Gibi kullanılabilir

Türkiye’de Mavi Kart, resmi kurumlarda işlem yapılırken tek başına kimlik belgesi olarak kullanılabilir. Mavi Kart’ın herhangi bir geçerlilik süresi yoktur. Ömür boyu geçerlidir. Mavi Kartındaki kimlik bilgilerinde, adı, soyadı, doğum tarihi gibi değişiklik olunca, düzeltme yapılabilir. Mavi Kartlılar Kütüğü’nde kayıtlı kişiler Türkiye’de veya örneğin Almanya’da nüfus bilgilerinde yapılan değişiklik belgeleriyle Türkiye’de Nüfus Müdürlüğü’ne ya da yurtdışındaki başkonsolosluklara başvurarak, gerekli değişiklikleri halleder.

İki Almanya Birleşti Ama, Bütünleşebildi mi?

Yıl 1990. Yani, İkinci Dünya Savaşı’ndan sonra ikiye bölünen Almanya’nın, 45 yıl sonra yeniden birleşmesinin gerçekleştiği yıl. Bir diğer deyişle Almanya’da gazeteciliğimizin 8. yılı. Bir diğer deyişle, dünyanın önemli bir olayına, gazeteci olarak birebir tanıklık etme fırsatı bulduğum yıllar.

Ancak her şey, 30 yıl önce birden bire olup bitmedi. Her şey, „ge-liyorum“ dedi. 2. Dünya Savaşı’ndan sonra Honnecker rejimi altında, giderek daralan özgürlüklerin kısıtlanması süreci geçen 40 içinde Doğu’da kalan Alman halkını sonunda patlama noktasına getirdi. Son 5 yılda ise, halkın ne pahasına olursa olsun özgürlük arayışı ve önce kiliseler ardından meydanlarda toplanmaya başlaması.

Ve derken „Biz halkız / Bir sind das Volk!“ sloganının dalga dalga dünyaya yayılması.

Bu arada, ülkeden bir şekilde kaçışların artması veya Doğu Bloku ülkelerde tatil yapma hakkına

sahip Doğu Almanlar’ın geri dönmemesi ve Batı Almanya Federal Cumhuriyeti büyükelçilik ve konsolosluklarına sığınması. Ve 1989 yılına gelindiğinde Doğu’da halkın adeta kitlesel ayaklanması ve duvarın yıkılması. Yani, bu tarihi olay ile Doğu ve Batı’da yaşayan Alman kardeşlerin 45 yıl sonra yeniden birbirine kavuşması.

Yani, iki Almanya’nın fiilen birleştiği gün. Bunun tarihi ise, 9 Kasım 1989. Ancak neden 2 Almanya’nın Birleşme Bayramı 9 Kasım günü değil de, 3 Ekim günü her sene kutlanıyor? Bunun kararı ise tamamen siyasi bir ilke. Sebebi ise çok önemli. Çünkü 9 Kasım, sadece iki Almanya’nın fiilen birleştiği, duvarların yıkıldığı gün olmakla kalmıyor. Nazi Almanya’sında Yahudiler’in işyerlerine yönelik kanlı saldırı ve yağmaların gerçekleştirildiği gün de, tesadüfen 9 Kasım gününe denk geliyor. Irkçıların Nazi kalıntılarından sevinçine fırsat vermemek için alınan

siyasi kararlar, iki Almanya’nın birleşmesi, 30 yıldır 3 Ekim’de resmen kutlanıyor. Evet aradan tam 30 yıl geçmiş. Sınırlar kalkmış ve

Helmut Kohl döneminde başlayan Dayanışma Vergisi ile, adeta sıfırdan yenilenen Doğulu eyaletler ile, Batı arasında hiçbir fark yok gibi.

Doğulu ailelerin genç kuşakları ise, özgürlük ortamında büyüdükleri için, 1945-1990 arasında olup bitenleri tam olarak bilmiyor. Birleşmenin üzerinden 30 yıl geçmiş ama, Almanya gerçek anlamda bütünleşebildi mi

acaba? Kısa bir süre önce yapılan bir kamuoyu araştırması, bu konuda bazı sorunlara ışık tutuyor. Özetle söyleyecek olursak; bugün Doğulu eyaletlerle yaşayan her 10 Alman vatandaşından dördü, kendisini hala toplumda „2. Sınıf Yurttaş“ olarak görüyor. Hatta çok ilginçtir, sosyalist, eşitlikçi rejim maskesi altında, halkı özgürlüklerinden mahrum kılan sistemle yetişmiş ve bir süre sonra baskıları eleştirenler içinde, hala geçmişi özleyenler yok değil. Aile yapısı, gelenekler, toplumsal değer yargıları bağlamında, Alman halkının çok önemli birikimlerini yitirdiğini söylüyorlar. Batılı kapitalist sistemin içinde, tüketim hastalığının, bireyleri özünden uzaklaştırdığından yakınıyorlar. Yani adeta, geçmişin, eski sistemin özlemine duyuyorlar. Söz konusu araştırmanın ilginç sonuçları da var. Bunlardan bir kısmını şöyle özetlemek mümkün:

- Birleşme sonrasında, eski

Doğulu eyalette nüfus 2,2 milyon azaldı. Doğulu eyaletlerde halen 12 milyon nüfus var.

- Doğu’da yaşayan Almanlar’ın, 2019 yılındaki kazancı, Batılı’ya göre, yüzde 14 oranında aldı.
- Birleşme öncesinde kilisiye kayıtlı Doğu Alman’ın oranı yüzde 37 iken, bu oran yüzde 20’lere kadar indi.
- Birleşme öncesinde Doğu’da çocuk doğurganlık oranı 1,9 iken, son 30 yılda bu denge olumsuz seyretti ve oran 0,8 çocuğa düştü.
- Birleşmenin 30 yılına bakıldığında, insanların hayattan beklentileri de değişkenlik arzetti. Batılı kadınlar ortalama 83 yıl yaşarken, Doğu’da ise, yaklaşık 2 yıl az bir yaşam beklentisi var. Her şey güllük gülistanlık gibi bir görüntü verse bile, aradan geçen 30 yıla rağmen, birleşmenin tam anlamıyla gerçekleşemediğini görüyoruz. Yani iki Almanya 30 yıl önce birleşti ama, 30 yıl sonra bugün bile tam anlamıyla bütünleşemedi. (Mehmet Canbolat)

Açıkça söyleyelim, hemen hepimiz, 2020 yılı için kimbilir ne dilekler tutmuştuk. Ancak bahar ve yaz aylarından sonra, geldiğimiz sonbaharda da etkisini iyice artıran Korona salgını yüzünden, sosyal ilişkilerde önemli yitimler yaşadık ve günlük hayatımızda alıştığımız bir dizi sohbet, etkinlik, program ve insan ilişkilerinden mahrum kaldık. Yazın biraz önlemler azalınca umutlandı ama, unutmayalım ki, içinde bulunduğumuz tablo, pandemiden henüz kurtulmadığımızı gösteriyor. Sonbahar ile birlikte, enfeksiyon sayısında ülke genelinde artış var ve Frankfurt'ta da sayıların tırmandığını görüyoruz. Eyalet Hükümeti'nce öngörülmüş krizli durumda 4. uyarı programına geçmek zorunda kaldık. Yerel yönetim olarak yaptığımız hazırlık ile, durumu kontrol altına almayı başardık sayılır. Okullarda ve yollarda maske mecburiyeti uygulamasında kararlıyız ve denetimleri sıklaştırdık. Hatta Alman Ordusu'ndan gelen 60 uzman ile birlikte, enfeksiyonun erişebileceği kişilerin izini

RÖMER MEKTUBU

Korona'ya Karşı Mücadelemiz

sürebiliyoruz. Park bahçe gibi kamuya açık yeşil alanlarda gece 23- 06 saatleri arasında gezinti yasağı uyguluyoruz. Bunun yanı sıra, Korona dedektiflerimiz, kentin farklı bölgelerinde çok ciddi denetim yapıyor. Belediyemize bağlı Sağlık Dairesi elemanları, son aylarda gerçekten yoğun bir tempo ile hizmet veriyor, ancak herkesin de insan olarak bir sınırı var, bu yüzden ordudan resmen yardım başvurusunu hiç düşünmeden imzaladım. İçinde olduğumuz bu olağanüstü durumda sizler adına da üzüliyorum doğrusu. Maske ile sürekli dolaşır olmak ve bir dizi kurala uymak zorunda kalmak, rahatsız edici bir durum. Ve hemen hergün değişen kurallar ve sınırlamaları duymak okumak da, çok can sıkıcı, moral bozucu bir durum. Ben de aynı dertten muzdaribim. Normal bir yaşamdan

uzak kalmak, elbette sinir bozucu bir şey. Ancak mevcut durum karşısında hepimiz, dişimizi sıkmalı ve kurallara harfiyen uymalıyız. Arada bir bu sorumluluğu ciddiye almayanlar da olabiliyor ama, herkes, en yakınındakini korur gibi, birbirimizi toplumda korumak zorundayız. Sabır diliyorum ve biliyorum, insan böylesi bir ortamda çok istediği şeyleri yapamıyor, ama şu günlerde başka da çaremiz yok. Biraz daha dayanmalıyız ve bütünlüğümüzü korumayı biliyoruz. Kentimiz Frankfurt, birçok sorunun üstesinden gelmesini geçmişte başarmıştır ve bunu da elbirliği ile aşacağız. Frankfurt güçlüdür. Mesafeyi birlikte koruyarak, başaracağız. İnanıyorum. Esen kalınız.

Peter Feldmann

Frankfurt Anakent Belediye Başkanı

İrkçılığa Karşı Örgütsel Mücadele Stratejileri

Almanya'da son dönemlerde artan ırkçılığa karşı mücadelede, hedefte olan göçmenlerin kendi içinde kurumsal işbirliğine yönelmesini zorunlu kilmaya başladı.

Bu konuda ilk önemli adımı KUBİ - Frankfurt Kültür ve Eğitim Derneği attı ve eyalet hükümeti destekli 4 yıllık bir proje ile, farklı köken kültürden cemiyetlerin, ırkçılıkla etkin mücadele amaçlı işbirliğini hedefliyor.

Konuya ilişkin düzenlenen basın toplantısında konuşan KUBİ Başkanı Arif Arslaner, „MOND - Demokrasi İçin Göçmen Örgütleri Ağı“ adı altında başlattığımız bir projedir. Demokrasiyi ve toplumsal yaşama katılımı güçlendirici bir karaktere sahiptir. Alan uzmanı ve çeşitli kurum/kuruluş temsilcilerinden oluşan bir Danışma Kurulu'nun eşlik edeceği, eğitsel seminerler, toplantı ve kamuoyu kampanyaları düzenleyecektir.“ dedi. Arslaner ayrıca, bu projenin, Frankfurt Belediyesi'nin sürdürdüğü „İrkçılığa Karşı Frankfurt“ adlı eylem programı içinde de yer aldığını sözlerine ekledi. Arslaner bir soru üzerine: „Programımız ırkçılığa karşı şiddete karşı olmayı da ilke ediniyor ve şiddetin hangi yönden gelirse gelsin, her türlüşüne karşı çıkıyor. He-defimiz demokrasiyi savunmak ve güçlü kılmdır. Bunun için de insanları bir hedef yönünde biraraya getirebilmek önemlidir. Çünkü, ancak sayımız çoğaldıkça güçlü olabiliriz.“ görüşünü dillendirdi. Frankfurt Belediyesi Uyum İşleri Sorumlusu Silvia Weber,

yerel yönetim olarak ırkçılık, şiddet, radikalleşme ve nefrete karşı çok aktif ve duyarlı bir program uyguladıklarını belirterek, bu kentte yaşayan farklı kültürden cemiyetler arasında ağ oluşturma'nın önemine vurgu yaptı ve: „Bu bağlamda KUBİ yönetiminin önümüzdeki 4 yıla hitap eden projesini önemsiyor ve destekliyoruz.“ dedi. MOND olarak tanıtılan bu yeni proje, bölgeden katılacak farklı kültürden dernek temsilcilerine yönelik seminerler düzenleyecek ve bu tür etkinliklerin odağında demokrasinin temel ilkeleri, siyasi ve toplumsal yaşama katılım imkanları, eşitlik, dışlanmadan korunma ilkeleri olacak. Katılımcı cemiyet temsilcileri bu konuda bireysel ve genel deneyimlerini, siyasi parti temsilcisi ve üniversite öğretim üyelerinden oluşan uzmanlarla paylaşabilecek ve sonuçta bu tür eşitsiz ve ayrımcı uygulamalara karşı ortak etkin stratejiler saptanacak. İkinci aşamada geniş katılımlı toplantılar ve kültür etkinlikleri düzenlenecek ve bu stratejik programlar farklı kesimler ile paylaşılacak.

Ayrıca proje süresince bölgede meydana gelebilecek ırkçılık ve şiddet olayları yakın takibe alınacak ve mağdur kişi veya cemiyetlere, hak arama konusunda kurumsal rehberlik yapılabilecek. İrkçılık ve şiddete karşı mücadele yollarına katılmak isteyen dernekler, „tuzcu@kubi.info“ adresi ile irtibat kurabilecek ve projenin ayrıntıları üzerine Türkçe bilgi de alabilecek.

Yabancılar Haftası, Korona Gölgesinde Kutlandı

Almanya'da 40 yıllık bir geleneğe dönüşen Çok Kültürlü Etkinlikler Haftası, Korona salgınına rağmen, başarıyla sonuçlandı.

Ülkenin dört bir köşesinde, kilise, cami, sendikalar ve göçmen örgütlerinin işbirliğinde yerel düzeyde, Eylül ayı başından itibaren yapılan bu program, artık göç ülkesi boyutuna gelmiş Almanya'da farklı kültürel ve inanç kökenine mensup insanların, bu ülkede barış içinde birlikte bir yaşamı elbirliğiyle gerçekleştirebileceğini göstermek hedefleniyor.

Süresi bölgeden bölgeye ve göçmen grupların nüfus oranına göre değişen bu etkinlikler, aynı zamanda katılımın ve ilginin yoğunluğuna göre, 1 haftadan 1 aya kadar uzanan geniş bir zaman diliminde gerçekleştiriliyor. Bu yılki etkinliklerin ana sloganı olarak „Birlikte Yaşamak... Birlikte Büyümek“ mesajı belirlenmişti ve konferans, açık oturum ve sanatsal etkinliklerin bu slogan etrafında şekillenmesine özen gösterildi.

Almanya'da yabancı nüfusu oldukça yoğun kentlerden biri olan Rüsselsheim şehri, bu yıl da oldukça kapsamlı etkinlikleri bir çatı programda topladı.

Opel otomobil firmasının ana üretim tesislerinin burada olması ve göçmen işgücüne 60'lı yıllarda önemli boyutta ihtiyaç duyulmasından ötürü, yabancı nüfusu fazla olan bu şehirde belediye desteğinde düzenlenen etkinliklerin son etkinliklerden biri, bölgede çalışmalarını adını 30 yıldır duyuran ve ağırlığı olan Barışevi adlı derneğin ev sahipliğinde yapıldı.

Dernek Başkanı Fatoş Yıldız konuşmasında, Almanya'nın çok kültürlü dokusunu bugün bile hazmedemeyenlerin olduğunu, ancak geçmişe kıyasla önemli bir yol alındığını belirtti. Başkan Yıldız, böylesi etkinlikler yoluyla farklı kökenden toplulukların, birbirlerini ve kültürlerini yakından tanıma fırsatı bulduklarını ifade etti.

Pandemi önlemlerinin egemen olduğu bu etkinlikte, araştırmacı Fuat Hendek de, Almanya'nın göç sürecini tarihten günümüze kadar işleyen ve görseller ile destekleyen bir konferans verdi.

Etkinlikte Türk sanatçı İzel Erkson Hendek'in, taşların ve takıların dili konulu çalışmaları ve resim çalışmaları tanıtıldı. Programda derneğin Barış Korosu da, mini bir konser verdi.

Toplum . Almanya'da Türkçe bölgesel basında yaklaşık 27 yıllık bir simgedir. Haber, duyuru ve reklamlarınız için ciddi bir gazetedir. İrtibat: 0172 608 35 25

Toplum24TV Youtube ortamında yayın yapıyor. Ücretsiz abone olabilir ve dostlarınıza da tavsiye edebilirsiniz.

Aile İçi İletişimde Roller Nasıl Olmalı?

Tüm dünyada olduğu gibi, bugün de Korona konuşuluyor ve büyük olasılıkla daha uzun bir süre gündemimizde bu salgın hastalık ve toplumsal yaşamda, bireylerin iç dünyasında yarattığı olumsuz etki ve bunun sonuçlarını, bilim çevreleri kadar, sokaktaki vatandaş da, sohbetlerine konu etmeye devam edecek. Yaşanan onca olumsuz süreç rağmen hayat devam ediyor ancak, hayatın tüm dinamikleri Korona sürecinden ötürü, yaşamın hızına biraz fren yapmak zorunda. Gezme özgürlüğünden, çalışma hakkına, kültür sanattan eğitime, üretimden tüketici katmanlarına kadar her alanda bir belirsizlik egemen. Eğitim, hiç

kuşkusuz en hassas noktalardan birisi oldu bu süreçte. Eylül ayı ile birlikte, hemen her ülkede artık eğitimin başlaması ve okulların hareketlenmesi gündeme geldi ve günler hızla geçerken, Almanya'da da okullarda bir belirsizlik egemen görünüyor. Her ülkede eğitim ekseninde, yaşanan korona sürecinin boyutuna bağlı olarak birbirinden farklı önlemler alınıyor. Hijyenik önlemler deseniz, ülkeden ülkeye hatta bir ülkeden şehirden şehire değişiyor. Özetle söyleyecek olursak, yaşamın hemen her katmanında olduğu gibi, eğitim konusunda da yöntemler, açıkça bir çaresizlik sergiliyor. Bugün açıklanan bir bilgi, birkaç gün sonra güncelliğini yitiriyor ve bambaşka bir uygulamaya gidiliyor.

İşte bu belirsizlik ortamından en çok etkilenen, bu dönemi en ağır yaşayan kesimi, belki tam olarak farkında değiliz, çocuklar yaşıyor. Hayatın zorlu koşuşturması içinde anne babalar, genel belirsizliğe yoğunlaşırken, çocuklarının yaşadıklarını büyük olasılıkla yeterince göremeyebiliyor. Bu da çocuğun kişilik gelişimini yer yer olumsuz etkiler türde içine kapanmaya veya vakitini gereksiz olumsuz şeylerle geçirmesine yol açıyor.

Cemal Demircioğlu, Alman okullarında Türk aile çocuklarına Türkçe öğretmenliği yapan bir isim. Demircioğlu aynı zamanda, uzun yılların birikimi ile, eğitim psikolojisi uzmanı.

Türkiye'den aldığı bu eğitimi, yaklaşık 20 yıldır Almanya'daki görevinde uygulayan bir öğretmen. Aile içi iletişimin çocukların gelişiminde önemli bir konu olduğuna vurgu yapan uzman Cemal Demircioğlu: „Hatta bu konu, her toplumda ailenin önemli, küresel bir gündem maddesidir.“ diyerek, görüşlerini şöyle özetliyor:

„...Aile içi yaşamda bireylerin iletişim dili, kullandığı sözcükler, vücut dili ve kimi anlık durumlarda gösterilen reaksiyonlar, çocukların kişilik ve ruhsal gelişiminde önemli birer etkidir. Bu arada izlenen filmler, diziler, oyun alışkanlıkları, aynı şekilde çocuğun her alanda gelişiminde belirleyici olabilir. Aile içi iletişim, ayrıca çocuğun okuldaki başarısı kadar, çevresi ile sosyal ilişkilerde de önemli bir rol oynar. Çocuklar büyüklerinden anne babadan birine yönelik duyduğu sözleri, rol model olarak alır ve örneğin okuldaki yaşamına bunu yansıtabilir. Bütün bunları dikkate aldığımızda, anne babaların aile

içindeki diyalog ortamında daha özenli olması gerekebilir. Özellikle anne babaların, çocukların önünde konuşurken, tartışırken kesinlikle kötü ve kaba söz kullanmaması, bundan kaçınmaları çok önemlidir. Çünkü çocuklar kaşıftır. Buradan edindikleri diyalog deneyimini, taklit yeteneklerini de katarak, başka ortamlara yansıtmaya başlar. Tavsiyemiz, anne babaların çocuklarıyla gözgöze, birebir iletişimi kurabilmesidir. Almanya'daki yaşam ve çalışma koşulları, ne yazık ki hem anne baba, hem de çocukların genellikle günü dışarıda geçirmesine sebep oluyor. Akşamları ise, evde daha çok iletişime ihtiyaç duyulsa bile, gün içinde kafa yoran gelişmeleri bastırmak için, diyaloga girilmiyor ve televizyon bilgisayar başında vakit geçiriliyor. Bu son derece zararlıdır. Anne babalar arasında yapılan bir araştırma, anne babaların haftada ortalama 4 dizi izlediklerini gösteriyor ve buradaki iletişim dili, anne babalarla birlikte film izlemek zorunda kalan çocukları olumsuz etkiliyor.“

Cemal Demircioğlu, Avrupa ülkelerinde yerleşik Türk aile yapısı içinde Türkçe televizyon dizilerinin neredeyse „olmazsa olmaz“ bir nitelik taşıdığına işaret ediyor ve gece yarısına kadar anne babanın çocuklar da Türkçe film seyretsin diye, onları da zorlayarak, farklı bir dünyaya adapte etmeye çalıştıklarını hatırlatıyor. Oysa Demircioğlu'nun bu konuda anne babalara uyarıları var: „...Televizyon filmleri çocuklar yattıktan sonra da izlenebilir. Ayrıca dizi film arasında reklamlar sırasında, hemen çocuklar ile güncel gelişmeler konuşulabilir. Özellikle Korona pandemi sürecinde çocuklar evlere kapandı. Ancak bu kez bilgisayar oyunları çocukların fiziksel ve duygusal gelişimlerini de olumsuz etkilemeye başladı. Oysa, oyun çocuklar için önemlidir. Bu azalma, çocukların kişilik gelişimini olumsuz yönde yönlendiriyor. Anne babalar bu vesileyle, çocukların izlediği filmleri, ekranda oynadığı oyunları iyi takip etmeli, yanlışlıkları saptayıp onları doğru olanı göstermeyi mutlaka denemelidir. Argo, mahalle ağzı ile hazırlanmış ilk bakışta sempatik gelen filmlerden, çocuklar uzak tutulmalıdır. Yani bir çocuğun geçireceği vakit, anne

babanın göstereceği önem ve özene bağlıdır. Çünkü anne babaları örnek alır çocuklar...“ Cemal Demircioğlu ayrıca, aile içinde çocuğa yönelik „ödüllendirme ve cezalandırma“ uygulamasında yanlışlıklar yapıldığını da belirterek, anne babalara yönelik deneyimlerini şöyle aktarıyor: „Özgüvenleri yüksek, egoları şişkin, her isteği yerine gelen çocuklar, zamanla doyumsuz bir çocuk karakterine sahip olabilir. Onlar için saçımızı süpürge etmek yerine, ödül ve ceza sistemi uygulamalıyız. Yani başarılarını olumlu karşılamalı, yanlışlıklarında ise, bazı cezalar vermeliyiz. Bu cezalar ancak, onun sevdiği birşeyden mahrum bırakmak biçiminde olabilir. İstenmeden, hakedilmeden verilen tüm hediyeler, her isteğin yerine getirilmesi, çocuk nezdinde pek kıymeti olmuyor. Çocuk başardığında, hakettiğinde ödüllendirmek daha doğru olur. Hatasında, başarısızlığında ise sevdiği şeylerden mahrum bırakmak doğru yol olur. Ceza yerine, mahrum bırakmak kavramını kullanmak, yararlı olur. Mahrum bırakmak derken, sevdiği bir yemeği vermemek, cep harçlığını kısmak gibi yollar denenebilir. Çok basıkıcı, zorlayıcı önlemler yasaklar, cezalar ise, çocuğun başka yöne eğilmesine de sebep olabilir.“ Demircioğlu, çocukların gelişim sürecinde örnek aldığı kahramanların değişebileceğine işaret ederek, ne tür eğitim alırsa alsın, mutla onların, çocukların motivasyonsuz bırakılmaması gerektiğini sözlerine ekledi. Cemal Demircioğlu, Almanya gerçeklerinden yola çıkarak, meslek eğitimine de değindi ve: „Çocukların ilgisi ve yetisini iyi izleyerek, onların hangi alanda başarılı olabileceklerini görmek, anne babaların elindedir. Eğer bir çocuk el sanatlarına ilgili ise, onun meslek eğitimine yönlendirilmesi son derece önemlidir. Hatta çocuğun ilgisini daha iyi görebilmek için etkinliklere onları götürmeli ve danışmanlık hizmetlerine yönlendirilmelidir.“

Engelliler İçin Araziye Uygun Tekerlekli Sandalye Üretti

Almanya'da engelli insanların, yaşama eksiksiz katılabilmesi için yasal önlemlere ağırlık verilirken, Alman teknolojisi bu uyumu kolaylaştırıcı alet ve edavatları da üretiyor. İşte bunlardan birisi de, bedensel engellilerin doğa gezileri için araziye engebelelerine uygun tekerlekli sandalye olacak. Bir askeri tank sistemine göre düzenlenen bu tekerlekli sandalye fikrini, 80 yaşındaki engelli annesi için

geliştiren Martin Ebner isimli bir Alman mucit, ilk denemelerin oluşumu sonuç vermesi üzerine, bu aletin patentini adına kaydettirdi ve yakın bir gelecekte seri üretimine geçilmesi de planlanıyor. Bedensel engelliler, bu alet sayesinde kırsalda gezilip görülebilecek doğal güzelliklerin olduğu engebeli arazilerde rahatlıkla hareket edebilecek.

(Haber: Silvia BORRONI)

İMBİK
**Yüksel
Pazarkaya**

büyük boy bir resmi Federal Meclis'in sanat koleksiyonuna girdi. Böylece Almanya'da ilk

Salgına karşı sanat diyelim geliyor. Salgın döneminde sanat yaşam sevincimizi diri tutuyor. Bu süreçte sanatçıların yaşam savaşmaları çok zor. Ekonomi için alınan önlemlerden sanata hemen hemen hiç pay düşmüyor.

Ama sanatın varlık gerekçesinin maddi pay olmadığını sanatçılar bu salgın döneminde de yaratıcı etkinliklerle gösteriyorlar. Bizi göndiren bir olaya değinmek istiyorum. Kassel'li usta ressam Mehmet Güler'in 'Genuss der Hitze' (Sıcakın Keyfi) adını verdiği

kez Türk kökenli bir ressamın yapıtı bu önemli koleksiyon için değer bulundu. Bu sıradan bir olay değil.

Almanya'ya göçümüzün 60. yılına girerken, Alman toplumunun ayrılmaz bir parçası olarak saygınlığımızı pekiştiren bir olay. Kabul edilmenin ve saygınlık kazanmanın en sağlam zemini bilim ve sanat çalışmalarıdır. Mehmet Güler, sanat çalışmalarını yaklaşık elli yıldır yoğun biçimde sürdürüyor. Sanatının nitelikleriyle aranıyor ve benimseniyor. Başta Almanya olmak üzere, Türkiye, Amerika ve daha başka pek çok ülkede yüzlerce sergi açtı. Resimleri müzelere alındı. Kassel'da beş yılda bir düzenlenen dünyanın en kapsamlı uluslararası sergilerinden biri olan Dokumenta'nın ana salonu ilk kez bir tek sanatçının yapıtlarını sergiledi.

Ressam Mehmet Güler Berlin'de Federal Meclis'te

Bu sanatçı Mehmet Güler'di.

Mehmet Güler'in sanatı bir çok kaynaktan besleniyor. Almanya ile Türkiye kültürlerinden, ama aynı zamanda çağdaş sanat eğilimlerinden ve olgularından. Bu kaynaklardan yola çıkarak, kendine özgü biçimi yaratıyor. Mehmet Güler'in resimleri imzası olmasa da ilk bakışta tanınıyor. Bu özgünlük açısından çok önemli bir durum. Şimdi bir resminin Federal Meclis'in koleksiyonuna alınıp sergilenmesi, basında da ilgi uyandırdı. Olay üzerine pek çok haber ve yorum yayınlandı. Almanya'daki varlığımızın en sağlam kanıtı sanat yapıtlarıdır. Yaşadığımız süreçten silinmez bir iz bırakmak ancak sanatla olur. Mehmet Güler'in yapıtları silinmez izlerdir. Kendisini candan kutluyor, sanat çalışmalarına sağlıklı devam etmesini diliyoruz.

Frankfurt'ta Başkonsolosluk Makamında Değişim...

Frankfurt Başkonsolosluğu'nda Görev Devri! TC Frankfurt Başkonsolosluğu'nda 3,5 yıldır Başkonsolos olarak hizmet veren Burak Karartı, görev süresini tamamlayarak, Ankara'ya dönerken, yeni Başkonsolos Erdem Tuncer görevine Eylül ayında başladı.

Eski Başkonsolos Karartı, görev bölgesinde basın mensupları ve Türk dernek temsilcileri ile biraraya gelerek, görev süresinin adeta bir bilançosunu çıkardı. Türk nüfusu yoğun Hessen eyaletinin hemen her köşesindeki vatandaşların Başkonsolosu olmaya özen gösterdiğini belirten Burak Karartı, Ankara'ya çok iyi izlenim ve unutamayacağı dostluk örnekleri ile döndüğünü söyledi. Karartı hizmet

sürecinde görevini en iyi şekilde yapmaya özen gösterdiğini de hatırlatarak, „Bu süreçte, elimde olmayan sebeplerden ötürü, kırdığım veya kırılan dostlardan da özür diliyorum“ dedi. Başkonsolos Hessen'deki Türk dernek temsilcileri ile de sohbet toplantısında, Türk toplumuna hizmet anlayışını benimsemiş sivil toplum örgütlerinin özverili yöneticilerine ve

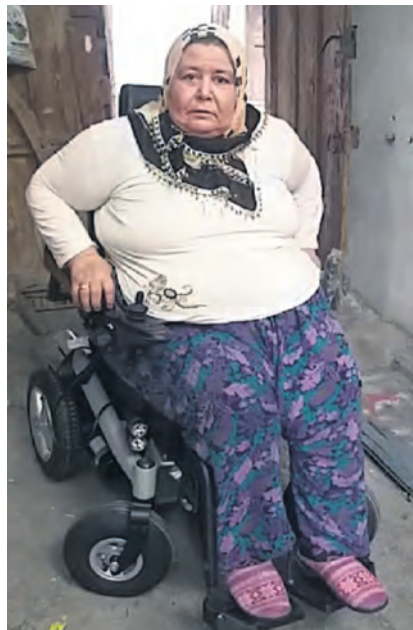
Eylül'de görev süresi dolan Burak Karartı'nın yerine Başkonsolos Erdem Tuncer işbaşı yaptı ve önce Frankfurt'taki Türk esnafı tanıdı.

bugüne kadarki işbirliği gayretlerine teşekkür etti. Bu arada veda toplantısında kimi dernek temsilcileri, Başkonsolosa plaket takdim etti. Öte yandan T.C. Frankfurt Başkonsolosluğu'nda görevi devralan yeni Başkonsolos Erdem Tuncer, ilk dış temasına Frankfurt'ta başladı ve Türk esnafın yoğun olduğu ana tren garı bölgesinde bulunan „Münchenerstr.“

adlı tanınmış caddeyi dolaştı, Türk esnaf ile tanıştı. Esnaf, Başkonsolos Tuncer'e yeni görevinde başarı dilerken, yer yer beklentilerini de dile getirdiler.

(Haber: Hamide KÜÇÜKLER)

Dieburg'tan Ankara'ya Uzanan Bir Dost Yardım Eli

Darmstadt yakınlarındaki Dieburg kasabasında 1987 yılından bu yana Müslüman cemaate ibadet hizmeti veren Fatih Camii, sosyal ve toplumsal dayanışma projelerine ağırlık veriyor. Bölgede yerleşik genç kuşak Türkler'in genel kültür ve gözlemlerini artırmasını hedefleyen eğitici geziler de düzenleyen Dieburg Fatih Camii yönetimi, Ankaralı Hatice Kaya isimli yoksul bir annenin tekerlekli sandalye ihtiyacına koştu ve sağlık sorunları olan kadını sürpriz girişimle mutlu etti. Projeye öncülük eden din görevlisi Kadim Mermer ve dernek başkanı Şahin Bulut, tekerlekli

sandalyenin finansmanının tamamen cemaatin bağışlarıyla sağlandığını belirtti ve bir insanın mutluluğunun, insanlarda yardımlaşma duygusunu güçlendirdiğini kaydetti. Hiç beklemediği bir anda, tekerlekli bir sandalyeye kavuşan ve kendisi gibi bakıma muhtaç bir eşi olan Hatice Kaya, Dieburg Fatih Camii yönetimi ve cemaatine teşekkür ederken, kendisini yeneden doğmuş gibi hissettiğini belirtti ve: „Allah herkesten razı olsun“ dedi. Din görevlisi Mermer, camilerin ibadet ihtiyaçlarına yanıt vermeye paralel, sosyal ve eğitim projeleri için de sorumluluk üstlenmesi gerektiğini kaydetti ve cemaatin ancak genç kuşaklarla beslenebileceğini kaydetti.

ÇUVALDIZ Şinasi DİKMEN

sinasidikmen@yahoo.de

verildi. Bu paralardan yararlanabilmek için, üniversiteler, belli aralıklar ile, belki komitelere başvuruyor ve

Almanya, 2000'li yıllarda dünya çapında bilim araştırma ve beyin yetiştirme dallarında yarışabilmesi için, çok özel harcamalara yöneldi. Örneğin belli bilimsel altyapıları hazırlayan üniversitelere, Federal Hükümet tarafından daha fazla yatırım yapılmasına karar

bu komiteler ise, kendi üyelerinin hepsi bağımsız kuruluşlar tarafından seçiliyordu. Yani herhangi bir Alman bakan tarafından değil. Müraaat eden üniversiteler arasından başarılı olanlar tercih ediliyor. Ve bu seçime dışarıdan kesinlikle kimse karışmıyor. Türkiye aynı yıllarda, Türkiye'de de daha azla imam hatip okulu açılmasına karar verdi ve sonuçta yüzlerce okul hizmete sokuldu. Türkiye'de gençler arasında yapılan bir araştırmaya göre, insanların çoğunun nedense İslam ülkelerine değil, Batılı ülkelere gidip, oralara gitmeyi ve oralarda yaşamayı, okumayı istiyor. 2012 yılından beri Türkiye'den uzaklaşan genç ve dinamik beyin sayısı, kimi iddialara

göre, 350 bin kişiye ulaşmış.

350 bin genç insan, Batılı devletlere, aslında günah işlemek için, ortamların hazır olduğu toplumlara göç etmişler. Bana „Şinasi Bey, ben de Almanya'ya gitsem..." diyenlerin hepsine, buna yalnız ve yalnız kendilerinin karar verebileceğini söylüyorum. Almanya'da da her ırmağın süt ve çikolata dolu olmadığını da özellikle vurguluyorum. Paranın sokakta toplanmadığını, ekmeğin ağaçta yetişmediğini de unutmuyarak. Bunları söyleyince de, gençler bana garip garip bakmaya başlıyor ve kendilerini ciddiye almadığını zannediyorlar.

Türkiye'den Dışarıya Göçte Artış Var

Malum, pandemi günlerini yoğun yaşıyoruz. Türkiye'de kimine göre Sağlık Bakanı'nın açıkladığından fazla sayının yaşandığı öne sürülüyor. Huzursuzluk, eğer mevzam sana sığındım haline dönüşecek olursa, bakanlık tarafından getirilen kurallar daha sıkı olursa, bu kez insanlardaki huzursuzluk, daha da artacak. Özellikle büyük kentlerde yaşayan genç öğrenciler, bundan daha da rahatsızlık duyacak ve bunların arasında, dışarıda yaşama ve göç arzusu daha da yoğunlaşacak. İşinden, aşından ve eşinden memnun olmayan insan, bu üçünü dışarıda arar.

Ren-Pfalz Eyaleti DİTİB 5. Olağan Genel Kurulda Başkan Yine Yılmaz Yıldız

Ren-Pfalz DİTİB Eyalet Birliği 5. Olağan Genel Kurul'da yeni yönetim kurulunu seçti. DİTİB Mainz Yunus Emre Camii'nde gerçekleşen genel kurula, Mainz DİTİB Dini Danışma Kurulu Başkanı Celil Mahir Dindar ile, birlik üyesi derneklerin delegeleri katıldı. Köln DİTİB Genel Merkez Denetleme ve Rehberlik Hizmetleri Müdürlüğü görevlisi Hasan Pehlivan'ın divan

başkanlığında gerçekleşen genel kurulda, bugüne değin yapılan çalışmalar ve geleceğe yönelik projeler öneriler konuşuldu. Son bölümde gerçekleşen seçimde, Ren-Pfalz DİTİB Eyalet Birliği'nin kuruluşundan bu yana görev yapan ve 3 dönem yönetim kurulu başkanlığı üstlenen Yılmaz Yıldız delegelerin „göreve devam" tercihinin kabul etti. Başkan Yılmaz Yıldız, genel ku-

rula katılan üyelere gösterdikleri güven ve ilgiden ötürü teşekkür etti. Yıldız, önlerinde yoğun bir çalışma programı olduğunu ve bu sürece el birliğiyle aynen devam edeceklerini kaydetti. Yeni dönem yönetim kurulu şu isimlerden oluşuyor: Yılmaz Yıldız (Başkan), Cihan Şen (Başkan Yardımcısı), Elif Şen (Bayanlardan Sorumlu Başkan Yardımcısı), Yücel Önder (Derneklerden Sorumlu Başkan

Yardımcısı), Alaattin Aktaş (Muhasip), Necdettin Aydın (Sekreter), Dursun Baylan, Hayrettin Güneş ve Muhammed Güneş (Üye). Genel Kurul sonrası uzun yıllar eyalet birliği sekreterlik görevini üstlenen Güven Sayan ile yönetim kurulu üyesi Ahmet Çengelköy, bugüne değin yaptıkları çalışmalardan ötürü bir teşekkür plaketi ile onurlandırıldı. (Haber: İhsan GÜMÜŞ)

-Toplum -

Almanya'da Türk toplumunu yakından ilgilendiren konularda doğru haber, ciddiyet ve güvenin, yaklaşık 27 yıllık adidir. Duyuru ve ilanlarınız için:

rmtoplum@aol.com
0172 - 608 35 25

Geldiğimiz ve Yaşadığımız Ülkeden Kaynaklanan Sorunlar, Ve Çözüm Yolları

Avrupa'da yaşayan Türkler'in gerek Türkiye'den gerek içinde bulunduğu toplumlardan kaynaklanan temel ortak sorunları ve gündemi oluşturan meseleler" Frankfurt'ta ele alındı. Atatürkçü Düşünce Derneği-ADD Frankfurt tarafından düzenlenen ve cemiyet başkanı Kasım Işık'ın yönettiği açık oturumda, gazeteci-sosyal pedagog İrfan Ergi, Avrupa Atatürkçü Düşünce Dernekleri Birliği (AADD) Genel Başkanı Dr. Mustafa Tosun ve Dr. Murat Burhanoğlu konuşmacı oldu ve

temel ortak sorunlara çözüm yollarını örnekledi. Kasım Işık, sosyal etkinliklerin yapılmadığı uzun bir dönemden geçildiğini hatırlatarak, insanların kendi içine kapandığını belirtti ve "korku zincirlerini kırarak" bu tür toplantıları önümüzdeki dönemde daha sık düzenleyeceklerini söyledi. Işık, diğer Türk dernekleriyle de işbirliği içinde yeni çalışmalar yapmayı planladıklarını bildirdi. Gazeteci ve sosyal pedagog İrfan Ergi ise, toplantıda farklı konulara değindi. Almanya'daki NSU ci-

nayetlerinin arka planında yatanları, gizlenen olguları, yabancı adı taşıyan insanların örneğin Almanya'da karşılaştığı engelleri örnekleyip sorgulayan Ergi, yaşanan güçlüklerle karşı çıkılabileceğini ve bu yönde neler yapılması gerektiğini işledi. Dr. Murat Burhanoğlu, korona günlerinde yaşananları, sağlık sorununun geçtiği aşamalar ve bireylere sağlıklı yaşam ekleninde düşen sorumlulukları mercek altına aldı ve bu konuda izleyicilerden gelen soruları da yanıtladı. Toplantının ilginç bir saptaması AADD Başkanı Dr. Mustafa Tosun'dan geldi. Atlantik-Avrasya ilişkileri, enerji bağlantıları, Doğu Akdeniz gerilimi gibi konulara değinen Dr. Tosun, konuşmasında artık Almanya'da Türkçenin "bir azınlık dili olarak" gündeme getirilebileceğini de belirtti.

-Toplum24TV -

Gazetemizin Youtube ortamındaki ciddi haber ve kültür dolu ekran yüzü olup, siz de ÜCRETSİZ ABONE imkanından yararlanabilirsiniz.

Yabancı düşmanlığı, ırkçılık, rasisizm...

Aslında her biri aynı kapıya çıkan tanımlar bunlar. Her üçü de, hazımsızlık sorunu içeren kavramlar..

Çağdışı.. İnsanlığa yakışmayacak kadar...

Hem de 21. yüzyılda.

Hem de, sadece geri kalmış toplumlarda değil, göç toplumu olan bilgi çağını yaşayan, uygarlığın yatağı olarak bilinen Avrupa'nın tam da ortasında...

Almanya, Türk ve göçmen nüfusu yoğun bir ülke. Kimi kaynaklar 2,5 milyon diyor Türk nüfusunu kimi ise, 3 milyon.

Toplam göçmen oranı ise, 81 milyon nüfusa sahip Almanya açısından yıldan yıla artıyor.

Kimi şehirlerde göçmen ve Türk nüfusu oldukça yoğun.

Avrupa'nın finans, kültür, vakı-

İrkçılığa Karşı Tek Başına Mücadele Açan Frankfurtlu Genç Türk Girişimciden Çağrı:

„Birleşmediğimiz Sürece, Daha Çok Ezileceğiz!“

flar başkenti olarak bilinen ve yüzlerce yıllık geçmişi olan ticaret kültüründen ötürü dünyaya açık kent olarak bildiğimiz Frankfurt da, göçmen ve Türk nüfusu açısından oldukça yoğun.

Ve Türk toplumu içinde bu kentte yaşamın farklı katmanlarında etkin olan Türk girişimci sayısı hızla artıyor.

Ve bunların önemli bir bölümü de, bu ülkede doğup büyüyen ve Alman vatandaşlığına sahip Türk genç kuşaklar.

İşte bunlardan biri de Mesut Göçmen. Alman yuvalarda temel

edim almış, bu ülkenin kültürüyle büyümüş, üniversite bitirmiş tam bir Avrupalı, duyarlı bir genç Mesut Göçmen ve hayatın tamamen içinde. Toplumsal konulara, siyasi gelişmelere karşı kayıtsız değil.

İyi yetişmiş bir beyin gücü. Ama, son zamanlarda adeta isyan noktasına gelmiş ve yabancı düşmanlığına karşı bayrak açmış.

Frankfurt'un kalbi sayılan bir ana caddede 8 yıldır işlettiği Simitkafe adlı işletmesinin önüne, toplumsal yaraya, yani ırkçılığa dikkat çeken sıradışı bir eylemi gerçekleştirmiş.

Çünkü benzeri bir sorunla yüz yüze Mesut Göçmen.

Çünkü artık yeter diyor, hem toplumda gördüğü yaşamışlıkları hem de kendi öze linde olup bitenleri anlatırken. Bu ülkeyi yurt edinmiş göçmen toplumda özellikle 1. kuşak Türkler'in ağır baskılara ve ayrımcı uygulamalara maruz kaldığını belirten Mesut Göçmen, „Ancak bizler, bu ülkede doğup büyüdük. Eğitim aldık. İş yapıyor ve vergi ödüyoruz.

Bu ülke bizim de vatanımız. İrkçılığa, saldırılara karşı artık sessiz kalmamalıyız. Ben bu bireysel çıkışım, aslında toplumun vicdanını seslendiriyorum. Toplumda duyarlılık yaratmak zorundayız. Dükkanımızın önüne yabancıları dışlayan sözlerden örnekleri sıraladım ve Müslümanlığı ka-

ralayan açıklamalara dikkati çektim. Hedefim, insanlara ayna olabilmektir.“ dedi. Mesut Göçmen. Hayata bakışıyla, tam bir Avrupalı ve itiraz etmesini bilen bir kişilik. Ve inandığını söylemekten de çekinmiyor.

Alman toplumunun çoktan bir göç toplumu olduğuna yürekten inanıyor ve bu durumu bir zenginlik olarak görüyor. Yabancılarla, İslamiyete- başka kültürlerle yönelik ayrımcılıktan rahatsızlık duyan ve yabancı karşıtlığının giderek şiddete, cinayete dönüşmesine sessiz kalmak istemiyor. Kültürlerin birbirine asla üstün olamayacağına inanan Mesut Göçmen, değişik kültürleri reddeden kimi aşırı sağcı çevreleri ırkçılıkla suçluyor ve buna karşı sessiz kaldığı sürece, ayrımcılığın giderek artacağını da söylüyor.

Mesut Göçmen, sadece toplumsal sorunlara karşı tepkisiz değil. Ne düşündüğünü, ne dediğini iyi biliyor. Buna rağmen, kendisi bizzat ayrımcılıkla yüz yüze kaldığını söylüyor. Ev sahibi Almanı suçluyor ve kendisine ev sahibi terörü uyguladığını, binadan çıkartmak için her yolu denediğini belirtiyor.

Yani Mesut Göçmen'in, göç toplumunda bir göçmen genç girişimci olarak mücadelesi şimdi mahkemelerde sürüyor. Yılmak yok diyor ama, yabancı dostu görünen kimi Alman siyasetçi ve yöneticilere yaptığı başvuru karşılıksız kalmış olsa bile...

Eine Auswahl der diskriminierenden Sprüche, die ich mir als Inhaber dieses Cafés in acht Jahren Mietzeit anhören musste:

»Euch **Südländern** muss man immer alles öfter sagen, bis ihr es versteht.«

»Es war ein Fehler **Gastarbeiter aus der Türkei** nach Deutschland einreisen zu lassen. Ein noch größerer Fehler war es, ihnen und ihren Nachkommen den Aufenthalt in Deutschland zu gewähren.«

»Tilo **Sarrazin ist kein Rassist**, seine Aussagen sind wissenschaftlich bewiesen: die kulturellen Unterschiede zwischen Europäern und Muslimen wirken sich auch auf die Intelligenz aus.«

»**Muslime und Europäer** sind kulturell zu unterschiedlich geprägt... das passt einfach nicht.«

Derartige Aussagen sind Ausdruck einer tief sitzenden Überzeugung, die unserer Gesellschaft erheblichen Schaden zufügt. Ich sehe es als Pflicht meine Mitbürger zu informieren, welche Ideologien bereits in der "Mitte der Gesellschaft" angekommen sind.

Rassismus ist sozialer Terror!

Wehrt euch gegen Alltagsrassismus, lasst euch von euren Vermietern (oder sonstigen Personen im Alltag) nicht diskriminieren. Wehret den Anfängen, bevor es zu spät ist.

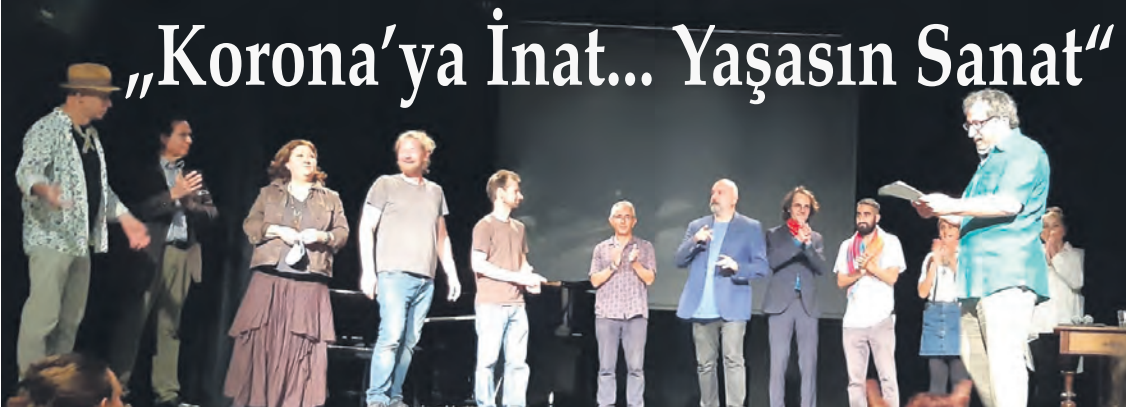
Azerbaycan ile Ermenistan arasında Eylül ayı sonunda patlak veren Dağlık Karabağ eksenli savaş, Avrupa ülkelerinde yaşayan Azerbaycan vatandaşlarını da meydanlara döktü. Değişik kentlerde yapılan gösterilerden biri de Frankfurt'ta gerçekleşti. Sosyal medyadan yapılan bir çağrı üzerine Frankfurt Paulus Meydanı'nda kısa sürede toplanan 300'ü aşkın Azeri vatandaş, ellerinde Azerbaycan ve Türk bayraklarını taşıyarak, Karabağ'ı 30 yıl sonra yeniden Ermenistan işgalinden

kurtarmaya çalışan Azerbaycan ordusuna destek verdi. Hessen'deki Azerbaycanlılar Girişimi'nin öncüsü Orhan İskenderov, Alman medyasında yer alan ve Azerbaycan'ın kendi topraklarını savunmasını askeri müdahale gibi gösteren yayınlarına tepki gösterdi ve: „Azerbaycan, işgal altındaki topraklarını kurtarmaya kararlıdır. 30 yıldır ana toprağından uzak düşen yaklaşık 1 milyon insanımız, yeniden kendi memleketine dönebilmelidir. Bu hareket bölge barışına hizmettir.“ dedi.

Frankfurt'ta Azerbaycan'a Destek Mitingi

„Korona'ya İnat... Yaşasın Sanat“

Sonbaharla birlikte yeni bir korku dalgası yaratan Korona süreci, hayatın hemen her alanında, toplumların, insanın başında demokles kılıcı gibi sürekli sallanıp duruyor. Hemen herkeste, her kurumda, her projede, geleceğe dair bir belirsizlik egemen. Batı'da sürekli yükselen değer olarak bilinen Kültür sanat bile, ne kadar „özgürüm“ dese bile, ama özgür değil. Pandemi denilen salgın, kültür sanat birikimini de kelimenin tam anlamıyla Mart ayından beri rehin almışa benziyor. Her türlü proje felç ve ayakta durmaya çalışanlar ise, bir dizi sınırlama ile yüzyüze hareket ediyor. Dünyada yayımcılığın Mekkesi olarak bilinen Frankfurt Uluslararası Kitap Fuarı bile pan-

demî karşısında teslim bayrağı çekti ve Ekim ayı ortasında planlanan 5 günlük dev kitap panayırı iptal edildi. Frankfurt, altyapısı ile, kültür sanatın da önemli başkentlerinden birisi olarak tanınıyor. Bu başkentte, kısa adı ITF olan Uluslararası Frankfurt Tiyatrosu, kısıtlı imkanlara rağmen, yine de ayakta kalmaya kararlı görünüyor. Bu yıl içinde bir dizi önemli sahne çalışmasını iptal etmek zorunda kalan ve 3 yıldır bir grup Türk sanatçı girişimcinin yönetiminde olduğu kültür sanat topluluğu, geçtiğimiz günlerde yeni sezonu güzel bir sahne programı ile sessiz sedasız açtı. Ama yine de sıkı Korona önlemleri dahilinde bir program. Sonbaharda dişini yeniden göster-

ren Korona riskine rağmen. İçlerinde yitmeyen sanat aşkı için. Kültür sanat adına. Kültür merkezi yöneticisi Feramuz Sancar ve topluluk

kurucularından sanatçı, oyuncu, yorumcu Tülay Yongacı ile etkinlik sonunda ayaküstü sohbet ediyoruz. Heyecanlılar. Çünkü, pandemiye rağmen, sanat aşklarını köreltmek istemiyorlar belli ki. Süreci konuşuyoruz, yaşanan sıkıntıları ele alıyoruz. Eylül'de başlattıkları yeni dönem programı,

aslında „Pandemiye İnat, Yine de kültür sanat“ tan başka bir şey değil. Söz Internationales Theater Frankfurt ITF Yani Uluslararası Frankfurt Tiyatrosu adlı kültür merkezi yetkililerinde diyor ve kendilerine kulak veriyoruz: Sonuçta bu süreç, en çok sanatçıyı vurmuşa benziyor belli ki. Tülay Yongacı bu süreci, sıkıntıları bir sanatçı hassasiyetiyle değerlendirirken, Feramuz Sancar geleceğe yönelik bir durum değerlendirmesi yapıyor: Internationales Theater Frankfurt adlı kültür sanat merkezinin yıl sonuna kadar hazırladığı etkinlikler hakkında ayrıntılı bilgi www.Internationales-Theater.de adresinden alınabilecek. Dedik ya; „Pandemiye inat, Yaşasın Kültür Sanat!“

Ressam Mehmet Güler'in Gururu

Sanat çalışmalarını 40 yıldır Kassel'deki atölyesinde sürdüren Mehmet Güler, başarı zincirine Berlin'deki Federal Meclis'te de gösterdi. Mehmet Güler'in „Sıcaklığın Keyfi“ adlı tablosu, Federal Parlamento tarafından, daimi sanat eseri olarak satın alındı ve sergilenmeye başlandı. Sergi bağlamında Berlin'de düzenlenen kokteyle davet edilen Mehmet

Güler'in başarısı „Kassel kentimiz, Gerhard Richter, Georg Baselitz, Hans Haacke gibi önemli sanatçılarıyla gurur duyuyor. Ve şimdi Mehmet Güler de Kassel için bir onur simgesi oldu“ şeklinde basında yorumlandı. Berlin'deki sergi açılış töreninde Federal Meclis Başkan Yardımcısı, Yeşil politikacı Claudia Roth bir konuşma yaptı ve: „Mehmet Güler, büyük bir sanat elçisi“ ifadesini kullandı ve onun bir eserini Berlin'de Meclis'te daimi olarak sergilenen olmasının kendileri açısından da önemli bir kazanç olduğunu ifade etti. (Haber: Tahir Hacıkadiroğlu)

„Paralı Çıkış“ta Nelere Dikkat Etmeli?

Almanya'da son yıllarda sıklıkla gözlenen paralı çıkış uygulaması, ilk etapta cazip gelse bile, çalışanların hakları bağlamında yine de kimi olumsuzluklara da yol açabiliyor. Bu konuda nelere dikkat edilmesi gerektiği konusunda, Frankfurtlu Tican e.V. Derneği yöneticisi Asım Tozoğlu, Toplum okurlarını da uyarmak istiyor. „31 Aralık 2019'da toplu çıkış parası alan kişinin dikkatsizliği ve iyi niyetliliği yüzünden şahsi kaybı, maalesef 20 bin Euro üzerinde olmuştur. Sebebi ise, parasını 14 Ocak 2020'de Aralık ayı maaşı ile aldığı için, vergiden düşülecek masrafların da 2020'ye düşüleceğini zannetmesinden dolayı, 20 bin Euro'yu maliyeye hediye etmiştir. Ne yapmalıydı? Çıkış parasını 31 Aralık 2019 tarihli olarak imzaladığı için, vergiden düşülecek masraflarını örneğin SGK'ya yatıracağı parayı geçen yıl yatıracaktı. Ya da cami veya başka bir derneğe yapacağı bağışları, zamanında yapacaktı. Konuyu farklı örneklerle açmaya çalışalım: - 2020 yılı içerisinde veya sonunda (31.12.2020) paralı çıkış alırsam, param ocak 2021 de aralık ayı maaşımla birlikte ödenecek. Vergiden düşülecek giderleri ne zaman yapmalıyım ve elimde yeterli param yoksa ne yapabilirim? Firma ile yapmış olduğunuz 'Aufhebungsvertrag' yani paralı çıkış anlaşmanızı bankanıza göstererek kısa vadeli para alabilirsiniz. Evet paranız Ocak 2021 da gelecek ama, harcama-

nızı bu yıl içerisinde yapmak zorundasınız. Hem Türkiye SGK'sına yatıracağınız emeklilik borçlarınıza paranızı hem de derneklere yapacağınız bağışları, 31 Aralık 2020 den önce gerçekleştirmek zorundasınız. Aksi halde yukarıda dile getirdiğimiz vatandaşımız gibi hüsrana uğrarsınız. Son pişmanlık para etmez. - Paralı çıkışta kesilen vergi oranı yüzde kaçtır? Firmaya verilen vergi sınıfı önemlidir. Genellikle 3. sınıf vergilendirmede ortalama yüzde 30 veya 28 civarında vergi kesilmektedir. Bu konuda çok çeşitli uygulamalar vardır. Çocuk sayısı da bu konuda önemli rol oynar. 30 Nisan 2020 de firmasından ayrılan bir kimsenin toplu çıkış parasından tam yüzde 30 vergi kesildiğine tanık olduk. Bazı hallerde firma daha az vergi keserek paranızı size havale edebilir. Örneğin 210 bin Euro brüt çıkış parasından sadece 15 bin Euro vergi kesildiğini gördük. O nedenle „Aman dikkat!“ diyorum. „Firma benden az vergi kesti, maliyeden daha alacak param kalmadı“ diyerek meseleyi boş bırakmayın. Sizin için sene sonu vergi denkleştirme işlemi ve sonucu önemlidir. Çok vergi kesilen geri alır, az vergi kesilirse, yukarıda değindiğimiz gerekli önlemleri almazsa geri öder. Sizin için ne kadar vergi kesildiği değil, kesilenin nasıl geri alınacağı önemlidir ve mümkün olan en yüksek rakamı geri alabilmek için gerekli tedbirleri almaktır. Ayrıntılı bilgi için: 069- 731919

Hessen Mart'ta Yerel Seçime Hazır!

Hessen eyaletinde 14 Mart 2021 Pazar günü tüm belediye meclisleri yenilenecek ve aynı gün yabancılar meclislerinin yeni üyeleri de belirlenecek. Bu seçimde yaklaşık 50 bin nüfuslu Oberursel kasabasında belediye başkanlığı seçimi de gerçekleşecek. Frankfurt Belediyesi'nde 20 yıldır özellikle çok kültürlü projelerde hizmet veren Antje Runge, SPD-Sosyal Demokrat Parti listesinden yarışa giriyor. Bölgedeki CHP Derneği yönetimiye biraraya gelen kadın başkan adayı, göreve seçildiği tak-

dirde, yönetimde „ben“ yerine „biz“ sözcüğünü öne çıkartacağını vurguladı. Bölgede SPD ilçe başkanlığı da yapan Runge, farklı kültürlerin birarada barış içinde yaşamasına büyük önem verdiğini belirtti ve yoğun bir kampanya ile, sandıktan çıkacağına inandığını vurguladı. Bölgede yaşayan ve Alman vatandaşlığına sahip Türk kökenliler, bu seçimde Antje Runge'ye destek vereceklerini belirterek, oy gününe dek, kampanyada aktif görev almaya hazır olduklarını da ifade ettiler. (Gürsel Köksal)

ALMANYA HUKUKU Victor PFAFF

Federal Başbakan Angela Merkel'in sınır kapılarını açıp, AB kapılarına dayanan 5 milyonluk insan kitlesini, ülke sınırları içine almasından bu yana tam beş yıl geçmiş. Yani Avrupa kapılarında büyük bir felaket, bir insanlık dramı bu kararlar büyük ölçüde önlenmiş oldu.

Bunun üzerinde artık pek konuşulmuyor. 2016 yılı sonuna kadar, sadece Almanya'da yaklaşık 900 bin insan iltica başvurusunda bulunmuş.

Tam da bu karar sayesinde yüzbinlerce insan kendi ülkesindeki dışlayıcı ve onur

kırıcı yaşam koşullarından kurtulup, bir ülkede rahat bir yaşamı hedefledi. Mesela, Ürdün, Lübnan veya Türkiye'ye kaçan Suriyeliler, veya Taliban teröründen 80'li yıllarda kurtulup, İran'da bir şekilde yaşama, ayakta kalabilme fırsatı bulan, ancak koşullar gereği sığınmacı olamayan Afganistan vatandaşları, daha sonra Almanya'ya geldi.

Bu kesimden çoğu insan, Almanya'da da bugün, sığınma hakkına kavuşmamış olsa bile, insani sebeplerden ötürü ülkelerine geri gönderilmesi de mümkün değildi.

Bütün bu yığılmalara önlemek için yapılması gereken tek şey; en geç 2017 yılında „Eski Dosyalar“ı açmaktır. Yani Almanya'da eski yıllarda da yapıldığı gibi, mesela birikmiş

tüm sığınma başvurularını, bürokrasi koridorlarında, yoğunluğa, tıkanmaya yol açmak yerine, bir düzenleme ile bir çırpıda halletmek ve sistemin önündeki yığılmayı önlemektir. Bu arada 2016 yılında yapılan başvurulardan çoğunun bugün bile sonuca bağlanmamış olduğunu da, kısaca hatırlatmak isterim.

Entegrasyon denilen olay, aslında sığınmacılar için daha erken başlayabilirdi. Ancak Federal İçişleri Bakanlığı „Altfallregelung“ diye bilinen eski dosyaları, bir küçük düzenleme ile halletme önerisine karşı çıktı. İstemedi. Sözde yeni göç dalgasına yol açacağından korktu.

Bunun yerine, uçaklara sığınmacı adayı doldurup ülkelere geri yolladı. Hatta 2018 yılında 69. yaşgünü kutlayan Federal İçişleri Bakanı Horst Seehofer, yaşına eşit olmak üzere, tam da doğumgününde, 69 sığınmacı adayını uçağa doldurup, ülkelere geri göndermenin mutluluğunu yaşadı.

Bakan Bey'in bu yaptığı gerçekten çocukça bir adımdı. Gerçekçi çözüm olan eski dosyaları kapatma projesine engel olmak, karşı çıkmak, siyaset profesyonelliğinden bence çok çok uzaktı. Hele, yeni göç dalgası patlak verir kaygısı da, hiç gerçekçi değildi. Kabul edilir, edilmez ama gerçek olan bir şey vardı: „Başaracağız“ sözünün arka yüzünde bir öteleme, sınırlama, engelleme, gerçeği vardı. Gerçi Sayın Merkel, Türkiye ile iyi bir Mülteci Anlaşması yaptı ve ticaret kadını olduğunu iyi gösterdi. Yani Ankara'ya bolca para vererek, sığınmacı denilen „ürün“lerin

Başaracak mıyız?

Avrupa'ya sevkiyatını da böylece önlemiş oldu.

Balkan ülkeleri yüksek dikenli tel duvarlar sayesinde kaçışları, sızmaları durdurdu.

Türkiye'den Yunanistan'a erişebilenler ise, kıyı kasaba ve adalarda çok kötü ve insanlık dışı koşullarda, halen yaşam mücadelesi veriyor. Angela Merkel'in hesabına yazılabilecek dışlama öteleme gerçeğini Anayasa'nın 65. maddesi şöyle ifade ediyor:

„Federal Başbakan, politik çizgileri belirlemek ve bunun sorumluluğunu da almakla yükümlüdür.“

2015 Eylül ayında çıkartılan bir yasa ile, artık sığınma başvurularının, olumlu olumsuz sonuçlanması durumuna bakılmaksızın, hızlı sonuçlandırılması imkanı doğmuştu. Bunun hemen ardından ise, Alman halkının, arzu edilmeyen göçmenlerden korunması amacıyla 6 ayrı kanun paketi hazırlandı. Bunlardan sonuncusu ise çok taze, yani 2019 yılı Ağustos ayı tarihini taşıyor.

İşte tam da böylesi bir dönemde, AB Komisyonu, Topluluğun sınırlarını tamamen kapatma anlamına gelen bir düzenleme amacıyla cephe oluşturmayı planlıyor.

Bugün her kim Başbakan Merkel'e karşı „Başaracağız“ sloganını kulakları yırtarçasına seslendirecek olursa, belki onlara bir ek önerimiz olabilir. Bağırabilirsiniz.

Hatta Merkel'e „Sığınmacıların Alman topraklarına gelmesini engelleyecek kadar büyük ölçüde duvarları örmeyi de başardınız bu arada.“ şeklinde de slogan atabilirler...

Minik Demir Ali'ye, Siz de Bir Can ve Umut Olabilirsiniz

Türkiye'de Ordu kentinde doğan 17 aylık Demir Ali Bayraktar adlı bir minik çocuk, sağlıklı kas üretmediği teşhisiyle her gün kendisini hayata kazandıracak bir ilacın beklentisiyle uyanıyor.

Ordu'da başlayan ve giderek tüm ülke geneline dalga dalga yayılan bir kampanya ile, Demir Ali'yi hayata kazandıracak ancak dünyanın en pahalı ilacı olarak bilinen bir iğne yapılması hedefleniyor.

Kampanyaya öncülük eden Ordulu okurumuz Derya Şaşmaz'ın verdiği bilgiye göre, İbrahim Kubilay ve Ezgi Bayraktar çiftinin 17 aylık oğlu Demir Ali Spinal Musküler

Atrofi (SMA) Tip 1 Hastalığı ile yaşam mücadelesi veriyor. Bu minik yavrumuza destek olmak, yapacağımız maddi katkılar ile bizlerin elindedir" diyen Derya Şaşmaz, kampanyaya ilişkin şunları söylüyor:

"...Sağlıklı kas üretimi olmayan ve günden güne motor nöronlarını kaybeden Demir Ali'nin dünyanın en pahalı ilacı olarak bilinen ve eksik olan gen tedavisini tamamlayan Zolgensma ilacına ihtiyacı vardır. Zolgensma adlı bu ilaç vücuttaki eksik olan geni bir virüs aracılığıyla tamamlamakta olup, iyileştirme oranı %99'dur. Ülkemizde

tedavisi olmayan bu hastalık ile mücadele edebilmek adına özel medikal malzemeler kullanan Demir Ali, annesiyle her gün 4 saat egzersiz yapmak mecburiyetindedir. ABD'deki tedavisi için gerekli olan 2,1 milyon Euro'ya çeşitli kampanyalar ile destek verilerek ulaşılmaya çalışılıyor. Ve şu ana kadar 520.000 Euro toplanmış durumda (24 Eylül 2020). En önemlisi "go-foundme" adlı uluslararası bir siteden başlatılan bağış kampanyasıdır. Bununla birlikte birçok işletmelere bırakılan kumbara ve işletme sahiplerinin günü birlik gelirlerini bağışladıkları kampanyalar Demir Ali ve ailesi için her geçen gün daha fazla umut olmaktadır. Aynı zamanda @demirali_umut-kumbarası adlı instagram hesabından alışveriş yapılarak Demir Ali'ye destek olunabilir. www.behopefordemirali.com isimli internet sitesinde Demir Ali'nin raporu, bağış adımları ve gerekli bütün ayrıntılar mevcuttur. Yine instagram üzeri @behopefordemirali hesabından Demir Ali'nin sağlığına kavuşması için destek olabilir, bu hesaptan paylaşılan bilgiler dağıtılabiliyor. Daha fazla kalbe dokunabilmek için, 7 aylık bir süresi kalan Demir Ali'yi yalnız bırakmayalım,

diyoruz. Onun için kırmızı balonları hep birlikte uçuralım, istiyoruz. Detaylı bilgi için baba İbrahim Kubilay Bayraktar, +90 534 7489361 numaralı telefonda bilgi verebiliyor. Yurtdışında yaşayan tüm yardımsever vatandaşlarımızı, minik yavrumuz Demir Ali'ye sıcak ellerini uzatmasını diliyoruz. Ayağında medikal cihazlar ile hayata tutunmaya çalışan Demir Ali yaşadığı günlerin geride kalacağını hayal ederek bizlerin yardımıyla koşmaya, oynamaya ve yaşatları gibi davranmaya hakkı vardır! Bu hakkı ona yaşatabilmek adına duyarsız kalmayın lütfen. Bir çocuğun hayatı ilaca bağlı olması acı iken bu ilacın dünyanın en pahalı ilacı olması daha da büyük bir acı ama bu gerçeğe rağmen, insanlığın ölmediğine inanıyoruz..."

Süresiz Çıkış Kararı, Ne Zaman Mümkün?

Almanya'da herhangi bir sebepten ötürü işe gelmemek, işgörenin süresiz biçimde işten çıkartılması için yeterli bir gerekçe görülüyor.

Schleswig Holstein Eyalet İş Mahkemesi'nde sonuçlanan bir dava dosyasına göre, personel eğer bir gün, patrona haber vermeksizin işe gelmemiş olsa bile, işveren ona çıkış veremiyor ancak bu kusurlu davranışından ötürü uyarı bildiriminde bulunabiliyor. Dava konusuna göre, deneme süresi içinde işe mazeretsiz bir gün gelmeyen ve onu izleyen diğer iki

gün için ise doktor raporu ibraz eden yeni personele, işveren süresiz çıkış gönderdi.

Patronun kararına itiraz eden işgören, iki aşamalı davada, Eyalet İş Mahkemesi tarafından haklı bulundu ve işverene: „Personel bir gün işe gelmeyince, bunu beklemediyse ise, kendisine derhal çıkış veremezsin. İşveren için süresiz çıkış hakkı ancak ve ancak, personelin, verilen işi yapmama gibi bir tavır sergilemesi halinde mümkün olabilir.“ dedi.

Karar dosya numarası şöyle:

AZ: 1 Sa 72/20

Mit Ajanlığı İle Suçlanan Hessen Emniyet Teşkilatı Yüksek Komiser Döndü Dede'nin Onur Mücadelesi...

„Erkeksen, Hakkındır! VUR KADINA...”

Bilirsiniz mutlaka...

Anlamak için, bazen biraz uzun anlatmak gerekir.

Ve biraz da dinleyebilmek...

Çünkü hakikat, çoğu kez ayrınıtıda gizlidir.

O nedenle biraz uzun olacak ama, gerçeği bilmek isteyenlere bu yazıya başlarken, bir parça sabır da diliyorum.

Çünkü kolay değil, gerçeği bulmak...

Emek istiyor biraz, biraz da sabır ve elbette okumak...

Hele zihinsel yabanda bir insanın yazgısı ise, aradığınız gerçek... Neyse... Başlayalım derim...

...
Döndü Dede.

Almanya'yı yurdu bilmiş, bu toplumun okullarında eğitim alarak, bu ülkeye hizmet etmeyi, üretmeyi, yurttaşlık bilinci ile benimsemiş ve Alman kültürel değer ağırlığı ile büyümüş bir isim. Ankara doğumlu, işçi ailesi çocuğu ve Wetzlar bölgesinde büyümüş ama, geldiği köken kültürü yadımayaarak, yani iki kültürü birlikte özümseyerek, kendini yetiştirmiş. Bu nedenle de mesleğinde başarıyı yakalamış.

Ve çok sevdiği görevi gereği, uzun süredir Almanya'nın Wiesbaden şehrinde yaşıyor.

O, Almanya'da Polis Teşkilatı içinde „ilkler“den biri. Yani, çocukluk hayali olan polislik mesleği ile Hessen eyaletinde tanışmış. Sınavı kazanıp, polis olmuş ve geçen yıllar içinde yüksek komiserlik düzeyine kadar erişmiş bir isim. Adı, soyadı Türk ve üstüne üstlük bir de kadın. Kolay mı? Ne kadar gelişmiş olsa bile, Almanya'da kısa sürede böyle bir kariyer sahibi olmak, elbette kolay değil.

Hele hele, emniyet teşkilatı içinde başarılı olup, yüksek komiserliğe kadar yükseltilmek, her „DÖNDÜ“nün işi değil.

Türkiye ile Almanya'dan emniyet müdürlükleri arasında bir zamanlar yoğun seyir izleyen işbirliği projelerinde önemli bir köprü görevi üstlenen bir isim Dede.

Hatta komşu eyaletlerin projelerinde de göreve davet edilip, bizzat kendi kurumu tarafından, bir önceki Cumhurbaşkanı Joachim Gauck'un onur davetine öneril-

miş bir başarılı insanımız O.

Bu bağlamda Berlin'de Gauck ailesi tarafından da, hizmetlerine yönelik saygı sevgi ve minnet ifadesi yüklü bir plakette taltif edilmiş başarılı bir kadın Döndü Dede.

Ne var ki; başarının yaşandığı o günler, şimdilik geride kalmış gibi. Çünkü Yüksek Komiser rütbesine kadar yükselmiş olan Döndü Dede, son yıllarda büyük bir ithamla karşı karşıya ve kimi çevrelerin iddiası yüzünden, „MIT AJANI“ olmakla itham ediliyor.

Belki de „Apoletleri Sökülmüş, İtibarsızlaştırılmış Bir Yüksek Rütbeli Asker“ duygusu içinde; kimbilir!..

Şahsına yönelik böylesi iddialara paralel, Döndü Dede'nin bir zamanlar Türk basınında yer alan: „Alman polis teşkilatı içinde ırkçılık vardır. Bugün bu kadro içinde hiçbir yabancı kökenli emniyet mensubu gösteremezsiniz ki, görev süresince, bir şekilde ırkçılığa maruz kalmamış olsun!“ şeklindeki açıklaması da, Alman memur olarak, görev dışına çıkar amaçlı açıklama yaptığı belirtiliyor ve bu da bir suç unsuru olarak değerlendiriliyor.

Oysa bugün bile, alınan onca sözde önleme rağmen, ırkçılık gerçeğinin, Alman emniyet teşkilatı içinde de tehditkar boyutlara ulaştığı bilinirken...

Döndü Dede, hakkındaki iddiaların kamuoyuna yansıdığı o günlerde, sorumlu olduğu „Eyalet Emniyet Müdürlüğü Göçmenler Birimi Sorumlusu“ görevinden ayrılıp, Eyalet Kriminal Dairesi'nde yeni bir göreve geçmiş. Eyalet Anayasayı Koruma Dairesi için öngörülen vazifeyi ise, kabul etmemiş.

Çünkü bizzat bu kurum, özellikle kadına ve yabancılara ve Türkler'e karşı önyargının en yoğun olduğu istasyonlardan biri olarak biliniyor, Alman gazetelerin de yazdığına göre.

Daha açık bir ifadeyle söyleyecek olursak, yüksek komiser Döndü Dede, son birkaç yıldır Türkçe ifadeyle "kızakta" tutuluyor. Unutulmaya, unutturulmaya terk edilmiş gibi.

Bakanlığa şimdi sorsanız, en fazla: „Mesele henüz sonuçlanmış

değil...“ türünden bir açıklama alırsınız mutlaka.

Zaten yine

Alman meslektaşlarımız üzerinden ulaşabildiğimiz bilgiye göre, Döndü Dede hakkına ortaya atılan iddiaların kaynağı kesin ve polis kökenine dayanıyor. Ancak, Döndü Dede için bakanlıkça açılmış herhangi bir disiplin kovuşturması veya soruşturma da yok.

Tam aksine, bizzat Döndü Dede, kendi hakkını arıyor ve de hukuki yollara başvurmuş. Ne var ki; ortada somut bulgular olmasına rağmen, savcılık bugüne değin, elle tutulur bir sonuç alabilmiş değil.

Bu da, insanın aklına, „Adalet mekanizması bu ülkede iyi işliyor diye bilirdik. Yoksa?...“ sorusunu getirmiyor değil.

Yani şeytanın avukatlığını yapar gibi.

Evet! Durum ortada.

Ama Döndü Dede'nin mücadelesi bitmiş değil. Gazetecilere, mesleki sorumluluk gereği hiç konuşmuyor, soruları yanıtlamıyor ve sadece „Görevimin başındayım“ demekle yetiniyor.

Yani, asli görevinden ayrılıp, hakkındaki soruşturmanın sonuçlanmasına kadar üstlendiği zorunlu yeni görevinde, belki de bir „sürgün“ dönemini yaşıyor.

Bu arada Alman bölge gazeteslerinde yer alan bir güncel habere göre, Döndü Dede'nin avukatı Michael Hofferbert, müvekkili için öngörülen Anayasayı Koruma Dairesi'ni „erkekler kulübü“ olarak tanımlıyor.

Yani: „Bu önemli üst kurumda, yani Hessen Eyaleti Anayasayı Koruma Dairesi'nde, müvekkilim, ağır bir psikolojik baskı sistemiyle karşı karşıya kalırdı.

Çünkü erkek egemen bu kurumda, kadına ve özellikle yabancılara Türk insanına karşı, köklü önyargı ve karşıtlık var.“ diyor. Bu arada Avukat Hofferbert, Eyalet Kriminal Dairesi Başkanı Sabine Thureau'nun önümüzdeki yıl emekliye ayrılacak olmasını, Döndü Dede açısından „olumsuz bir gelişme“ olarak tanımlıyor. Bunun da bir nedeni var.

Bilindiği gibi, kısa adı LKA Hes-

sen olan Eyalet Kriminal Dairesi'nin başındaki kadın amir, Sabine Thureau, nazi tehditlerinin patlak verdiği iki yıl öncesinde Frankfurtlu Avukat Seda Yıldız Başay'a da sahip çıkmış ve O'nu savunur açıklamalar yapmıştı. Benzeri korumacılığı, meselenin başından bu yana, personeli olan Döndü Dede için yapıyor olması da, ayrı bir gerçek.

Yani, bizzat Alman Emniyet Teşkilatı içinde, farklı dengelerin olduğunu da görmek gerekiyor artık.

Bir avuç ama, mide bulandıran sinsi kalabalığa rağmen, önemli bir kitlenin, aklını ve ruhunu rasisme, ırkçı kafa yapısına kiraya vermiş kesimlere karşı açık açık direndiği de kesin.

Dışarıdan görünmese bile, içeride kurumlar arasında, belli bir savaş var. Kılınçlar çekilmiş belki de, kimbilir!

Döndü Dede hakkındaki suçlamalar, zaman zaman gündeme geliyor ve Türk emniyeti ve Türk konsoloslugu ile görüşmüş olması, bir suçmuş gibi pazarlanıyor. Avukat Michael Hofferbert, Döndü Dede'nin Türk Alman emniyet teşkilatları arasında işbirliği geliştirme sürecinde, diyalog köprüsü olarak hizmet verdiğini ve elbette Ankara'daki Emniyet mensupları ile, kendisine verilmiş görev gereği görüşmüş olabileceğini ve bu süreçte, yaptığı konuşmaların Alman istihbarat birimlerinin izlenmesi olabileceğini de hatırlatıyor.

Alman hukukçu Alman medyasında da yer aldığı gibi ayrıca:

„...Döndü Dede, - Frankfurt Başkonsolosluğu ile de görüşüyor.- gibi bir garip malum ithamla da karşı karşıyadır. Alman polis teşkilatında görev gereği ise, her memur gibi, müvekkilimin de hizmet bölgesindeki Türk makamlarıyla görüşmesi gayet doğaldır. Her iki ülkenin emniyet mensupları arasındaki diyalog sürecinde, Türkiye'nin buradaki diplomatik temsilcilikleri ile, konuşmalar mutlaka gerçekleşir...

(Devamı Yan Sayfamızda)

Yüksek Komiser Döndü Dede'nin Bitmeyen Onur Mücadelesi

(Öncesi Yan Sayfamızda)

Bu dün de vardı, yine olacaktır. Bu görev dahilindedir ve asla suç değildir. Zaten Alman İçişleri Bakanlığı da bunu biliyor ve elbette bu tür görüşmeler olur ve olacaktır görüşünü resmen açıkladı." diyebiliyor.

Döndü Dede'nin bireysel yazgısı, meslek dünyasında yaşadığı sıkıntılarla bitmiyor kuşkusuz.

Kısa adı NSU olan Alman Neonazi Ölüm Şebekesi'nin katliamlarının hala konuşulduğu bir dönemde, kimi çevrelerden ölüm tehditleri de almış Yüksek Komiser Dede. Sözü öz, çocukluk düşü olan polislik mesleğini Alman Emniyet Teşkilatı içinde yakalayan ve hızlı bir kariyeri yakalayan Döndü Dede'nin, düşündürücü yazgısı, ne var ki hala bitmiş değil. Ama umudunu da yitirmişe benzemiyor.

Alman güvenlik birimleri ise, sessizliğini koruyor ve: „Mesele, artık devlet sırrı niteliğindedir ve başka bir açıklama yapılamaz ve bilgi ve belge kamuoyuna sunulamaz.“ demekle yetiniyor. Neredeyse dört yıla dönüşen bu belirsizlik, belli ki, daha uzun süre devam edip gidecek. Hem de, ırkçılığın, Alman polis teşkilatı içinde de gizlice kol gezdiğinin, gün ışığı gibi bilinmesine rağmen.

Özellikle, Neonazi cinayet şebekesinin katlettiği bir Türk vatandaşının ailesi adına avukatlık yapan, Türk kökenli başarılı hukukçu Seda Yıldız Başay ile başlayıp, zincire ardı ardına yeni masum isimlerin eklendiği, yeni kadınların hedefe oturtulduğu bir süreçte... Yani Almanya'da mesleğinde başarılı olmuş, çok sayıda Türk kadın şahsiyetin ölüm tehditleri aldığı haberinin ayyuka çıktığı ve bütün bunların tek tek belgelendiği bir dönemde.

Hem de bu tehditlerin, Frankfurt Emniyet Müdürlüğü'ne bağlı bir karakoldaki bilgisayardan geldiği, tesbit edilmiş olduğu yolundaki iddialara, açıklamalara rağmen...

Avukat Seda Yıldız Başay ile başlayan tehditler zincirinde aradan iki yıl geçmiş olmasına rağmen, Alman polis teşkilatında neler oldu diye şöyle bir araştıralım istedik. Hiçbir şey... Sadece dayanışma mesajları...

Kınama bildirileri...

Suçlular kim? Mutlaka belli.

Ancak ortaya çıkarılabildiği, açıklanmış, gereken yapılmış değil.

Döndü Dede'nin avukatı Michael Hof-ferbert: „Müvekkilim de bu süreçte ölüm tehditi aldı. Ancak eyaletteki en üst amiri, İçişleri Bakanı Peter Beuth, bu konuya suskun kaldı. Koruma ihtiyacı hissetmedi. Tek koruyucu Kriminal Dairesi Başkanı Sabihe Thureau oldu. Bu da, hala erkek egemen bir dünyada, bir toplumda kadın kadına dayanışmanın güzel bir örneğidir...“ şeklinde konuşuyor.

Dedik ya, çoğunluğu Türkiye kökenli bir dizi başarılı kadın şahsiyet, son yıllarda ırkçılardan, rasist çevrelerden ölüm tehditleri alıyor. Bu tehditlerin

çoğunun kaynağının emniyet teşkilatına uzanması, gerçekten düşündürücü.

Alman İçişleri Bakanlığı'nın ise, olayı „soruşturuyoruz“ diyerek geçiştirmesi ise oldukça vahim.

Eskiden böyle durumlarda, iyi hatırlıyorum; „Almanya'da bir bakan şu sebepten ötürü istifa etti“ diye haber yapardık. Türkiye'ye de hani biraz dolaylı siyasi ahlak mesajı da içerirdi bu haberler.

„Bakan istifa“ gibi çağrılar da, Almanya'nın farklı kesimlerinden son aylarda sıkça geldi ama, duyan yok. Öyle anlaşıyor ki; göç kökenlilere, Türk aile mensubu çocuklara yönelik ölüm tehditleri, pek önemli değil galiba. Çünkü hala ortada atılmış somut bir adım-madım yok.

Ta ki Sol Parti Hessen Eyalet Meclis Grup Başkanı Milletvekili ve bu partinin müstakbel genel başkan adayı Jannine Wiesler'in de benzeri bir neonazi, rasist ölüm tehditi almasına kadar... Ve hemen öğreniyoruz ki, emniyet teşkilatı sıralarından kaynaklanan bu rasist tehditler üzerine, bakanlık bir anda tüm bilgisayar programlarını da değiştirmiş.

İyi de; ya iki yıl öncesinde Seda Yıldız Başay örneği ile ortaya çıkan ve ardına yayılan ırkçı aşırı sağ ölüm tehditi altındaki başarılı kadınlara yönelik bu gergin süreçte, Alman emniyeti, daha açıkçası güvenliğimizden sorumlu bakanlığımız ne yaptı acaba? Dedik ya; kocaman bir HİÇ!

Bu da, göç kökenli insanlara yönelik tehditlerin, bu ülkede ciddiye alınacak bir durum olmadığı algısını gösteriyor. Ama tehdit, Alman'ın bizzat kendisine gelirse, hele o kişi bir milletvekili ise, o zaman durum başka!

Tıpkı Kassel Valisi Dr. Walter Lübcke'nin, evinde bir gece yarısı, Neonazi çete tarafından hunharca katledilmesi gibi..

Tıpkı, Sol Partili genç kadın milletvekili Jannine Wiesler'in, Neonaziler'e yönelik direnişçi sözlerinden ötürü, aldığı ölüm tehdidi gibi...

Tehdit, göç kökenli birine ise mesela bir Türk'e yönelikse, boşveerr... Sorun değil. Unutulur nasıl olsa.

Ama işin ucu gelip, ırkçılara, rasistlere kafa tutan, direnen bir Alman'a dayanmışsa o zaman, ne gerekiyorsa onu yap. Suçluyu yakala, mahkeme önüne koy.

Olayı soruşturmak için, emniyete ait tüm bilgisayar programlarını bile bir anda yenile... „Doppelmoral“ yani „Çifte standart“ deniyordu galiba böyle şeylere Batı dilinde de...

Bilmem anlatabildim mi?

Uzattım, farkındayım.

Ama ne kadar karmaşık değil mi?

Ve ne kadar düşündürücü...

Ne diyelim şimdi?

Merhaba Demokrasinin Beşiği(!) Avrupa... Merhaba Çok Kültürlü, Hoşgörülü, Çifte Standartlı(!) Almanya... Haben Sie gehört, meine HERREN? (Duydunuz mu Alman Beyleri?..)

(Mehmet CANBOLAT Yorumladı)

„Aşırı Sağ“a Karşı, Hukuk Devleti Çerçevesinde Mücadelede Kararlılık

Alman Polis Teşkilatı içinde, aşırı sağ eğilimli ve neonazi gruplar ile doğrudan veya dolaylı

runla yüzyüze olduğuna işaret ettiğini kaydetti. Hessen eyaletinin ırkçı gelişme konusunda öne

ilintisi olan memur ek-senli tartışmalar, giderek yeni boyutlar kazanıyor. Alman kamuoyunda son aylarda polis teşkilatı içinde toplumda çeşitli özellikleri ve açıklamaları ile bilinen kadın ağırlıklı kimi şahsiyetlere yönelik ölüm tehditlerinin ayyuka çıkması üzerine, Hessen Emniyet Teşkilatı da bu bağlamda hedefteydi.

Hessen Eyalet İçişleri Bakanı Peter Beuth, Anayasa Koruma Dairesi (LfV) Robert Schaefer ile yaptığı basın toplantısında 2 bini aşkın aşırı sağcının izlendiğini duyurdu.

2019 Anayasayı Koruma Dairesi Raporu'na göre, eyalet çapındaki ırkçı sayısı, 2019 yılında 600 artışla 14 bine yükseldi. Bakan Beuth: „Almanya'da olduğu gibi eyaletimizde de ırkçılığın arttığı doğrudur“ dedi ve Kassel eski Valisi Dr. Walter Lübcke'nin evinde hunharca öldürülmesine paralel, Hanau'daki 9 göçmen gencin katledilmesinin, toplumun çok ciddi bir so-

çıkmasına karşı, kapsamlı bir mücadele içinde olduklarını kaydeden Bakan Peter Beuth: „Hukuk devletinin sunduğu imkanlar dahilinde bu mücadele, yıllardır başardığımız barış içinde birlikte yaşantımıza kasteden düşmanlımıza karşı amansızca ve sonuç alınmaya kadar devam edecektir.“ görüşünü öne çıkardı.

Bakan Beuth, aşırı sağcılar kadar yine ırkçı çizgileri ile bilinen „Reichsbürger“ adlı imparatorluk özlemi içinde olan hareket yanlılarının, Korona sürecini fırsat bilip, alınan önlemleri toplumda kışkırtıcılık silahı olarak kullanmaya başladığını sözlerine ekledi. Bakan ayrıca bu süreçte Anayasa ilkelelerine karşı düşmanlık tohumu eken bu gruplara karşı uyanık olunacağını kaydetti.

Eyalet Anayasayı Koruma Dairesi Başkanı Robert Schaefer ise, aşırı sağ grupların bugüne dek en sıkı izlenen potansiyel grup olduğunu

hatırlattı ve:

„Bu izlemenin bundan böyle de yeni programlar eşliğinde sürdürüleceğini söylemek isterim“ dedi.

(Baştarafı 1. Sayfamızda)

„...Hizmet amacına artık yetmiyor... çökme tehlikesi var...” gibi gerekçelerle, konsolosluğun tüm birimleri alelacele şu anki mevcut binaya taşınmıştı. Şimdi 9 yıldır da gerek bu binanın kirası, gerek başkonsolosluk için 9 yıl önce satın alınan villa türü bir rezidan için ayrılan yaklaşık 1,5 milyon Euro'luk bütçe ve ödenen kiralar bağlamında, bir hesap yapılacak olursa, devletin önemli bir maddi girdiyi, dilim varmıyor ama, adeta sokağa attı, diyebilirim. Tarihi binanın kapısına ise, tam dokuz yıldır kilit vurulmuş ve iç donanımı da harap olmuş. Kanalizasyondan gelen iri boy fareler, başkonsolosluğun nice hizmete sahne olduğu o boş mekanlarda cirit atıyor şimdilerde. Hatta eski yapının arkasında küçük bir yeşil alan var. Burası da bakımsız bir ormana dönüşmüş ve yerdeki taş döşemelerin arasından bile yabancı boyutta ağaçlar boy vermiş.

Komşular bile bu görüntüden rahatsız. Sözümlü ettiğimiz bina, yaklaşık 125 yaşında. İlk açıldığında otel olarak kullanılmış ve 70'li yıllardan itibaren de Türkiye Cumhuriyeti Frankfurt Başkonsolosluğu adına hizmet veriyordu. Ta ki, 2011 yılı Eylül ayına kadar. Başkonsolosluk, o yıllarda Dışişleri Bakanlığı'nın kararı dahilinde bu tarihi yapıyı, Alman yasalarına uygun biçimde bir kapsamlı onarımdan geçirip, iki yıl içinde yeniden 4 katlı hizmet birimi olarak kullanmayı hedefliyordu. Ancak evdeki hesap çarşıya uymadı ve onarım fikrinden tamamen vazgeçilmiş benziyor. Takriben 700 metrekairelik arsa üzerine kurulu eski başkonsolosluk binasının, yaklaşık 1700 metrekaire kullanımı alanı var ve en üstte ise, başkonsolos için bir konut bulunuyordu.

Yapılan teknik incelemeler sonucunda 8 milyon Euro gibi onarım bütçesi gündeme gelince, Dışişleri Bakanlığı projeden vazgeçti.

Daha doğrusu, devlet hiyerarşisinde tarihi binanın sahibi görünen T.C.Maliye Bakanlığı, ona-

Frankfurt Başkonsolosluğu Binası Çürüyor

rım projesine sıcak bakmayınca, çocuk adeta ortada ve sahipsiz kaldı.

8 milyon Euro onarım, elbette yüksek bir rakam.

Ancak unutmayalım ki, bu 125 yıllık tarihi dokunun onarılması için ağır yasal kurallara ve yaptırımlara var. Aksine birşey yapamazsınız. Özellikle bu mekan, koruma altında bir tarihi doku olmanın yanı sıra, kültürel bir anıt sıfatıyla da, yine yasalar çerçevesinde koruma altında yer alıyor.

Alan uzmanı bilirkişilerin tesbitine göre, değeri 5 milyon Euro olan bu binanın dış cephesine bir çivi bile çakmak mümkün değil. Onu aynen korumak zorundasınız. İç mekanlarda uygun bir değişikliğe gitmek istesenez bile, orada da engeller var. Çünkü kültür anıtı olmasından ötürü, örneğin bina içindeki tarihi merdivenlere asla dokunamıyoruz.

Ve işte bütün bu yasal sınırlar ve maliyet yüksekliliği nedeniyle, Türkiye Cumhuriyeti'ne ait bu görkemli bina, maalesef ölüme terk edilmiş benziyor.

Binanın dış çeperleri ne kadar sağlam görünse de, iç mekanlar şimdiden dökülmeye başlamış bile. Viraneyi andıran bölümler var. Zaten ekonomik sıkıntı içinde olan Türkiye Cumhuriyeti devletinin, böyle bir gereksiz israf karşısında bir an önce bir adım atması gerekiyor.

Çünkü, bu binanın her karışında, Türk insanının vergisi, alıntı ve hakkı vardır. Bunu görmezden gelmeye kimsenin hakkı olamayacağı düşünüyorum.

Bu tarihi doku Türkiye Cumhuriyeti Maliye Bakanlığı'nın ancak, Frankfurt'ta da geçerli yasaları dikkate alırsak, binanın, yasalar tarafından da yakın takibe alındığını da hatırlatmak isterim.

Örneğin bu binada meydana gelebilecek ciddi bir çöküntü veya tarihi kültürel dokudaki herhangi bir kayıp karşısında mevcut Alman yasaları gerçekten acımasız. Bu kez T.C. devleti, Alman yasalarının öngördüğü ceza ile karşı karşıya kalabilir...

Olası bir çöküntü veya herhangi bir tarihi ve kültürel

boyutlu yitim halinde, Frankfurt Belediyesi „Korunma Altında Olması Gereken Tarihi Kültür Mirası Binalara Özgü Yasa” gereği ağır cezalar kesmek zorunda kalabilir başkonsolosluğa.

Aslında olası bir yasal müdahale için, ille de bir hasar olması da gerekmiyor. Alman yasaları, binanın sahibinin, sözkonusu tarihi kültürel mirası korumak ve değerini yitirmemesi için mutlaka gerekli önlemleri de almak zorunda olduğunu açıkça söylüyor.

Aksi takdirde ise, yüklü biçimde para cezası geliyor.

„Pardon, yasaları bilmiyordum” demek bile, maalesef yeterli bir sebep sayılmıyor. Yani, Alman yasaları, bu bina Türkiye Cumhuriyeti devletine adına kayıtlı olsa bile, Frankfurt'un yaşaması yaşıatılması ve eskimemesi gereken tarihi öz mirası olarak görüyor.

Yani „Bu bina Türk devletinin olabilir, ancak benim de...” diyor Dost acı söyler. Biz de, Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olarak, ülkenin her kuşaktan insanının, herkesin hakkı olan bu tarihi binaya, Türk devletine yön veren mercilerin bir an önce kalıcı ve yeterli çözüm bulmasını bekliyoruz. Vakit yitirmeksizin... Çünkü, çizmeye çalıştığım mevcut tablo, bize yakışmıyor. Ciddi devlet dediğin, gerekeni yapmak zorundadır. Türkiye Cumhuriyeti'ni de ciddi bir devlet olarak görüyor ve bu sorunun bir an önce çözüme kavuşturulmasını bekliyoruz. Yeri geldiğinde devlete de sorumluluğunu hatırlatmayı, duyarlı bir yurttaşlık görevi olarak görüyoruz. Bizimkisi de bu; İnanın, başka bir şey değil....

Covid Testi İçin Almanyalı Türkler'in Başına Gelenler

İçin farklı ücretlerin cep yakıtından, herkesin aklına es-tiğince, gelip geçenlerden para tahsil ettiğinden yakınıyor. **Bozkurt: „Sınırdan 250.-TL, özel hastanelerde 500.- TL**

alıyorlar. Bu ücret, (T.C vatandaşı olmayan) hiçbir turistten alınmıyor ve tedavileri de bedava yapılıyor. Eşitsizliğin böylesi PES dediriyor. Yurtdışında yaşayanlar sağlıyor.” diyor.

Bu konuda ağız yanmış olan bir diğer vatandaş ise, Yozgat'tan dönüş yapan **Mehmet Demircan**. Uzun yıllardır Almanyada yaşayan **Demircan** da, benzeri sıkıntıya dikkati çekiyor. Üstüne üstlük, test sonucunu öngörülen sürede alamayıp, Edirne'de mahsur kalması ve valiliğin hiç olmazsa barınma konusunda kendisi gibi mağdur olan diğer yolculara yardımcı olmasına da çok tepkili ve ülkesine kırgın..

.....
Ne diyelim; bir ekmek, bir iş uğruna yıllardır yabancı yurt edinen, memleketine yürekten bağlı ve bunu her alanda fedakarca hissettiren, yıllarca yemeyip, içmeyi bir köşede tuttuğu birikimlerini ülkesine yollayan **bu insanların sadece döviz var, adı-madı yok! Bu dün de böyleydi, bugün de!**

Korona süreci, Almanya Başbakanı **Angela Merkel**'in ciddi uyarısına bakılacak olursa, sadece temenniyle, duayla geçecek gibi görünmüyor. Başbakan Merkel, „Evden çıkma, temasları yaşamsal önem taşımıyorsa, hiç yapma, hijyen kurallarını ve mesafenin koru, maske tak...” diyor ve adeta toplumsal bir mücadele için herkese sorumluluğunu hatırlatıyor. Tabii ki riskli bölgelerin altını çizerek (isim vermese de Türkiye'yi de kapsıyor bu uyarı) „Gitmeyin, gelmeyin, yolculuk yapmayın.” diye de ekliyor. Buna rağmen, yaz ayında, „risk azaldı” zannıyla, Türkiye'ye gidip dönenler oldu. Gitmek kolay oldu da, yine Berlin'in ortaya koyduğu önlemler yüzünden dönüşler hiç te öyle kolay olmamışa benziyor. Zira, farklı uygulamalar, insanları dönüş yolunda bir hayli perişan etmiş gibi. Dönerler arasında, yaşadıklarından ötürü burnundan soluyanların sayısı hiç de az değil. Darmstadtlı **Turhan Bozkurt**, isyan ediyor. Covid19 testi

Mehmet CANBOLAT

T.C. FRANKFURT BAŞKONSOLOSLUĞU

Kennedyallee 115-117 . 60596 Frankfurt/M.
Santral: Tel: 069 / 713 773
Faks: 069 / 713 77 485
email:konsulat.frankfurt@mfa.gov.tr
Pasaport Uzatma, Pasaport Yenileme, Askerlik, Doğum Kaydı, Evlenme, Noter, Nüfus-Doğum, Vatandaşlık, Vize-Tereke, Tebligat gibi birimlere santral üzerinden, hergün saat 14:00-16:00 saatleri arası ulaşabilirsiniz.

“Her türlü konsolosluk işleminiz için www.konsolosluk.gov.tr adresinden randevu alınması gerekmektedir.”

ÇAĞRI MERKEZİ:
030 - 30 80 70 90

Ataşelikler:
Çalışma: 069/778841
Eğitim: 069/7072307
Din Hizmetleri: 069/778286
Ekonomi: 069/777424
Ticaret: 069-69869870
Kültür - Turizm: 069/233081
Kültür Merkezi: 069/439438
ACİL NÖBETÇİ Tel:0160-96652270
TÜRKİYE ÇAĞRI MERKEZİ:
0090 312 2922929

Her Cuma günü, saat 09 - 13:00 arası ücretsiz hukuk danışmanlığı veriliyor.

ÖNEMLİ TELEFONLAR:

Bilinmeyen Numara:
Almanya: 118 33 13 Uslararası:
11834, Polis : 110, İtfaiye-İlk Yardım: 112 . Acil Eczaneler: 011500 . Acil Tıbbi Yardım: 19292
Dış Acil Yardım: 6607271
Nöbetçi Veteriner: 011500

DİKKAT: İşlemler hakkında telefonla bilgi talep etmeden önce, www.e.konsolosluk.net adresindeki internet sayfasının mutlaka okunması tavsiye olunur.

T.C. MAINZ BAŞKONSOLOSLUĞU

Adres: An der Karlsschanze 7 . 55131 Mainz
e-posta: konsulat.mainz@mfa.gov.tr . Santral tel: 06131 / 982600
Faks: 06131/835119 . Ataşelikler: Çalışma: 06131/3294832 veya 9826027
Faks: 06131-4803365 . Eğitim: 06131/831784 . Faks: 06131-5862764
Din İşleri: 06131/85182 Faks: 06131-81202

Her türlü konsolosluk işleminiz için, „www.konsolosluk.gov.tr” adresinden, randevu alınması gerekmektedir. 06131-982600 veya - 017 numaralı telefondan bilgi edinmek için hafta içi hergün saat 14-16 arasında arayabilirsiniz. Her Çarşamba saat 09:13:00 arası, ücretsiz hukuk danışmanlık hizmeti verilmektedir.

Ahmet ARPAD

www.ahmet-arpad.de

Dipsiz Bir Uçurum Kenarında

"Sofra"nın bugün kapılarını açmasına daha bir saat var. Önünde uzun bir kuyruk oluşmuş. Kuyruktakiler çoğunlukla yaşlılarla sığınmacılar. Ellerinde torbalar hem bekliyorlar hem de birbirleriyle çene çalıyorlar. Giyimlerinden pek varlıklı olmadıkları anlaşılıyor. Günümüz Almanya'sında 83 milyonun yaklaşık yüzde 20'si fakir. Resmi verilere göre, 300 bin fakir çocuğu her sabah evden kahvaltısız çıkıyor. Açıklamalar bir milyon insanın evsiz barksız olduğunu söylüyor. Bunların büyük bir kısmı 1-2 odalı sosyal konutlara başını sokuyor. 2018 verilerine göre 41 bin insan ise sürekli sokakta yatıp kalkıyor. Toplumların yaşadığı her krizde ilk elenenler dipsiz uçurumun kenarındakiler, en güçsüzler. Fakirleşen insan zamanla özgürlüğünü yitirebiliyor, kişiliğini de. O artık kendi kendinden sorumlu olamıyor. Büyük marketler akşam kapanırken satamadı-

kları ve ertesi gün de satamayacakları için atılması gereken gıda malzemelerini "Sofra"lara hibe ediyor. Tazeliğini çok az yitirmiş, görünümü pek çekici olmayan, bu nedenle de paralarının almak istemediği sebze ve meyvelerin yanı sıra süt, tereyağ, ekmek, peynir ertesi sabah, bu dükkânlarda çok düşük fiyattan geçim güçlüğü içinde olanın elindeki torbaya giriyor. Sosyal yardım ve işsizlik parası alanlar, sosyal yardım dairesinin verdiği kartları göstererek "Sofra"lardan alış veriş yapma hakkına sahip. "Sofra"larda satılan her şey marketteki fiyatının yaklaşık yüzde 80 altında. Bugün altı muz 30 Cent, bir yeşil salata 10 Cent, bir kilo ekmek 50 Cent... "Sofra"ların şoförleri çevredeki anlaşmalı marketlerden kapanış saatinden sonra "atılacak" gıda malzemelerini alıp depoya getiriyor. O gün ne satılacağına sabah dükkân açıldığında karar veriliyor. Müşteri de çoğunlukla umduğunu değil bulduğunu alıyor. Tezgâhlarda mal kalmayınca arka depodan sandıklar geliyor, boşaltılıyor. Buraya emek verenlerin tümü de görevlerini karşılıksız yapıyor. Çoğunlukla kadın-erkek emekliler "Sofra"larda çalışıyor. Bazı günler, biraz Almanca öğrenmiş sığınmacılar da onlara yardıma geliyor.

YOKSULLUK HIZLA ARTIYOR

İlk "Sofra" 1993'te Berlin'de kurulmuş. Stuttgart şubasını da 1995 yılında Leonhard Kilisesi başpapaşı Martin Fritz açmış. Kentte düşük gelirli insanların yaşadığı dört semtte "Sofra"lar var. Hepsinde tramvay, otobüs ve metro duraklarına yakın, çünkü müşterileri alışverişe otomobille gelemiyor. Bugün Almanya'da 984 "Sofra" sayısız kuruluştan ve yardımseverlerden gelen bağışlarla ayakta durabiliyor. Çoğunluğu emekli 1.7 milyon insan günbegün ucuz gıda alabilmek için "Sofra"ların önünde kuyruktaki bekliyor! Bu kuruluşlar 2019 yılında 265 bin ton gıda malzemesini, neredeyse bedava, yoksullara satmış. Kimi dükkân sebze, meyve dışında başkalarının hibe ettiği ikinci el giysi de satıyor. Korona başladığından bu yana sadece işsizlik tırmanmadı, "Sofra" dükkânlarından aldıklarıyla karınlarını doyuran yoksulların da sayısı yüzde 20 arttı. Yaz, kış gününü sokaklarda geçiren, dilenen, geceleri de kendine bir köprü-altı bulan yoksullar, "Sofra"dan her gün iki kez alışveriş yapma hakkına sahip... "Sofra"lar ayakta kalabildikleri sürece günümüz Almanya'sında - korona nedeniyle iyice sarsılmış - yetersiz sosyal sisteme önemli bir destek veriyor.

Korona, Alman Halkını Gelecek Kaygısına Sürüklüyor

Her 2 Kişiden Biri, Gelecekte Karamsar

Tüm dünyayı olduğu gibi, Almanya'yı da hazırlıksız yakalayan Korona süreci, yaşamı belirleyen değerler düzenini altüst ederken, insanlar giderek kendi kabuğuna çekilme ve yalnızlığı ile yetinmeye başladı. Yapılan güncel araştırmalardan birinde, her iki Alman'dan biri, gelecek konusunda önünü görmediğini ve yarınlarından kaygısının gün geçtikçe arttığını dile getiriyor. Rüsselsheimer Volksbank eG adlı köklü bir bölge bankası bu gerçeği dikkate alarak, üyeleri/müşterileri için "Bireysel Zor Durumlara Hazırlık Programı" hazırladı. Yönetim Kurulu Başkanı Josef Paul (sağda) Mart'tan itibaren dışını gösteren Korona salgınının bu gelecek kaygısında ve belirsizlikte tetikleyici etken olduğunu vurguladı ve: "Yapılan araştırma sonuçları, 18 yaşından büyük yetişkin Almanlar'ın yüzde 45'i, kendi geleceği konu-

sunda hazırlıksız olduğunu ortaya koyuyor." dedi. Volksbank olarak toplumun kaygılarını dikkate aldıklarını belirten Josef Paul'un açıklamasına göre, halkın yüzde 47'si bu belirsizliğin süresiz olduğunu düşünüyor. Halkın yüzde 38'i ise, bu sıkıntılı dönemin geçici olduğuna inanıyor. Süreci ciddiye almayan ve gelecekte

kaygıları yönetebilmek ve bireylere zarar vermesini önlemek için özel danışmanlık hizmeti veriyor. Konuya ilişkin ayrıntılı bilgiler, www.r-volksbank.de internet adresinden alınabilecek.

Korona'ya Rağmen Dernek Hizmetlerine Devam!

Korona salgını nedeniyle, toplumsal yaşamda önemli bir işleve sahip cemiyet çalışmalarının da adeta sıfırlandığı dikkati çekiyor. Bu daralan yaşam alanına rağmen, yine de kimi dernekler, Korona önlemlerine de aynen uyarak, çalışmalarını kısıtlı olarak sürdürmeye kararlı görünüyor. İşte derneklerden biri de Offenbach'ta 30 yıldır faaliyetlerde bulunan Türkiye Dostları Derneği. Cemiyet Başkanı Mehmet Harmancı, dernek çalışmaları arasında uzun yıllardır bölgede yaşayan göçmen aile çocuklarının ev ödevlerine yardım kurslarının yer aldığını söyledi. Harmancı, Korona ile birlikte, göçmen ailelerden bir bölümünün, işsiz kaldığını veya kısa süreli çalışma sistemine girmesi yaşadığını hatırlatarak: "Yönetim olarak, kurs ücretini bu ailelerden talep etmedik ancak kurslarımızı da yarıda bırakmadık. Bazen dernek lokalinde, bazen internet üzerinden eğitimle çalışmalarımızı sürdürdük." dedi. B arada cemiyetin bu özverili çabası, Neu Isenburg'ta yerleşik bir Alman firmasının dikkatini çekti ve eğitime yönelik bu gayreti karşılıksız bırakmayarak, Türkiye Dostları Derneği'ne 1200 Euro maddi bağışta bulundu.

Mehmet Harmancı bu bağışla, kurs veren öğretmenlerin ücretini karşılayacaklarını belirtti ve firma yönetimine bu jestinden ötürü teşekkür etti. Mehmet Harmancı ayrıca, derneğin devam eden çalışmaları arasında, Korona sürecinde mağdur olan veya zaten Hartz4 gibi devlet yardımıyla geçinmek zorunda olan babalara danışmanlık hizmeti yer aldığını da hatırlattı. Başkanın verdiği bilgiye göre, dar gelirli insanların resmi makamların sunduğu maddi imkanlar-

dan yararlanması için rehberlik hizmetini de veriyor ve resmi makamlar ile ihtiyaç sahipleri arasında adeta bir köprü oluşturuyor.

Sol Parti'ye Genel Başkan Adayı

Almanya'nın radikal muhalif partisi Sol Parti Genel Eşbaşkanlığına, Hessenli genç kadın politikacı Janine Wissler'in getirilmesine kesin gözüyle bakılıyor. 2. dönem

ler'e, eşbaşkanlık için Erfurtlu politikacı 42 yaşındaki Susanne Hennig-Wellsow eşlik edecek. Hessenli kadın politikacı Wissler yer yer sert politik çıkışlarıyla biliniyor ve Federal politikalar bağlamında iktidardaki CDU'yu kızdıracak gelişmelerin sahnelenmesi bekleniyor.

Korona'ya Rağmen Almanya'da Tatil Kültürü Ayakta

Ein traumhafter Urlaub mitten in Europa. Trotz Corona... / Korona'ya Rağmen, Avrupa'nın Ortasında Rüyalara Özgü Tatil Dünyayı pençesine alan ve hemen her coğrafyada, tüm toplumsal ve sosyal değerleri aylardır altüst eden Korona salgını, kimine göre kalıcı ve insanlığa daha uzun süre zor günler yaşatmaya devam edecek.

Kimi uzmanlara göre ise, aşının bulunması yakın ve insanlık, bu hastalığı da yenerek, yaşamı daha güzel bir anlamla yeni boyutlarıyla geleceğe taşıyacak. İnsanlığı rehin alan Korona'ya rağmen, hayat, malum, bir şekilde devam ediyor.

Etmek de zorunda.

Avrupa ülkeleri içinde Almanya, sadece „Made in Germany“ markası ile değil, doğal güzellikleri ve derin tarihi ve turistik yerleri ile de öne çıkan bir ülke. Turizm sektörü, hiç kuşkusuz

zorda. Ancak tatil kültürü köklü Alman halkı, turizmi, asgari ölçülerde de olsa, yaşıyor, tatilini bir şekilde yapıyor. Hem de Korona salgınına karşı gerekli önlemlerden asla ödün vermedin.

Arkadaşımız **Silvia Borroni**, Almanya'nın güneyindeki Freiburg

kentine yakın bölgede çeşitli turistik tesisleri ziyaret etti ve Hinterzarten kasabasının doğal mucizesi içinde bir oteli ve golf tesislerini yerinde gördü, gözlemlerini kaleme aldı.

.../...

Seit Februar dieses Jahres hat Covid 19 unsere Welt auf den Kopf gestellt. Unsere Gewohnheiten, unser Lebensstil, unser privates und von vielen

ren und um zusätzliche Zimmer zu bauen.

Schon der Empfang ist außergewöhnlich. Und auch das gesamte Hotel und der dazugehörige Park sind bestens gepflegt. Die Hotelausstattung, insbesondere auch die der Zimmer, zeugen von viel Geschmack und Liebe zum Detail. Hervorheben möchte ich das besonders freundliche und kompetente Personal.

Großes Lob verdient auch die Küche. Die Speisenauswahl ist vielfältig und jeder, auch verwöhnte Gaumen, findet etwas. Besonderes Augenmerk möchte ich auf das umfangreiche Frühstücksbuffet lenken, welches durch frische Produkte aus der Region besticht.

Und natürlich verdient auch der schöne Wellness-Bereich Erwähnung, bestehend aus Spa mit Massage und Kosmetikanwendungen.

Der Saunabereich ist vielfältig und sehr schön hell. Es gibt einen beheizten Innen- und einen Außenpool. Um die Pools bestehen schöne Relax-Möglichkeiten. Das Hotel wird von einem

ca. 4 Hektar großen privaten Park mit vielen alten Bäumen sowie einem Damwildgehege umgeben.

In der Gesamtschau lädt das Parkhotel Adler zu einem entspannten Urlaub ein. Das Personal liest den Gästen jeden Wunsch von den Augen ab. Das Parkhotel Adler kann ohne jeden Abstrich weiter empfohlen werden. Auch wir werden wiederkommen.

Auch der Golfclub Hochschwarzwald ist gut besucht. Er erfüllt mit seiner Maskenpflicht und den Abstandsregeln alle Corona-Sicherheitsmaßnahmen und macht Golf in diesen Zeiten zu einer der sichersten Sportarten.

Der Platz des Golfclub Hochschwarzwald verfügt über zwei sehr unterschiedliche neun Loch.

Die Bahnen der ersten neun Löcher ziehen sich weit auseinander und verlangen präzises Spiel. Man hat immer wieder schöne Ausblicke in die Natur.

Häufig sind die Spielbahnen als dogleg angelegt. Wer nun glaubt, dass die ersten neun Löcher präzises Spiel erforderten, wird auf den zweiten sein blaues Wunder erleben. Hier ist nun noch genaueres Spiel erforderlich.

Die Spielbahnen sind nämlich schmal und liegen dicht bei einander.

Der Platz geht bergauf und bergab. Er erfordert gute Kondition von den Spielern. An besten, man nimmt ein E-Scart. Die Fairways waren trotz der Trockenheit in gutem Zustand.

Die Grüns waren nicht immer grün und sehr hart. Wir haben den Platz zweimal gespielt und hatten sehr viel Spaß dabei. Trotz Corona...

auch das professionelle Leben haben sich zum Negativen verändert. Trotz Covid19 hat es das Parkhotel Adler in Hinterzarten geschafft, die Krise durchzustehen und seinen Gästen weiterhin einem reibungslosen Service zu bieten. Das Hotel hat die kritische Zeit genutzt, um zu renovie-

Almanya'da Araçta Hız Sınırını Aşmak, Hangi Hallerde Suç Sayılmaz?

Almanya'da, otoyollardan, şehir ara yollarına kadar yıllardır uygulanan hız sınırlaması ve bunun ihlali halinde öngörülen cezalar can yakmaya devam ediyor.

Hemen her geçen yıl, bu cezalar yeni boyutlar kazanırken, para cezaları ve trafikten men anlamına gelen ehliyeteye süreli/süresiz el koyma uygulaması can sıkıyor. Alman Trafik Yasası'nda uzman hukukçu olarak tanınan Albert Cermak ise, trafik kurallarının katılığını doğruluyor ancak, kimi hallerde, zorunluluk gerekçesiyle, bazı trafik ihlallerinin suç olmaktan çıkabileceğini hatırlatıyor.

Alman uzman Cermak'ın verdiği bilgiye göre, örneğin hamile bir kadının doğumun sağlığı için aniden hastaneye yetiştirilmesi gerektiği hallerde araç kullanan kiki, hız sınırını aşabiliyor ve bundan ötürü ceza kapsamına alınmıyor.

Aynı şekilde, bir kişinin sağlığını tehdit altında olması koşulundan

ötürü, yasa koyucu, araç kullananın geçtiği güzergahta öngörülen hız tahdidini aşınca, suç işlemiş sayılmıyor.

Bir diğer istisnai durum ise, örneğin önde giden bir kamyon üzerindeki bir maddenin, güzergaha tehlike yaratabileceğinin görüldüğünü içeriyor. Bu durumda, bir sürücünün, kamyon şoförünü uyarmak amacıyla, sollama yapması ve bu arada hız yaptığı için radara yakalanması durumunda, hız fazlalığı suç sayılmıyor.

Avukat Albert Cermak, bu gibi istisnai hallerde, yasa koyucu ve uygulayıcının ikna olabildiğini sağlayacak gerekçelerin eksiksiz kanıtlanması gerektiğini hatırlatıyor.

Alman hukukçu bu alanda ilginç bir uyarıda da bulunuyor:

„Sağlık sebepleri diyerek, her koşulda muafiyet söz konusuydu olamıyor. Örneğin bir kadın evde yemek pişirirken, ateşte eli yanıyor. İlk yardım için çağrılan ekip 40 dakika içinde olay yerine

gelmeyince, eşi kendisini araçla hastaneye yetiştiriyor. 30 km hız tahdidi olan yolda 80 km hızla gittiği için 235 Euro para; 1 ay trafikten men cezası aldı. İtirazında, eşinin elindeki yangının mide sancısını tetiklediği gerekçesiyle, hastaneye yetiştirmek zorunda kaldığını belirtse de mahkeme, bunu

kabul etmedi. Öte yandan, gerekmediği koşulda, kendince haklı bir sebep göstermeye kalkmaları da kötü bir sürpriz bekleyebilir. Yani, aşırı süratle yakalanan kişinin gerekçesi kabul görmez ise, elbette itiraz hakkı

vardır. Ancak bu konuda bir kez daha iyi düşünmelidir. Çünkü itiraz halinde, mahkeme, sözkonusu trafik cezasını yüzde 50 oranında da artırabilir ve itiraz gerekçesini reddederken, işlenen trafik suçuna „kasıtlı“ yapıldığı gibi bir hukuki yorumla daha fazla ceza da verilebilir.

Bu nedenle, trafikte, hız kurallarına iyi uymakta yarar vardır.“

(Haber: Tahir Hacıkadiroğlu)

Korona Salgını Hanau ve 19 Şubat'ı Unutturdu mu?

Zaman nasıl da çabuk gelip geçiyor?
19 Şubat 2020'den 19 Ağustos 2020'ye, tam altı ay.
Sanki göz açıp kapayıncaya kadar...

Hanau'da 5'i Türkiye kökenli, 9 göçmen gencin iki ayrı nargile barda gözü dönmüş bir ırkçı cani tarafından kurşuna dizilip yaşamlarını yitirdiği ve Almanya'da 2. Dünya Savaşı'ndan sonra, bir kaç dakika içinde en fazla insanın katledildiği terör eyleminden söz ediyoruz. İsimleri o kadar dilde dolaştı ki. Herbiri, bir diğeri oldu sanki... İsimleri bile akla zor geliyor şimdi. Korona süreciyle adeta unutulmaya yüz tutan ve kimi çevrelerde unutturulmak istenen Hanau katliamını unutmayanlar da var ve acıyı en içlerinde hala yaşayan, yaşam ışıkları adeta sönen mağdur aileler... Sadece Almanya'nın Hanau kentinde değil, tüm Almanya ve dünyada ırkçılığa karşı tepkiye yol açan bu korkunç terör eyleminin tam da 6. ayında, tüm ülke genelinde eş zamanlı gösteriler yapıldı. Düzenleyenler ise, genellikle göçmen teşkilatları. Yabancılar meclisleri veya mağdur aile yakınları idi. Tabii bu törenlerin en anlamlısı kanlı eylemin 6. ayında, katledilen göçmen gençlerin bizzat aile

Acılı Aileler, Kendi Yazgıları İle Başbaşa Kaldı

Katılımcı sayısı azdı ve yapılan konuşmalarda, ırkçılık, aşırı sağ faaliyetler ve güvenlik birimlerinin zaafiyetleri örneklendi, siyaset suçlandı ve emniyet teşkilatı bünyesinde adeta yeraltı örgütü gibi gizli çalışan kimi ırkçı polis memurlarının ortaya çıkartılması talep edildi. Bölgeden geçen ve etkinliği farke eden bir kişinin „Beğenmiyorsanız, evinize gidin defolun“ diye ırkçı söylemlerle kısa süreli gölgeleyen ve polisin de müdahale ettiği bu anma etkinliğinde, Sedat Gürbüz'ün acılı anne babası da hazır bulundu. Etkinlikte Toplum24TV'nin sorularını yanıtlayan ve hala katliamın şokunu yaşayan baba Selahattin Gürbüz, 19 Şubat gecesinde yaşadıklarını dili titreyerek anlatırken, evlat acısıyla, Almanya'ya geldiğinden duyduğu büyük pişmanlığı da şöyle dile getirdi. „Bilseydim, bu ülke benim evladımı benden alacak, asla gelmezdim. Asla!“ dedi. „Ağlarsa en çok anam ağlar“ derler ya, 30 yaşında kör ırkçı kurşunlara hedef olan Sedat Gürbüz'ün annesi Emiș Gürbüz ise,

değil. Ben Alman devletinden verebiliyorsa, söz değil, oğlumu geri vermesini istiyorum...“ Herşey bir tesadüf sanki... Çünkü Türk girişimcilerin işlettiği nargile barlar, farklı ulustan insanlar ziyaret noktası. Çalışanlar da öyle. İşte bunlardan biri de Ahmet Temiz ve katliam günü hasta olduğu için, o gece işe gitmediğini söylüyor. Daha doğrusu „Sedat Gürbüz, bugün evde kalmamı söyledi“ diyor. „Belki şanslıydım kurtuldum ama, nefes aldığım sürece bu korkunç olayın acısı, kardeşlerim, arkadaşlarım yüreğimden çıkmayacak diye ekliyor: „...O gün biraz rahatsızdım. Sedat da biliyordu. Sen evde kalsan iyi olur. Dinlen biraz. İyi-leşince gelersin. demişti. Akşam ise bu katliam oldu. Olayı duyunca derhal lokale gittik ancak her taraf kapalıydı. Ölenler arasında Sedat Gürbüz de vardı. Yıkıldım. Yerde cansız yatanlar arasında ben de olabilirdim. Bugün hayattayım. Ancak arkadaşlarımın, kardeşlerimin acısı ömür boyu beni izleyecek. Hayatımdan asla silinmeyecek...”

han, katledilen gençlerin ailelerine yardım kadar, toplumsal duyarlılığı artırıcı çalışma hedeflerini Toplum24TV için özetlerken, katliamda oğlu Villi'yi yitiren genç Romen çiftin yüreği ise, her ana baba gibi yanık. Baba, oğlunun cansız bedeninin neredeyse bir gün otomobilinde unutulduğuna isyan ediyor ve polisin bir bardak suyla kendilerini teskin etmeye çalıştığını söylüyor:

„...19 Şubat gecesi katliamında ölenlerden biri de, oğlumuz Villi idi. Villi, olay gecesi 18 saat boyunca arabasında kalmış. Kimse ilgilenmemiş. Bu nasıl olur. İçinde olduğu otomobil Alman plakalı. Olayı duyunca ve oğlumuzdan haber alamayınca, eşimle birlikte polise gittik. Plakayı verdik. Oğlumuzdan endişemizi dile getirdik. Sonuç alamadık. Taaa ki, ertesi gün öğleye kadar. Polis bize önce su verdi ve acı haberi „Üzgünüm. Oğlunuz ölmüş“ dedi. Sonradan öğrendim ki, oğlu Villi, teröristi 2. eylem yerine giderken takip etmiş. Yoldan 4 kez polise telefon açmış Ancak hiç kimse çıkmamış. Romanyalıyız. Villi tek çocuğumuzdu. Hayalleri vardı. Hepsisi hedef olduğu kurşunlar ile, çalınmış oldu. Oysa oğlumuz da her genç gibi, bir gün evlenmek, yuva kurmak, mutlu olmak istiyordu...”

Yıllardır çok kültürlü barışçıl dokusuyla bilinen Hanau kenti, bu ağır katliam ile, dünyaya farklı bir görüntü verdi. Bu arada, Romanyalı aileye, belediye desteğinde, teröristi takip etmek gibi, büyük bir özgüven ve cesaret sergilediği için, cesaret madalyası ile onurlandırıldı.

Ancak Romanyalı acılı aile bu madalya ile, oğlunu yaşatabilecek mi? Evet acılar onlar için her an yeniden depresiye.

Katliamdan sonra hızla yayılan acıyı yönetebilmek için yoğun çaba sergileyen isimlerin başında Anakent Belediye Başkanı Claus Kaminsky de vardı.

Toplum 24TV'nin bu konuya ilişkin sorularını yanıtlayan Belediye Başkanı Kaminsky...

(Devamı 18. Sayfamızda)

yakınlarının katıldığı anma törenleri idi.

Çok ilginçtir, bu törenlere sağduyulu sahibi kimi Alman aileler, farklı ulustan göçmenler dışında, hiçbir Alman yönetici yoktu. Bu törenlerden biri de Hanau saldırısında yaşamını yitiren Sedat Gürbüz'ün doğup büyüdüğü Kreis Offenbach'a bağlı Dietzenbach kasabasındaki etkinlikti.

bir dokun bin ah işit misali.. Yüreği o gün gibi yanıyor, adeta isyan ediyor. „Neden benim oğlu? Neden“ diyor ve 19 Şubat gecesi yaşadıklarını ve duygularını anlatırken yetkililere de yer yer tepki gösteriyor: „Oğlumla birlikte 9 genç can hayatını kaybetti. Ne için? Bur ırkçılığa, yabancı düşmanlığına son verilsin. Bize çok sözler verildi ancak, hala bir adım atılmış

Katliamın yaşandığı, acıların kenti Hanau da da 6. ay anması vesilesiyle, bir tören yapıldı. Yürüyüşün ardından, bu terör eyleminin adeta lanetlendiği alana dönüşen şehir merkez meydanında da saygı programı yapıldı. Etkinlikte yine ölenlerin bir bölümünün aile yakınları dostları ve duyarlı Alman teşkilatlarından temsilciler vardı. Belediye meclisi üyesi Ferdi İlk-

Erdoğan'a Hanau'da Kuran Okuma Daveti

(Baştarafı Sayfa 17'de)

Toplum 24TV'nin bu konuya ilişkin sorularını yanıtlayan Belediye Başkanı Kaminsky, Korona salgını yüzünden, katliam sonrası sürecin biraz gölgede kaldığını doğruluyor ve geleceğe yönelik hedefleri şöyle özetliyor:

„...Bu büyük acıyı içeren hüznün, kentimizde hala sürüyor. Malum Korona salgını yüzünden, bu acı aşabilmek için gerekli şahsi girişimler gerçekleşemedi. Yani acılı aileler ile, Hanau'lu duyarlı ailelerin buluşması, hüznün paylaşılması maalesef olmadı.

Günümüzün kapsamlı teknik iletişim imkanlarına rağmen, şahsi görüşmelerin, düşünce ve duyguların paylaşımının yerini hiçbir şey tutmaz. Bu acıyı simgelemesi için kentimizde bir şey yapmak istiyoruz. Öneriler var. Belki ve anıt olacak.

Ancak projenin somut boyut ve görünüm kazanması ve anıtın nereye ne zaman dikilebileceği gibi soruları aydınlatmak için elbette

yeni öneri ve görüşleri ihtiyacımız var ve bunu da önümüzdeki haftalarda, Korona sürecinin elverdiği sürece, bir araya gelerek değerlendirmek istiyoruz...”

Hanau'yu yurt edinmiş, geleceğe yönelik hedefleri, hayalleri olan bu 9 gençten biri de, Ağrılı bir Türk ailenin oğlu Gökhan Gültekin idi. O da, bu ırkçı saldırıda

can verdi. Gültekin ailesinin büyük oğlu Çetin Gültekin ise, Toplum24TV'nin sorularını yanıtlarken: „Kardeşim Gökhan, devlete verdiği vergilerle alınmış olan kurşunların hedefi oldu, öldürüldü” sözüyle belleklerde kaldı. Çetin Gültekin, 6. ay anma programında yine gazetemizin ekran yüzü olan Toplum24TV kamerasının karşısına geçti ve yarım senenin ardından olup bitenleri özetledi. Çetin Gültekin'in mesajlarında yer yer yine isyan vardı.

„6 ay geçti katliamın üzerinden. Ancak hala acımızı dindirecek bir gelişme yok. Artık Alman polisine ve adaletine de güvenmiyorum.

Hem nasıl güvenebilirim ki? Poliste ve hakim savcılarda naziler var.

Devlet bunlara karşı da önlem alacaksa alsın. Yoksa, biz kendi önlemimizi alırız.”

Katliamdan yaklaşık 6 hafta sonra, kanserli babasını da kaybeden Çetin Gültekin, bu süreçte, Türkiye'den büyük gördükleri desteğin tek teselli olduğuna vurgu

yaparken, Toplum24TV aracılığıyla Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'a da bir çağrıda bulundu:

„Sayın Cumhurbaşkanım, siz sadece Türkiye'deki toplumun Cumhurbaşkanı değilsiniz. Yurtdışındaki Türkler'in de Başkanısınız. Önümüzdeki yıl 19 Şubat günü. katliamın 1. yıldönümü

olacak. Hanau'ya gelmenizi, ölenlerin anısına Kuran okumanızı çok arzu ediyoruz. İnşallah imkan olur gelirsiniz. Yalnız olmadığımızı hissettirirsiniz.”

Evet, Almanya'da, toplumsal acılar genelde bir süre sonra küllenirken, hayat da bir şekilde kendi akışında devam ediyor. Ancak, ateş ise, düştüğü yeri yakmaya devam ediyor. Herkes kendi acısıyla başbaşa kalıyor.

Tıpkı Mölln'de, Solingen'de, Hoyersverda'da, Hanau'da ve Dietzenbach'ta canlarını yitiren kendi halinde nice ailenin acısıyla başbaşa kaldığı gibi...

Ve elbette NSU denilen ırkçı terör örgütünün kurşunlarına hedef olan 8'1 Türk, bir Yunan esnaf ile, genç bir Alman polis memuru kadının geride kalan ailelerinin yaşadığı, hüznün dolu ruh hali gibi... Her olayın ardından „Bu son olsun” deniyor. „Sonuna kadar araştırılacak ve suçlular en

ağır cezaya çarptırılacak” diye sözler veriliyor.

Ancak gerçekten Hanau katliamı son mu? Dileriz öyle olsun.

Başbakanla Toplantı

Bu arada Hessen eyaleti Başbakanı Volker Bouffier, Hanau katliamında yakınlarını yitiren aileler ile Wiesbaden'de görüşti. Görüşmede Hanau Anakent Belediye Başkanı Claus Kaminsky ve eyalet hükümetinin mağdur aileler ile ilgilenmeden sorumlu yetkilisi Prof. Dr. Helmut Fünfsinn, Eyalet Emniyet Müdürü Roland Ullmann da hazır bulundu. Bouffier, mağdur ailelere, Hessen eyaletinin ırkçılık ve yabancı düşmanlığına karşı mücadelede ve barış içinde birliktelik yolunda oldukça kararlı olduğunu söyledi ve hazırlanan programlardan söz etti. Toplantıda, mağdur aile sözcüleri de, Eyalet Hükümeti'nden beklentilerini dile getirdi.

Hedef Irkçılığa Karşı Birlikte Mücadele!..

(Haber: İsa DEVEÇEKEN)

Giessen'deki Türk Alman Sağlık Vakfı'nın (TASV) Avrupa Birliği Fonu ve Hessen Uyum ve Sosyal Bakanlığı'nın katkılarıyla başlatıldığı „Şehrimizin ortasında camimiz” projesi kapsamındaki etkinliklerine bir yenisini daha Wetzlar'da ekledi.

Türk Alman Sağlık Vakfı görevlileri Sabine Gerbich ve Nesibe Akgün'ün Wetzlar Ditib Camii Gençlik Kolları Yöneticisi Rabia Özkan ile beraber düzenlediği etkinlikte, ırkçılık, aşırılık (radikalleşme), kimlik arayışı gibi konulara değinilerek, katılımcı gençlerde duyarlılık artırıldı. Violence Prevention Network (VPN) (Şiddeti Önleme Ağı Derneği) Derneği'nden Dr. Navid Wali, çalışmalar hakkında bilgiler verdikten sonra: „Biz bu çatı altında şiddete karşı duyarlılığı artırmak, bilgilendirmek ve sivil

toplum olarak şiddet yanlılarına tepki koyarak, bu toplumda birlikte dostça yaşam istiyoruz.” dedi.

Sokaktaki vatandaştan bu konuda çalışan profesyonellere kadar herkesle birlikte çalışmalarını sürdürdüklerini dile getiren TASV Görevlisi Nesibe Akgün: „Çalışmalarda Türk ailelerin ilgileri yanında maddi ve manevi desteklerine de övgüler yağdırdı. Akgün: „Okullarda görülen zorbalık ve şiddet olayları eğitim öğretim etkinliklerini, bireyin ruh

sağlığını ve gelişimini olumsuz yönde etkilemesi nedeni ile önemli bir konudur” dedi. Etkinlik sonunda dernek kadınlar kolunun Türk Alman Sağlık Vakfı ile birlikte hazırladığı yiyecek ve içecekler ikram edildi.

KAV-Frankfurt: „AfD Anayasa Düşmanı! Yasaklansın”

Kısa adı KAV olan Frankfurt Yabancı Temsilciler Birliği, AfD-Almanya İçin Alternatif Parti'nin anayasaya aykırı söylemleri nedeniyle yasaklanmasını talep etti. KAV üyelerinin oy birliğiyle kabul ettiği öneriye göre, parti sözcüsü Christian Lüth'ün son açıklamalarından biri, 2017 yılında yine aynı par-

tiden Holger Arppe'nin 2017 yılında yaptığı ve Nazi diliyle ırkçılık yaptığını gösteren sözleri andırıyor. KAV „Bu nedenle AfD, anayasa karşıtı bir partidir. Anayasa'nın 21. Maddesi'ne aykırıdır ve aynı maddede öngörülen anayasal demokratik ve özgürlükçü sistemi koruma nedeniyle yasaklanmalıdır” dedi.

İflah Olmaz Komünistin Karanlıkta Kalan Ölümü...

Susurluk... Ve Gross Gerau. Şimdi Susurluk neresi? Almanya'nın sessiz bir bölgesinde yerleşik Kreis Gross Gerau isimli bir küçük kırsal vilayeti neresi, diyebilirsiniz. Hem ne alakası var birbiriyle. Haklısınız. Hiçbir organik bağ falan yok.

Laf olsun diye söylenmiş bir söz olarak da görebilirsiniz.

Ama hatırladım işte nedense. Susurluk ilçesinde o çok önemli şahsiyetleri taşıyan bir otomobil, nasıl olduysa, bir kamyonu çarpmıştı.

Gross Gerau'da ise, bir Alman otomobili, Amerikalı askerlerin tankına arkadan bindirmişti. Bende bir merak, bir merak... Başladım anlamaya çabalamaya. Gross Gerau'nun yakın tarihinde bu ilginç olayı ve olayın kahramanını tanımaya yoğunlaşırken, sebep ve sonuçlarıyla bu iki şehir, bende aynı anda yanyana gelişti nedense.

Nasıl mı? diye merak ediyorsanız, anlatacaklarımı sonuna kadar okumakta yarar vardır, derim. Varsayın ki, bir zaman yolculuğu düşmüş aklınıza.

Ve 123 yıl öncesine yani tam anlamıyla, 1897 yılında başlayan bir insan öyküsünü yaşamayı merak ediyorsunuz.

Wilhelm Hammann. Tanıyor musunuz?

Eminim ki, hayır. Çünkü okuduktan sonraki iki günde yedi Alman vatandaşına sordum. Onlar da hiç bilmiyordu.

2. Dünya Savaşı sonrasında kurulan Almanya Federal Cumhuriyeti sisteminde, Kreis Gross Gerau adlı vilayetin, „ilk kaymakamı“ olan Wilhelm Hammann'ın hayat hikayesi, bir sinema filmi gibi bence.

Wilhelm Hammann, bundan tam 123 yıl önce, yani 25 Şubat 1897'de, Almanya'nın Hessen eyaleti Gross Gerau vilayetine bağlı Bibesheim kasabasında, bir hemşirenin sevimli bebeği olarak dünyaya gelmiş.

Babası hakkında kayda düşmüş bir bilgi yok. Yani kütüğünde baba hanesi boş. 123 yıl önce başlayan hayatının çocukluk ve gençlik yılları bir dizi sıkıntıyla geçmiş, ancak ölümünden sonra Almanya'nın saklı tarihinin önemli sayfalarında adını yazdıracak kadar gizli, yerel toplumsal bir kahraman O. Ancak, sanki doğuştan inançlı ve iflah olmaz bir komünist aynı zamanda. Hayatını merak ettim. Sıradışı bir karakter ve zamanın duruşu belli bir entelektüel: 1913-1916 yıllarında Alzey şehrinde öğretmenlik eğitimi almış ve aynı yıl 2 yıl süreyle Belçika ve Rusya'da savaş boyunca 1918'e kadar zorunlu askerlik dönemi. Wilhelm Hammann, 1919'da Komünist Partisi'ne üye olmuş ve bu cephede öldüğü 1955 yılına kadar üst düzey görevler almış. Hessen eyalet meclisinde milletvekilliği de yapmış. 1922-1931 yılları arasında Wixhausen şehrinde öğretmenlik dönemi de var. Ancak, siyasi çizgisi yüzünden 1930-33 yılları arasında birkaç kez cezaevine düşmüş. 1933 - 1938 yılları arasında ise, Naziler tarafından, tövbe etsin diye, hapse atılmış. 1938-1945 yılları arasında ise, savaş sonrasında Polonya sınırları içinde kalan ve Toplama kampı olarak tarihe geçen Buchenwald'a gönderilmiş. O dönem, Museviler'in gaz odalarında Hitler'in yandaşları tarafından, vahşice öldürüldüğü yıllardır. Öğretmen olduğu için, galiba biraz şanslıdır ve toplama kampında tutukluların acınası durumuna kıyasla biraz rahattır. Kampın idari merkezinde sekreterlikte görevlendirilir ve esir tutulan Musevi çocukları denetleyen bölümden sorumludur.

Üç kuşak safkan Alman ırkından olduğu için, ölüm listesinde adı geçmeyen Wilhelm Hammann, gaz odalarına giden Yahudiler'in isimlerini de tutmakla yetkilidir ancak komünist olduğu için, görevini mümkün olduğunca kötüye kullanır ve ölümleri kendince azaltmayı dener. Toplama kampında açlığa mahkum edilen, ağır işlerde çalıştırılan Yahudiler içinde, sıranın yavaş yavaş çocuklara geleceğini hissederek. Elindeki listede ismi bulunan çocuklardan 159'unun kimliği hanesinde „Yahudi“ ibaresi vardır. Çılgınca bir plan yapar ve bu listedeki çocukların kökenleri hanesine, „Yahudi“ yerine, „Macar“ diye yazar. Böylece o çocukların hayatını, kendi hayatını hiçe sayarak kurtarmış olur.

Ölüm makinasının her gün binlercesini katlettiği insanların dramında 159 çocuğun hayatının kurtulmuş olması, ne var ki yıllar sonra ortaya çıkacaktır. Hitler Faşizmi'nin 1945 yılında tamamen devrilmesi sayesinde, toplama kampından kurtulur ve Gross Gerau'ya geri döner. Almanya'da yeni kurulan federal sistem içinde, aktif direnişçi olarak sınıflandırılır ve Wilhelm Hammann, yeni düzende doğup büyüdüğü Gross Gerau vilayetinin ilk kaymakamlığına getirilir. 17 Ekim 1945 tarihinde koltuğa oturan Hammann'ın görevi, ancak kısa sürer çünkü ABD yönetimindeki askeri otorite, kendisini „Komünisttir, sakıncalıdır, öcüdür, bela olur“ diyerek, görevden alır.

Buna gerekçe olarak ise, savaş sonrasında komünist yönetim biçimine yöneliş ve ABD karşıtı açıklamaları gösterilir.

Nitekim hakkında ardarda kovuşturmalar başlar. Nazi döneminde yaşadığı baskılara benzer durumlarla yüzyüze kalır. Ve 1946 Şubat ayına dek birkaç kez, Amerikalı askerlerin yönetimine yönelik açıklamaları yüzünden sürekli tutuklanır.

Takvimlerin 22 Mart 1946'yı gösterdiği gün ise, Buchenwald Toplama Kampı'daki esaret döneminde, „Musevi tutuklulara yönelik ağır suç işlediği saptandı“ iddiasıyla, yine ABD yönetiminin isteği üzerine tutuklanır ve Mayıs 1947 yılına kadar hapis yatar.

Çıkışta, O değişmemiştir. Komünist Parti'nin bölge başkanlığını üstlenir ve il genel meclisinde sert politikaları ile dikkati çeker. Ve o tarihi gün gelir.

1955 yılı 25 Temmuz günü, Komünist Parti Genel Sekreteri olarak Bischofsheim kenti yakında, otomobiliyle, ormanlık bir bölgedeki yolda durmuş olan ABD askeri tankına çarpar.

Çarptığı şekilde resmi açıklama yapılır. Hafif bir çizik ve burun kanaması ile bu kazayı atlatan Hammann'ın, Amerikan askeri ambulansına tedavi amacıyla yürüyerek çıkan canlı ve oldukça sağlıklı bedeni, ne olduysa artık, ceset olarak çıkar. Komünist Parti'nin yılmaz

militanı olarak bilinen ve sözünü, eleştirilerini kimseden esirgemesi Wilhelm Hammann'ın kesin ölüm sebebi hala resmi belgelerde bilinmemekle birlikte, dosyası bir hayli kabarık olduğu için, askeri ambulansla öldürüldüğü tahmin ediliyor. Yıllar sonra ortaya çıkan anılatlarında, Wilhelm Hammann'ın şu sözleri dikkati çeker:

„Buchenwald Nazi Toplama Kampı'ndan kurtarıldım ama, sonrasında Amerikalılar'ın yönetimindeki cezaevleri, kamp-tan daha beterdi. Suçum ise, Komünist olmamdı.“ Komünist olmasına ve ABD yönetimi ile başı beladan kurtulmayan Hammann, İsrail Devleti tarafından 159 Yahudi çocuğun hayatını kurtardığı için, 1984 yılında giyabında „kahraman“ ünvanı ile onurlandırılır.

Yani Amerikalı askeri yönetimin „öcü“ „sakıncalı“ „belalı“ gördüğü Alman komünisti, risk alarak 159 çocuğun hayatını kurtardığı için İsrail yönetimince „cesur kahraman“ olarak yıllar sonra önemli bir madalya ile onurlandırılır.

Bugün tarihçilerin önünde bir soru var:

Wilhelm Hammann, normal bir trafik kazası kurbanı mı? Yoksa? Evet, Wilhelm Hammann, kade-riyle mi öldü, yoksa Komünist dosyası kabarık olduğu için, bir şekilde öldürüldü mü?

Faşist baskıcı bir düzende iflah olmaz bir komünist olabilmek, Nazi döneminde hiç kolay değildi ama, 1945 sonrasında Almanya'yı kafasına göre yeniden tanzim eden, kapitalist yönetim sisteminde, hayatın akışını baştan sona belirleyen ABD'nin işgalci ruhuyla, çok mu kolaydı acaba? Galiba değil.

Öyle olmasa, Wilhelm Hammann ölür müydü (öldürülür müydü) acaba?

Göçmen Kadınlarda Girişimci Ruh

Almanya'da göçmen gruplar içinde kendi işini kuran kadın girişimcilerin sayısı günden güne artıyor. Ticaret ve Sanayi Odaları ile Zenaatkarlar Birliği'nin verilerine göre, erkeklerin oranı, kadınlardan fazla olmasına rağmen, kadın girişimciler yaşama geçirdiği projesinde uzun soluklu düşünerek, daha başarılı oluyor. Bu gerçek, Türk toplumunda daha çok kendini gösteriyor. Özellikle, sağlık, bakım hizmetleri kadar, el sanatları da kendi işini kuranlar, başarılı hizmetleriyle dikkati çekiyor. Hizmet sektöründe kendi işini kuranlardan bu ay üç başarılı ismi ziyaret ediyoruz. Almanya'da Hessen eyaletinin Bad Homburg kentinde

yaşayan ve vücut bakımı-kozmetik alanında uzun yıllardır hizmetli olarak çalışan Filiz Elmas ve Havva Duman, Korona sürecinin belirsizliğine rağmen cesur bir adım atarak, uzun süredir personeli oldukları işyerini satın aldı

klı anlamı ve önemi olduğuna vurgu yapan ve Batılı toplum içinde bile, insanların çiçek kültürü ve keyfinin değişkenlik sergilediğine işaret eden Özlem Akar, „Zengin ve eğitimli semtlerde, düşünülen aksine, kırmızı renkli çiçekler, ilgi görmüyor. Buna karşılık sosyal tabakası farklı olan örneğin işçilerde, veya Türk, Sırp, Rus gibi insanlarda kırmızı çiçeğin yok sattığını da gözlemleyebiliriz. Bu galiba, kültür ve eğitimle alakalı bir tercih.“ diyor. Çiçeğin kimi tabaka Almanlar için, ekmek, su gibi ihtiyaç haline dönüştüğünü de sözlerine ekleyen başarılı kadın girişimci Özlem Akar, „İnsanların evinin balkonu veya bahçesinde farklı çiçek türleri olmasına rağmen, yine de örneğin oturma odasındaki vazo için, gelip çiçek alabiliyor ve bunu her hafta düzenli yapanlar da var.“ Mezarlık, düğün nişan ve lokantalara yönelik çiçek düzenleme hizmetlerinde de oldukça başarılı olan Özlem Akar ve ekibi, çiçeğin insanda her zaman bir varoluş ve sevgi duygusunu hatırlattığını belirtiyor. Akar: „Almanlar, ister mutlu günlerinde ister acılarında çiçeği bir dayanışma ve sevgi gösterisi olarak değerlendiriyor“ görüşünü de dillendiriyor.

Korona'ya Rağmen „BALKON“ İddiası

Korona salgını sürecinin doğrudan vurduğu sektörler arasında lokanta, bar, kafe-terya gibi gıda ağırlıklı işletmeler geliyor.

Bu alanda birçok bölgesel gastronomi, müşteri daralması nedeniyle, kapısına kilit vururken, direnen girişimciler de yok değil. Bu alanda yıllanmış deneyime sahip ve Frankfurt ve Offenbach'ta uzun süredir lokanta işleten Elazigli Mehmet Gül, sürecin baskısına rağmen, Frankfurt'un Höchst semtinde „Balkon“ adlı yeni bir işyerini hizmete açtı. Königsteinerstr. adlı anayol üzerinde müşteri kabul eden lokanta, İtalyan, Türk ve Alman mutfağından seçkiler ile, farklı damak tadı sunuyor.

25 kişilik personel ve yardımcısı Yasemin Hoşdağ ile, çalışmalarını sürdürüyor Mehmet Gül, hijyen ve kaliteyi temel ilke olarak benimsediklerini belirtti öğle ve akşam yemekte bol çeşitlinin yanı sıra, sabahları da kahvaltı amaçlı açık olduklarını duyurdu. Lokantanın kapasitesi aynı anda 150-200 kişiye hizmet verecek boyutta olup, salon, özel toplantılar için de rezervasyon yapılabiliyor. (Haber: Hamide KÜÇÜKLER)

ve hizmete başladı.

Salgın süresi boyunca, tüm sektörlerde olduğu gibi, vücut-saç bakım hizmetlerinin önemli bir durulma yaşadığına dikkati çeken Elmas ve Duman, herşeye rağmen gelecekte umutlu olduklarını vurgulayarak, yatırımlarını uzun vadeli planladıklarını belirtti. Kadın girişimciler, bölgede ihtiyaçların zaman içinde değişmesine rağmen, yine de hedefe odaklı bir adım attıklarını dile getirdi ve kadın erkek her türlü modeli ve vücut bakım uzmanı ile, yıllanmış bir deneyim ışığında hizmetlerine devam edeceklerini ifade etti. Tanıtım

gününde de konuklarla tek tek ilgilenen Bad Homburglu girişimciler, müşteri potansiyelinin önemli bir bölümünün Almanlar'dan oluştuğunu da hatırlatarak, farklı kültürden kadro ile, değişik kökenden ihtiyaç duyulanlara hizmet veriyor. Adres: Luisenstr. 19 (im Hof) 61348 Bad Homburg.

Çiçeklerin Diline Farklı Yolculuk

Bir diğer başarılı kadın girişimcimiz ise, Frankfurtlu Özlem Akar. Uzun yıllardır çiçekçilik branşında eşiyle birlikte çeşitli başarılarla imza atan Özlem Akar, Batı kültüründe çiçeğin çok özgün bir yeri olduğunu hatırlatıyor ve paylaşımlarda çiçeğin önemli bir yatırım alanı olduğunu altını çiziyor. Özlem Akar, Frankfurt ve yöresinde farklı çiçek mağazasına öncülük ederken, son olarak Dreieich-Götzenhain bölgesinde, bir Alman şirketine ait oldukça büyük bir çiçekçi mağazasını üstlenmiş. Müşteri memnuniyetine büyük önem veren Özlem Akar, kadın ruhuyla ayrı bir hava kattığı işyerinde, kimi günler, Alman bayan personeliyle birlikte müşteri hizmetlerine yetişemediklerini de söylüyor. Çiçeğin farklı toplumlar nezdinde yer yer far-

diriyo. Çiçekçiliğin Batı toplumunda üst bir kültürel değer olduğunu ve üretim ve ticaretin bütçe olarak çok yükseklerde seyrettiğinin de altını çizen Özlem Akar, gençlere meslek eğitim imkanı sunduklarını da vurgulayarak, Almanya'da işin uzmanı insanların mumla arandığını vurguluyor. Adres: 63303 Dreieich-Götzenhain . Schweigstr. 17

Hepinizin Bir Annesi, Eşi, Kızı Veya Kızkardeşi Var Değil mi?

Türkiye’de medyanın gündeminde hemen her gün yer alan ortak bir kaygı verici konu, malum, yolda sokakta, evde, işyerinde kadınlara ve genç kızlara yönelik cinsel

taciz ve şiddet olayları... Son zamanlarda, kadın veya genç kız cinayetlerindeki artış, yapılan onca aydınlatma kampanyalarına rağmen gelişmelerin olumsuz sonuç vermesi, toplumu düşündürmeye başladı.

Kadına ve genç kızlara yönelik cinsel taciz ve şiddet, sadece Türkiye’nin mi sorunu? Değil kuşkusuz. Bugün böylesi üzücü olaylar zaman zaman Batılı ülkelerde de yaşanıyor.

Bunu bizzat, kamuoyu araştırmalarına deneyimlerini aktaran kadın ve genç kızlar söylüyor. Avrupa ülkelerinde kadınlar arasında yapılan bir kapsamlı araştırma sonucuna göre, kadınların yüzde 80’inden fazlası, 17 yaşından küçükken, bizzat cinsel taciz mağduru olduğuna dikkati çekiyor. Hatta bunlardan yüzde 13’ü, cinsel tacize maruz kaldığında „Yaşım ya 10 vardı, ya yoktu“ diyor ve böylesi suçların çok küçük yaşlara kadar inebildiğini gözler önüne serebiliyor. Avrupa’da kadınlar ve genç kızlar, cinsel tacize maruz kalmasının yanı sıra, sırf giyim kuşam, dış görünümü bağlamında hakaret cinsel sözlü saldırıya uğramaktan, büyük rahatsızlık duyduklarını ifade ediyor.

Bu arada, Almanya’da yapılan güncel bir araştırmada ise, 18 yaşından büyük katılımcı kadınların üçte biri, söz konusu saldırı biçimlerine en az bir kez maruz kaldıklarını doğruluyor ve saldırıya uğrayanların yaşı ise, 25 yaşın altında seyrediyor. Yine Almanya’da yapılan resmi kayıtlarda, genç kızların, erkeklerle kıyasla, bu toplumsal sorunu 6 kez daha fazla birebir yaşadığını da gösteriyor.

İşte bu genç kızlardan üçü de, ailesi bir şekilde Almanya’yı yeni yurt edinmiş Saher, Amna ve Tuba adlı üç genç kız ve Frankfurt’ta düzenlenen bir aydınlatma kampanyasına büyük bir özgüvenle katılıp, isyan ediyorlar. „...Üç arkadaş olarak yaklaşık üç yıldır „Kızlar Günü“ adlı bir projede yer alıyor ve bugün de burada bulunuyoruz. Frankfurt’ta büyüdük ve öğrenciyiz. Proje bağlamında seminer, çalışma at-

ölyelerine aktif biçimde katılıyoruz. Çünkü biz de, sadece cinsiyetimizden ötürü zaman zaman bir sözlü saldırıya uğrayabiliyoruz. Kadınlara yönelik fiziki saldırı veya tecavüz olaylarını duyunca üzülmüyor ve çok korkuyoruz. Böyle şeyleri öğrenince elbette nefret duygusu da uyanıyor. Böylesi olaylar hemen hergün her yerde yaşanabiliyor. Buna arkadaş çevremizde de tanık olabiliyoruz. Durup dururken, bir erkek laf atabiliyor, görüntümüzle alay edebiliyor ve bazen cinsel hakarete kalkışabiliyor. Neden bütün bunlar diye elbette sorma hakkımız var. Ve buradan bir kez daha söylüyoruz. „Biz kızlar görüntümüzle sizin için değil, önce kendimiz için varız. Okullarda öyle şeyler yaşanıyor ki, kabullenemiyoruz. Örneğin, kızlar koridorda yürürken, erkekler karşıdan geliyorsa, otomatikman, kenara çekiliyor. Neden bunu yapmak zorunda kalıyoruz. Yollarda yürürken bile, büfelerin, kahvelerin önünde biriken gençlerin sözlü saldırıları da oluyor. Temkinli davranmak zorunda kalıyoruz. Neden böyle oluyor ki! Biz işte bu yüzden erkek egemen toplumda böylesi durumlara itiraz ediyoruz. İşte bu yüzden örgütlü duyarlılık yaratıcı kampanyalara aktif biçimde katılıyor ve kadınların genç kızların özgüvenini artırmayı, sırtlarını güçlendirmeyi amaçlıyoruz. Bu vesileyle, buradan da topluma seslenmek istiyoruz... Siz erkekler, bize kulak verin. Hemen hepimizin, annesi var kız kardeşi var, kızı veya eşi var. Biz de sizler gibi bir insanız ve kızınız, eşiniz, anneniz de sokağa çıkıyor ve kendini güvende hissetmesi gerekir. Hepimiz eşitiz ve bizlere yönelik böylesi cinsel güdülerle hareket etmeyiniz. Bizlerin, yani anneniz, kızkardeşiniz, eşinizin sizden farklı cinsiyetle dünyaya gelmiş olması, suç değil, doğal bir haktır“ Evet genç kızlar, yüksek bir özgüvenle meydanlara kadar çıkıp, isyanını böyle dillendiriyor. Tek hedefleri var o da, toplumsal yaşamda hiçbir korkuya, engele takılmadan aktif biçimde yer alabilmek. Cinsel taciz ve şiddet, ne kadar geri kalmış, ataerkil top-

lumların sorunu gibi görülse bile, bu örnekten de farkedilebileceği gibi, sanayi toplumlarında da yaşanıyor. Hem de, son yıllarda artan oranda.

Almanya, bu konuda, gerek federal gerek eyaletler düzeyinde bu konuya, değişik

günler bağlamında çeşitli aydınlatıcı etkinliklere destek veriyor ve bizzat öncülük ediyor.

Yerel yönetimlerde de böylesi etkinliklerde sessiz kalmıyor kadın ve genç kızlara yönelik cinsel odaklı, sözel veya fiziki cinsel saldırılara yönelik çeşitli projeler düzenliyor. Frankfurt’ta geçtiğimiz günlerde düzenlenen bir açık alan etkinliğinde, bu konuya görsel boyutuyla dikkat çekildi ve herkes, toplumsal duyarlılığa davet edildi.

Frankfurt Belediyesi Kadın Hakları ve Sorunlarından Sorumlu siyasi temsilcisi Rosemarie Helwig ve Yerel Yönetim Kadın Birimi Sorumlularından Linda Kagerbauer, Toplum24TV ve gazetemizin sorularını yanıtladı ve projenin amacı ve hedeflerini özetlerken, varolan onca yasaya rağmen, kadın ve genç kızlara yönelik ayrımcı ve rahatsız edici, kişilik haklarına saldırıların maalesef artış sergilediğine işaret ediyor. Yetkililer Helwig ve Kagerbauer, sorularımıza şu yanıtları veriyor:

„Bizler bugün burada kampanyamıza destek amacıyla bulunuyoruz. Yeryüzünün yarısını oluşturan biz kadın ve genç kızlar, aynı şekilde, eşitlikçi muamele görmek istiyoruz. Gördüğümüz bu 5 afiş genç kız ve kadınların günlük yaşamda kamuya açık alanlarda maruz kaldığı sözlü ve cinsellik kokan taciz olaylarında rastlanan kimi ifadelerden oluşuyor. Bu kampanya ile, kadınlar ve kızlar, bu şehirde herkesin özgür yaşama ve saygı görme hakkına sahip olduğunu gösteriyor. Yolda sokakta, erkekler, arkamızdan ıslık çalıyor, aptalca laf atıyor, metroda, toplu taşıma araçlarında ayaklarını yayarak, sanki kendilerinin çok güçlü olduğunu göstermeye çalışıyor. Yani bize size saygım yok“ diyorlar. Bu afiş kampanyamız ile, varlığımızı göstermek, yaşama hakkımız olduğunu ifade etmek ve ikinci sınıf insan olarak muamele görmeyi kabullenemeye-

ceğimizi ortaya koymak, erkeklerle eşit olduğumuzu hatırlatmak ve eşit muamele görmek istiyoruz. Bu kampanyamızda ayrıca, katılımcı genç kızlarımızla gençlik merkezinde kız erkek dengeli bir yapı oluşturmayı hedefliyoruz. Bunu yaparken, kentimiz Frankfurt çok kültürlü dokusunu da dikkate alıyoruz. PAN adlı bir araştırmanın sonuçları, aslında bizim burada yaptığımız kampanyamızın ruhunu yansıtıyor. Kadınlara ve genç kızlara yönelik taciz ve şiddet olayları, sadece aile içinde veya çevresinde değil, aynı zamanda toplumun farklı katmanlarında da kendini gösteriyor. Bu sorun sadece kentimiz Frankfurt’un değil, tüm Almanya’nın sorunudur. Almanya’da elbette kadın ve genç kızları koruyan kapsamlı yasalar var ancak bunlar her zaman toplumun gerçeklerini yansıtmıyor. Bir diğer deyişle, toplumun değişik kesimlerinde, buradaki sözlerde de kendini gösterdiği gibi, genç kız ve kadınlara yönelik önyargı ve klişeler ve maalesef stereotip denilen bu konuda erkek üstünlüğünü gören tipler hala var. Hedefimiz, genç kız veya kadınların, ne zaman nereye özgürce, kaygı duymadan gidip gelebildiği, herhangi bir tacize maruk kalabile-

ceğini asla düşünmeden, güvenli bir yaşam alanına kavuşabilmektir. Kadınların cinsel obje olarak, reklamlarda, öne çıkartılmasına da karşıyız. Yasaların koruyucu maddelerine paralel, toplumda da güvenli yaşam alanı bağlamında sorumluluk almasını hedefliyoruz. İşte bu yüzden, erişkinlere buradan sesleniyor ve kadın ve genç kızlara yönelik laf atma veya fiziki müdahale durumunda sessiz kalınmamasını istiyor ve durumlara engel olunması için medeni cesaret ve sorumluluk sergilenmesini istiyoruz. Bir diğer deyişle, bu kampanyamızın ruhu, toplumun her katmanına seslenmeyi ve doğrusu biraz da toplumu sallamayı düşünüyor. Son olarak toplumda belli gruplara seslenmeyi arzu ediyor ve kadın ve genç kızları hedefleyen sözel veya bedensel saldırı ve alaysı ve hakaret bezeli davranış ve eylemlerden artık vazgeçin diyoruz...”

12 Eylül... 1980'den 2020 yılına dek, aradan tam 40 yıl geçmiş. Toplumlar, devletler için soluk arası bir süre gibi gelse de, bu 40 sene, insan ömrü için, hayatın ta kendisi olsa gerek.

O günlerde, diyelim, 20-25 ve hatta 15-18-19 yaşlarında olanlar, bugün artık ya 60'lara yol alıyor ya da 60'ların ortasında. Ve onlar, geçmişini hatırladıkça aynı acıları, aynı travmayı, biraz da olgunluk bilinci ve elbette biraz daha bilenmişçe yaşıyor.

80 öncesinde Türkiye'nin başına, belli ki, kasıtlı biçimde sarılan ve artık her iki tarafın da kardeşin kardeşi, dış güçler ve içerideki işbirlikçilerince kırıldığı, anarşi, terör, cinayet, eylem, saldırı, yani kısacası bir dizi acının gerekçesi olan üzücü olayları, o yılları, biz-zat yaşayan ileri kuşaklar iyi biliyor.

Ve sonuçta bir gece yarısı, 12 Eylül 1980 günü Kenan Evren başkanlığındaki 5 kişilik askeri cuntanın, işte bu terör olaylarını gerekçe gösterip, ülke yönetimine el koymasına, dünya tanık oluyor.

Nedense bir gecede terör olayları biterken, askeri müdahaleye halkın önemli bir bölümü, huzur gerekçesiyle destek de verdi. ve çok geçmeden bastıran baskıcı uygulamalar, gözaltıları, tutuklamalar, cezaevleri, dayak, işkence, insanlık onurunu yok sayan acımasız davranışlar ve idamlar... idamlar... idamlar. Yani insanlık adına, inanılmaz bir acı tablosu. Dile kolay tam 40 yıl geçmiş bugün aradan. 40 yıl öncesinin bilançosuna bakıldığında, ülkenin, bir parçada olsa işleyen demokrasinin, özgürlüklerin, hukuk devleti ilkelerinin askıya alınması bir yana, insan odaklı sayılar gerçekten ürpertici. Bugün, bu uygulamanın baş sorumlusu olarak görülen Kenan Evren, zaman ilerledikçe şahsına ve özellikle reşit olmayan yaştaki Erdal Eren adlı bir çocuğun idam kararına yönelik eleştirilere karşılık: „Asmayıp da besleyelim mi?“ sözü bugün hala belleklerde...

Anarşi ve terörü önlemek ve ülkede huzuru sağlamak adına yapılan bu 12 Eylül darbesi, aslında bir ülkenin bugünlere kadar uzanan yazgısına da, adeta bir kaldıraç olduğu tezi de bugün yoğun biçimde konuşuluyor.

„Bir arkta akan suyun önünün biraz daha açılması gibi, Türkiye'nin içinde bulunduğu bugünkü tablonun temel taşları o günlerde dizilmeye başlandı“ deniyor. Özetle söyleyecek olursak: ölen öldü, mağdur kalan yine mağdur. Herkes yaşadığı, yaşattığı acıyla kaldı. Bu acıları o dönemler, kısmen yaşayıp veya süreç içinde başına gelebilecek olumsuz şeyleri görebildiği için çareyi 40 yıl önce yurtdışına çıkarmakta olanların

Sevginin ve Türkünün Yasak Olduğu Bir Ülkede, Demokrasi Mümkün mü?

sayısı, hiç de az değil.

Sağ veya sol görüşten onbinlerce insan hala yurtdışında yaşamını sürdürüyor. Ve onların büyük bölümü için ama, Türkiye mücadelesi bugün hala sürüyor. En azından yüreklerde bitmeyen bir kavga bu.

İşte bunlardan ikisi de, Türkiye'de 80 öncesinin iki önemli halk ozanı Emekçi ile Ali Asker.

Türkiye'de sol düşünce hareketinden gelen ve sadece halka türkü söyledikleri için baskılara maruz kalan ozanlar, Fransa'dan Ali Asker ve Almanya'dan halk ozanı Emekçi ile, Frankfurt'ta buluşuyoruz. Her ikisi de, artık 65 yaş üzerinde ama, düşünceleriyle, ideolojileriyle, Türkiye'nin geçmişten günümüze yaşayageldiği sürece hala genç, hala heyecanlı. 40 yıl öncesine gidiyoruz birlikte. Sanki bir zaman yolculuğu bizimkisi...

Ozan Emekçi ve Ali Asker, darbe haberini 12 Eylül 1980 günü, arkadaşlarıyla otururken aldıklarını söylüyor. 12 Eylül öncesinde yaşanan toplumsal olaylardan, gerilimlerden örnekler veriyorlar ve „Darbe bağıra bağıra geldi adeta“ diyorlar.

Darbenin ayak seslerini 1980 yılında gün ve gün hissettiklerini ve hatta darbenin tarihi olarak 30 Ağustos bayram gecesinin olabileceği gibi bir beklenti içinde olduklarını belirten halk ozanları, sonuçta ABD'den hazırlanan bir senaryonun, aynen uygulandığını ve demokrasinin tam anlamıyla, en gaddar biçimde askıya alındığını söylüyorlar.

Halk ozanı Ali Asker'in, sadece geçmişe değil, bugünler için de söyleyecek sözleri var. 40 yıl öncesinde takılıp kalmadıklarına vurgu yaparak, günümüzde Türkiye'nin içinde bulunduğu rejim çıkmazına da, biraz perde aralıyor. Ozan Asker, Türkiye'de mevcut rejimin, düşünen ve geleceği işaret eden düşünce üreten insanı isteme-

diğini belirterek, ülkenin son 18 yılda geldiği eğitim düzeyinin bunun somut göstergesi olduğuna vurgu yapıyor. Ali Asker ayrıca, 12 Eylül'ün zalim baskılarından ötürü, kardeşini de işkence kaybettğini hatırlatıyor ve: „Kardeşim, 12 Eylül'ün işkencede öldürdüğü ilk tutuklu. O yüzden hala öfkeliyim.“ diyor.

Bir dönemlerin sol kuşağının önemli idolu olarak tanımlanan ozan Emekçi ve Ali Asker, bir aydın ve halkın sanatçısı duyarlılığı ile, sorumluluklarını unut-muyor ve Türkiye gündemine düşen, tarikatlar ve silahlanma süreci üzerinde de duruyor. Konuk ozanlarımız, „Aman iç savaş çıkar“ kaygılarını dillendirirken, silahlanmanın cephelışmeyi aynı oranda keskinleştirebileceğine de dikkati çekiyor: „Önlem alınmazsa, böyle silahlanmalar arta-

cak olursa, Türkiye'de iç savaş çıkar. Ağır katliamlar yapılır. Aman Dikkat!“, uyarısında buluyorlar. 12 Eylül baskısından kurtularak, yabancı yurt edinen ozan Emekçi ve Ali Asker, aradan geçen 40 yıla rağmen, sanki her gece uykularında „Güzel vatanımız“ dedikleri Türkiye'yi düşünüyor ve: „Ama ne var ki, „Türkiye'de sevmeyi, türküy söylemeyi bile, suç olarak gören bir zihniyet hakim.“ diyor. Her iki sanatçı, sohbetimizde ayrıca: „Bizim suçumuz nedir? Türkü söylemeyi suç olarak gören ülkede demokrasiden söz edilemez. 40 yıldır Avrupa'dayız. Bu ülkede söylüyoruz türkülerimizi. Kimse, bu türküler yüzünden, Almanya, Fransa bölünür.“ diye de ekliyor.

Ali Asker ve Emekçi. Dedik ya, ilerleyen yaşlarına rağmen, kendilerini sol ve devrimci bir hareketin 40 yıl öncesi gibi atılcan bir neferi olarak görüyor. Hala o yıllar gibi mücadeleli, inançlarını duygularını hayalleri ile birlikte, özetle şöyle yoğuruyor:

„Evet insan varsa umut da vardır.

Ancak geleceği sadece umutlanarak kurmak değil, geleceğe şekil verebilmek için eylem de koyabilmek gerekir“

Evet aradan tam 40 yıl geçmiş bugün.

Hemen her kesim, kardeşin kardeşe kırdırıldığı o kanlı 80 öncesi günlerin, bir gecede bıçak gibi kesildiği o 12 Eylül 1980 darbesini konuşuyor.

Yarınlar da, kuşaklar değişse bile, yine konuşulacak. Darbeyi gerçekleştiren 5 kişiden ve ismi hiç hatırlanmayan, bilinmeyen dördü unutulup gitti ama, konseye, askeri müdahaleye öncülük eden Kenan Evren, yine akıllarda kalacak. Yine yargılanacak... yine sorgulanacak...

Evren'in hani „Ne yani! Asmayıp da besleyelim mi! yani!...“ dediği Erdal Eren adlı o çocuk, bugün yaşasaydı, belki bu ülkenin, Türkiye'nin daha ileri yürümesi için, parlamentoya girecek, demokratik siyasi mücadele ruhunu olgunlaştırıp, yine kendi gibi, idam yazgısını aynı dönemde paylaşan ama bu kez ülkücü hareketin simgesi sayılan Mustafa Pehlivanoğlu ile, Türkiye'nin aydınlık günleri için birlikte kafa yorabilecekleri belki de... Kimbilir!

Ne diyelim... 12 Eylül 1980 - 12 Eylül 2020. Dile kolay tam 40 yıl

Frankfurt'taki Haziran Kültürü'nün bahçesinde düzenlenen toplantıda 12 Eylül'de baskı gören sol siyasi cepheden aydın ve sanatçılar konuşmacı oldu ve 40 yıl öncesinde yaşanan olayların sebep ve sonuçlarını analiz etti. Toplantıda, 12 Eylül'de idam edilen 50 kişi için saygı duruşu yapıldı. Toplantıda ayrıca, 12 Eylül konjonktürünün günümüze kadar uzandığı ve Türkiye'nin muhafazakarlaşma sürecine girdiği öne sürüldü. Konuşmacılar ayrıca, 12 Eylül öncesi ve baskı günlerinde yaşadıkları özel anılarını da paylaştı.

geçmiş üzerinden.

Bir dönemin en ağır acıları, yüreklerin otağında hala sessiz sedasız yaşıyor ve her 12 Eylül'de biraz daha çok dışarı vuruyor.

Ateş düştüğü yeri yakar derler ya işte öyle bir şey...

Türkiye'nin, bir daha 12 Eylül öncesi gibi karanlık günleri ve elbette böylesi acımasız darbeleri yaşaması dileğiyle...

Oberursel'de Küçük Bir Mutluluk Öyküsü

Meraklıyım galiba.

Nerede farklı bir şey görsem, veya ne zaman farklı bir şey, bir ses, bir tını duysam, bil bilgiye tanık olsam, her nasılsa, akan sular duruyor benim için.

Ne varsa elimde o an yapılacak, veya ne yapıyorsam o an, bırakıp bu farklılığın merak yoluna dönüyorum. „Trafo“ ve „Villa“ sözcüklerini duyduğumda ve dış çeperlerini gördüğümde, yine öyle oldu. Kurcalayıp, araştırıp durdum.

Bu merak, eskilere, tarihi dokulara, oralarda yaşadığını hissettiğim birşeylere ilgi bu.

Eski eserlere sahiplenmek, özgün bir kültür Batıda.

Almanya'da mesela, eski eser ve tarihi mimari dokulara ilgi ve saygı, başlıbaşına bir kültür.

Küçükken başlar bu sevgi ve saygı. Okullarda gerek derslerde gerek değişik projelerde sıkça yaşanan bir değerdir, tarihi anlamı olan, örneğin eski yapılara sahip çıkmak. Bugün size anlatacağım güzellik ise, düş gibi gelse de, somut bir gerçek.

Achim Schollenberger ile hayat yoldaşı Simone Stiefel'in gerçek olan güzel bir düşüdür bu.

Oberursel kasabasında topu topu 14 metrekairelik, „Villa Stierstadt“ adını verdikleri, trafo merkezin-

deki yuvalarını biraz yakından tanımaya var mısınız?

Evet yanlış okumadınız, topu topu 14 metrekairelik, özgün bir yaşam alanı ve içinde sadece bir oturma odası değil, yatak odası, mutfak ve banyosu bulunan ilginç bir mimari proje size anlatmak istediğim bugün.

Trafonun oturduğu arsanın büyüklüğü ise, sadece 23 metrekaire. Dış görünüşüne baktığınızda, Frankfurt'un, artık dünyaca ün yapmış, hayranlık uyandıran ve 2. Dünya Savaşı'nda harap olmasına rağmen, yeniden onarılıp, özgün çehresine kavuşturulan „Alte-Oper“ diye bildiğimiz kültür ma-bedini andıran bir villa burası. Hem de nasıl bir villa!

En azından mimar Achim Stollenberger ve hayat yoldaşı Stiefel, semtin ismini vermişler buraya. Belki inanması güç ama, burası kısa sürede, turistik cazibesi olan bir müzeye dönüşmüş adeta. Gelip gören şaşıyor ve hayran kalıyor. Hayatta büyüklüklerin, gözü-müzde büyüttüğümüz, anlaşılmaz bir hırs ve egoyla büyüklüğüne tapındığımız kimi şeylerin anlamsızlığını görüyor ve sonuçta küçük şeylerle yetinebilmenin, bununla biraz mutlu olabilmeyen ve kendine yetebilmeyen, ne kadar büyük bir enerji kaynağı olduğunu, bu-

raya gelince hissediyor insan.

İçeri gezmeye başladığımızda, öyle her ayrıntıya o kadar takılıyor ki gözleriniz; sanki dev bir şatonun birbirine dehlizler ile bağlı sayısız odasını dolaşma hissi uyanıyor içinizde. Belki olduğunuz yerde ağır ağır dönebiliyorsunuz ama, sanki tüm dünyayı dolaşır gibi, garip bir şaşkınlık içinde-siniz. Belki sonradan bu dünyada hareket edebilmek için yer azlığını görür gibi oluyorsunuz ama, kom-for bağlamında en

ince ayrıntısına dek herşey tasarımı burada. Yani mini trafo villada, bir evde olabilecek herşey düşünülmüş. Ancak, elbette usta bir mimarlık düşü, tasarımı ve ustalığıyla. Bir mutfakta, banyo, tuvalette, yatak odası veya oturma odasında neye gereksinim duyarsanız artık. Trafik gürültüsünden korunmak için pencerelerde nasıl bir sistem uygulandığından tutun da, taban kaloriferine kadar, her mevsime özgün incelikler aynen mevcut. Hatta müzik dinlemek için mini bir radyo ve sigara çakmağı veya cep telefonunun bataryasını doldurmak için gerekli tesisat bile, orada bir yerlerde size göz kır-pıyor.

Üst kattaki yatak odası ise, sanki kral dairesi. Yataşınız geliyor birden. Çünkü yatak odasının tavan penceresinden bölgenin önemli panorama doğal güzelliklerini gece gündüz izlemek, hayal kurmak, şiir yazıp, şarkı bestelemek, çocuklar gibi şen olabilmek bedava. Alman mimar ve arkadaşı bu tarihi doku için, deyişine göre, sadece birkaç bin Euro sembolik bir para ödemiş. İçinin bugünkü güzelliğe kavuşması içinde harcadığı para ise 65 bin Euro.

Malum, tarihi mekanları bu ülkede istediğiniz gibi değiştiremiyorsunuz. İnanılmaz katı ve bağlayıcı kurallar var. Hatta Alman mimar Schollenberger'in, konuta dönüşüm ve onarım izin başvurusu önce reddedilmiş. Bir dizi ağır ek şart öne sürülmüş. Sonuçta izin çıkmış, onarım başlamış, başlama-sına ama, 100 yıllık bir dokuda ummadık sorunlar ve sürprizler de yaşanmamış değil. Kurtlar, böcekler, yırtıcı hayvanların yuvası, akla gelmeyecek bir dizi engel ile- sanki vahşi bir

„...Mutluluk; Büyüklükte Aranır Ama; Küçük Dünyalara da Sığar Bazen...“

100 Yıllık Trafodan Bir Villa Yaratabilmek Ve Bir Alman Çiftin Düşü... ZOR DEĞİL; En büyük mutlulukları 14 metrekairelik koca bir dünyaya sığdırabilmek...

Mehmet CANBOLAT Yorumluyor

orman burası. Ama sabırla hepsini tek tek aşmışlar. Kolay değil, tam 10 yıl süren bir onarım yolculuğu onlarınki. Ama belli ki, bu yatırım, böylesi düşsel bir mekana da değmiş.

Dile kolay, nakış işler gibi 10 yıl sürmüş iç onarım. Usta ve zevk sahibi bir mimarın yürek ve akıl titizliğiyle...

Belki şaşıracaksınız ama, buna benzer Almanya'nın dört bir yanında toplam 41 bin adet trafo merkezi varmış. Yıllar boyu, hepsi kendi yalnızlığına terkedilmiş. İkinci Dünya Savaşı'na kadar ülkenin enerji/elektrik ihtiyacını karşılayan bu trafolar, şimdi tarihi bir imge olarak sessizliğini koruyor. Çünkü gelişen teknolojiler sayesinde, eski tarihi trafo merkezlerine ihtiyaç duyulmuyor. Çoğu da, bir köşede kendi makus yalnızlığını oynuyor. „Beni farket!“ der gibi. Büyük çoğunluğu harabe halinde. Dikkati çekenler, farkedilenler ise, şanslı.

Tıpkı birkaç bölgede, özgün mey-hane, kafeterya, otel yapılan bazı seçkiler ve elbette Frankfurt yakınlarındaki Oberursel kasabasında gülümseyen „Ville Stierstadt“ gibi. Çünkü onlar sahipsiz değil artık. İnsana hayat verdikçe, kendi de hayat buluyor.

Geride 100 yılı aşkın bir geçmiş var Villa Stierstadt adlı tarihi dokunun. Ve bir de bu doku içinde, şimdilerde küçük düşlerinimutluluğa dönüştürmeyi başarmış, 14 metrekairelik dev bir dünyaya mutlu bir yaşamı sığdırmayı başarmış iki insan... Bir soluk bile, yaşamsal bir değer. Anlamsız büyüklüklerin peşinde koşmaya gerek yok aslında. Küçük şeylerle mutlu olunabileceğini görebilerseniz eğer... Küçük mutluluklarla yetinebilmeyi öğrenebilerseniz...

Darmstadt AKM'de Bireysel ve Kurumsal Kişilik Gelişim Semineri

Darmstadt AKM-Alevi Kültür Merkezi, Korona salgınına rağmen, geçtiğimiz ay, sınırlı katılım koşuluyla „Kişilik Gelişimi“ konulu bir etkinliğe ev sahipliği yaptı. Dr. Devrim Lehmann'ın konuşmacı olduğu seminere, genişletilmiş yönetim kurulu üyeleri katıldı.

Uzman Dr. Lehmann, kişilik gelişiminde etkin ve belirleyici olan karakteristikleri anlatırken, bunlar arasında imaj, dış görünüş, giyim kuşam, renklerin insanlar üzerindeki etkileri örnekledi. Bireyler kadar, kuruluş ve kurumların da imajı olduğuna da vurgu yapan Dr. Devrim Lehmann, şartların ve yaşama yön veren araçların son

dönemlerde hızlı bir seyir izlediğini sözlerine ekledi.

„Değişmeyen tek şey, değişimdir“ sözünü örnekleyen Dr. Lehmann, bireyler ve toplumda bakış açılarının zamanla değişmesinden söz ederken, son yıllarda kişilik gelişiminde yükselen değer haline gelen „koç“ lluk müessesesi üzerinde de bilgiler verdi. Dernek Başkanı İbrahim Çelebi, kişilik gelişimi üzerine seminerlerin dönem dönem devam edeceğini hatırlattı ve katılımcılara teşekkür etti. Fotoğrafta, uzman konuşmacı Dr. Devrim Lehmann ve katılımcı genişletilmiş yönetim kurulu üyeleri birlikte görülüyor. (Hamide KÜÇÜKLER)

KORONA! Herşeyi Anlamsız Kılan Bir Giz Güç Gibi...

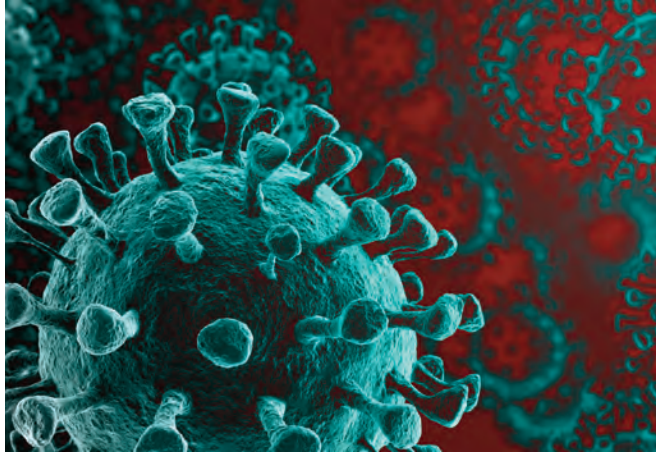
2019 yılını, 2020'ye bağlayan o geleneksel yılbaşı gecesini, yani yılın son dönüşüm gününü hatırlıyor musunuz acaba şimdi? Şöyle bir düşünün isterseniz. Birlikte anımsayalım:

Kimbilir ne hayalleriniz vardı 2020 için. Gece saatler 00'ı gösterdiği dakikalarda kimbilir nasıl bir mutluluk ve coşku içindeydiniz? Tüm sevdikleriniz yetmiyormuş gibi, tüm insanlık için, nasıl da mutlu, huzurlu, sağlıklı, sorunsuz bir yeni yıl dilemiştiniz bol keseden. En küçük bir noktadan mega kentlere kadar hemen her yerde dilek ortaklı.

"GÜZEL BİR YIL" temennisi.

Başka bir şey değil.

Ama olmadı gördüğümüz gibi. Geçen yılın son aylarında Çin'den gelen bir salgın hastalık haberini belki doğru dürüst dinlemedik. Anlamaya çalışma zahmeti bile, belki fazla geldi hepimize. Sosyal medya sayfalarında şöyle geçen yılın son paylaşımlarına göz atacak olursanız, "Yarasa yiyen Çinliler hasta olmuş ve hastalık yayılmış" gibi birşeyler vardı hemen hepsinde. Gülüp geçmiştik. Ve çoğumuz da inanmıştı. Kü-

cümsemiş ve horlamıştık hatta. "Nerede bir çekik gözlü birini görsek, Çinli sanıp, uzaklaşmıştık çaktırmadan. Biraz da acıyarak onlara...

Çin Halk Cumhuriyeti uzaktı ve "bize birşey olmaz" gibi ya bir özgüven vardı, ya da görememezlik ve ciddiye almama. Geldiğimiz nokta ortada. Ne yarasa vardı ortalıkta artık ne de Çinliler. Topu topu toplam 5 gram ağırlığıyla, ne idüğü belirsiz Korona virüsü, dünyanın hemen her yerinde, 6 milyonu aşkın tüm insanlığı pençesinde esir tutuyor hala. Ölen 1 milyonu aşkın insan ve kesin sayısını bilmediğimiz

milyonlarca hasta ve içimizde giderek büyüyen bir korku...

Felaket tellallığı değil yapmak istediğim elbette. Sadece, çaresizliğimizi kendime resmetmeyi deniyorum. Özellikle kapitalist dayat-

macı bir dünyada tüketim furçasında nasıl birbirimizi sollamak için hırslandığımızı hatırlıyorum bir yandan.

Mevcut tablo ile kıyasladığımızda, "...açgözlülüğümüzün ne anlamı var ki acaba? diye sormadan edemiyorum kendime. Çok şeye sahip olma duygusu ve sürekli tüketim hırsıyla alıp biriktirdiğimiz şeyleri, birazdan şöyle bir gözden geçirir misiniz? Dolaplar dolusu şeyler onlar.. Ve şu günlerde hiçbir işe yaramıyor. Yani bir yanda, çok anlamsız ve dayatılmış bir tüketim hırsımızın pençesindeki halimiz

ve diğer yanda ise, Korona karşısındaki zavallılığımız... Düşünmeden edemiyor insan. Çünkü düne kadar sahip olmak için nelere katlandığımız çoğu şeyin, bugün hiçbir anlamı kalmamış. Uğruna ne çabalar sarfedip, ne pahasına sahip olduğumuz o şeyler... Oysa, hayatın kendisi, dünyaya gelirken aldığımız ilk soluk ile, bir gün ansızın vermek zorunda olacağımız o son nefes arasındaki kısacık bir mesafeden başka birşey değil galiba.

O nedenle, yaşamak denilen şeyin kendisi, çok şeye sahip olmaktan geçmiyor. Çok şeye sahip olmak değil önemli olan. Yaşamak, zenginlik, hayat ve tüm güzellik, aldığımız nefesin biraz daha fazla sürebilmesidir. Yani bir nefes daha fazla alıp verebilmektir mesele.

İşte asıl önemli olan "ŞEY"dir, NEFES.

Yaşadığımızı, varolduğumuzu gösteren o şey, o nefes işte... Ne kadar farkındayız acaba? Değilsen bile, geç kalmamak için; Hiç olmazsa bundan sonra mesela?..

(Mehmet Canbolat Yorumladı)

PINAR'dan Keçi Sütünden Yeni Lezzet!

Keçi Peyniri

KEÇİ PEYNİRİ
Ziegenkäse in Salzlake
400 g / 800 g - Ambalaj - 50% Fett i.Tr.

PINAR'dan Koyun Sütünden Yeni Lezzet!

Koyun Peyniri

KOYUN PEYNİRİ
Schafskäse in Salzlake
400 g / 800 g - Ambalaj - 50% Fett i.Tr.

Pinar Foods GmbH, Telefonnummer: 069 / 271365